

BOOK BINDERS.
Vidyakara Book Depot.
30, 31 Dam Street,
COLOMBO.

කලාංගිවංශ ධම්මරතන

රත්නෝත්ථේහෙර
පානදුරේ

රත්නෝත්ථේහෙර
පානදුරේ

24
19

පොත් පටුන.

පොත් පටුන.

භානදුරේ වාදය
 විභජ්ජ වාදය
 විභජ්ජවන්ත පිළිකරු
 නමකාර වාද විදුරකය
 කතප්පේ රාමකප්ප වාදය
 රාමකප්පේ කිසිසි විදුරකය
 කඨින වාදය.
 අධිමාස හෙද්ද
 විවේක විවේකය
 අධිකාරි විවාදය
 දුකේල දුකාදි විකිකේය
 එම දෙවන කොටස.
 දුකේල සංග්‍රහ හෙද්ද
 සාමුපති පුරකේ
 ශ්‍රී සමිති දුකාදි පිළිකරු
 සහ මහ බෙදුම
 ජුජන ප්‍රසාදය
 සලොහ පාසාසනී
 භාද්‍රපතා වත

සුගත විදුකේ විකිකේ.
 සුග්‍ර ජනප සාදුකේ.
 සකාචි ද්‍රවකේ
 සී මා ලකුකාර සංග්‍රහය
 අධිමාස කෙටුම
 අධිමාස විකිකේය.
 අධිමාස සංග්‍රහව
 අධිමාස ද්‍රවකේ
 සාපස ප්‍රච්ඡික විකිකේය
 අධිකරණ විකාය සමහරෙහි
 කතිකා වත
 පුරුක කතිකාවත
 විකාලකාලවේදයෙහි අ
 විහාර විකිකේය සංකේතය
 විපරිච්ඡේද එකිකේවතය
 ස්වක ප්‍රකාශය
 ඉලාහාචි ජාතකය.

ලංකා පාලන රේ වාදය කා

වාග්ගවර මොහොතිවිවන්ගේ ගුණානන්ද
සාමිත්වහන්සේ සහ

දැවිත් ද සිල්වා පාදිලිලන්තාන්සේ

— අ න ර —

බෞද්ධ ක්‍රිස්තියානි යන ආගම් දෙක පිළිබඳව

1873 අගොසතු මස 26 වෙනි 28 වෙනි දෙදින කරන්ට
සෙදුන විවිත්‍යාලසිකාර

— විශාල වාදය. —

මො. ගුණානන්ද සාමිත් ආදි උතුමන් සිහිපත්වීම පිළිබඳ
කෘතෘසාධක සමිතියේ ලේකම්වරු වන

පී. ජී. පිලිස් සහ පී. ජේ. දිසානායක

— විසි න —

කොළඹ ශ්‍රී ලංකා දේශ සහනාලයෙහි මුද්‍රණය කරවන ලදී.

1903.

පාණ දුරේ වාදය.

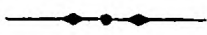

වාග්ගවර මොහොම්මන්ගේ ගුණානන්ද
සාමිත්වහන්සේ සහ
දූවිත් ද සිල්වා පාදිලිලන්තාන්සේ

—අ න ර—

බෞද්ධ ක්‍රිස්තියානි යන ආගම්දෙක පිළිබඳව
1873 අගෝස්තු මස 26 වෙනි 28 වෙනි දෙදින කරන්ට්
යෙදුන විචිත්‍රාලධිකාර

විශාල වාදය.

මො. ගුණානන්ද සාමිත් ආදි උතුමන් සිහිපත්වීම පිළිබඳ
කෘතෘසාධක සමිතියේ ලේකම්වරු වන
පී. ඒ. පිපිස් සහ පී. ජේ. දිසෙස්

—වි සි න—

කොළඹ ශ්‍රී ලංකාදේශීය සන්නාලයෙහි
මුද්‍රණය කරවනලදී.

1903.

(දෙවැනි වරට පිටපත් 2000.)

සංග්‍රහ නාමය.

බෞද්ධ ක්‍රියානිකයාණන් යන ආගමදෙක පිළිබඳවද වාගීඤ්චර මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද සාමිත්වනන්සේසභ දවිත් ද සිල්වා පාද්ලිචන්තාන්සේ අතර 1873 අගොසතු මස 26 වෙනි 28 වෙනි දෙදින පාණදුරේදී කරනට යෙදුනු විචිත්‍රාලකාර විශාල විවාදයේ සම්පූර්ණ අදහස මෙහි අන්තර්ගත වේ. “සිලෝන් වෛමස්” නම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයේ කඩාහැරන ජෝන් කැපර් මහත්මයා විසින් මෙම විවාදයේ සම්පූර්ණ භාවය විවාදයකළ වේලාවන්හිදීම උගත් ඇඩ්වඩ් ප්‍රේරා මහත්මයා ලවා ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනයකරවාගෙන පිට පත් දහස්ගණනක් මුද්‍රණයකරවා ප්‍රසිඛකරණලදී. “මේ විවාදය ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පිටපත්කරණුලැබූ ක්‍රියානුලබ්ධික ඇඩ්වඩ් ප්‍රේරා මහත්මයා සහ එය ප්‍රසිඛකරවන්නට යෙදුනු ජෝන් කැපර් මහත්මයාත් අගතිනාමි නොව සාධාරණලෙස සියසුතුකම් ඉභකලෝය”යි පළමුවෙනිවර මුද්‍රණයකර තිබෙන සිංහල පිටපත්වල සදහන්කරණලද “මුච්චාදයෙහි” යුත් සතුටියමකිරීමට අදිඳු මසුරුනොවෙමු.

කැපර් මහත්මයා විසින් ප්‍රසිඛකරණලද එම පොතක් අමරිකා දෙසිකයෙක්වූ පණතිතාවායසී පීබ්ල් මහත්මයාට ගාල්ලේදී දකිනට ලැබී එය සියරටමි ගෙනගොස් මෙම විවාදයෙන් ක්‍රියානුලබ්ධියේ නැවතාර මිච්චාසභාව බෞද්ධ පක්ෂය විසින් මොනවට එලිදරවිකරණලද බව හා සම්බුද්ධිසමයේ එකානන සෘජු සත්‍යතාව පෙන්වා දීමාමික පරිද්දෙන් ජයග්‍රීහණය කරණලද බවත් ප්‍රකාශකරමින් අගතිරතින විනිශ්චයක්කොට අමරිකා දෙසිකයන් අතර එම පිටපත් දහස්ගණනක් මුද්‍රණයකර විසුරුවාහැර තිබේ. එම විනිශ්චය සහිත පොත් කර්නල් එච්. ඇස්. ඔල්ෂනාම් මැඩැම් බ්‍රොවැස්කි ආදී උභයම උභයමයන්ට දකිනට ලැබී එතුමෝද මෙම විවාදයකළ ප්‍රචර ජයග්‍රහණ දැනියමකිරීම විශේෂ කරුණක්කොට සිත්හී තබාගෙන 1880 වේ අවුරුද්දේදී එහි පැමිණ එම ජයග්‍රහණ සමබකව ගුහාසී. සහ වාක‍්‍යග්‍රන්ථකිත උද්ඝෝෂනයකරනට යෙදුනාඇත. ඔල්කොට් ආදී උතුමන්ගේ ලබකානුරණය නොතොටගෙන මෙසංහලීක බෞද්ධලබ්ධිකවූ මහජනයාට සවසමයාහිවැඩිවඩිනස උදෙසා කාලානුරූප කටයුතු කිරීම පිණිස කොළඹ ගාල්ල ආදී පළාත්වල පරම විඤ්චානී බෞද්ධ සමාගම් පිහිටවීමටද, ඒ ඒ ගම්නියමිගම්වල බෞද්ධ ආචාරාලා පිහිටවීමටද, පෙර යනාදියු මෙධයසීයක් ඇතිවීම.

මෙහිත් අවුරුදු 30 කින් පෙර කාලයෙහි බුබුසුමය පිළිබඳව, නොතිබුනාවූ ශ්‍රී ලංකාවෙහි ලක්වැසි බොහෝ මහජනයා කෙරෙහි මෙකල ඇතිවීමට හා අමරිකාදී දෙශදෙශාන්තරයන්හි සම්බුද්ධ සමය පැතිරයාමටත් පාණ්දුරේ වාදය අසහාය ගෙනු වූ බව කවුරුත් පිළි ගත්තා සත්‍යයකි. බුබුසුමේ අභිවෘද්ධිය පිණිස ඒ සාමහත් වාදයක් කොට අනුප්‍රාප්ති උපකාරයක් කළ වාගීඤ්චර මොහොට්ටිවත්ගේ ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ සහ උත්වහන්සේට ඒ පිණිස විශේෂ ආධාරොපකාරකළ ත්‍රිපිටක වාගීඤ්චරාචාර්ය සිස්සාචාර්ය ශ්‍රී සුමඛගලා හිධාන නායකසභාවර සාමිත්වහන්සේද, සාසනවංසාලාචාර්ය කවි ධර විනයාවරය වැලිගම ශ්‍රී සුමඛගලාහිධාන නායකසභාවර සාමිත් වහන්සේද, පාණ්දුරේ ගුණානන්ද නිසසාහිධාන මහාසභාවර සාමිත් වහන්සේද, ප්‍රධාන දායක මූලික මහතුන්වහන කොර්නෙලියස් ප්‍රේම කුරුණාරත්න අප්‍රහාමිද, පී ජේමිසෙස් දිසෙස් මහත්මයාණ ඵම අගදාය වාදභූමිසද, සිහිපත්වීමට සුදුසු යමක් කිරීම වැඩිමුණ කාලික බොහෝ මහජනයාගේ බලවත් යුතුකමකි. එබව මෙතෙක්ම ශ්‍රී ලද්දවූ මහතුන් කීපදෙනෙකුත් විසින් පසුගිය පෙබ්‍රවාරි මස 19 වෙනි දින පාණ්දුරේ උපාධ්‍යාය සමාගමේ පාඨශාලාවට බොහෝ මහජ නයාගෙන් යුත් මහාසභාවක් පමුණුවාගෙන ඵම සභාසමමන්තෙහි යථෝකත වාදභූමියෙහි ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ උදෙසා ශිලා ස්ථාපනයක් සහිත ශිලාප්‍රතිමාවක් පිහිටවීමටද, අනිකුදු නායක මහා සභාවර සාමිත්වහන්සේලාගෙන් සහ මූලික දායක මහතුන් දෙදෙනාගෙන් ලත් ආධාරොපකාර සඳහන්කොට ශිලාලෙඛනයක් පිහිට වීමටද නියමකරගත්තාලදී. නවද මේ සත්කෘතයන් සඳහා බොහෝ මහජනයාගෙන් ලැබෙන ආධාර මුදල් නොමදවී අතිරෙක මුදලක් ඇතිවීම මහජනයාට ප්‍රයෝජනවිසයුතු පරිදි ප්‍රසිද්ධ ශාලාවක් තැනවීමටද සමමතකර ගනිමු.

මෙම විවාද පොතෙන් පිටපත් දහස්ගණනක් 1874 රේ අවුරුද්දේ මුද්‍රණයකරවා ලක්වැසි මහජනයා අතර විසුරුවාහරණයට නමුත් වහිමාන කාලයෙහි ඒ උවමනාවූ බොහෝ දෙනෙකුන්ට කො යාගැණීම දුෂකරව තිබේ. එම පාඩුව පිරිවැසීමට හා කිසිනලද සත් කෘතයක් සඳහා විසදුම්කිරීමට මහත් මුදලක් ඕනෑකරණ ගෙයින් මෙම පොත් විකිනීමෙන් ලැබෙන ලාභදුල්ද එකී මුදල් සභිකාවල එකතුකිරීමට අදහස්කොට දෙවෙනිවර මින් පිටපත් 2000 ක් අප සම්බන්ධ විසින් මුද්‍රණයකරවන ලද්දකි.

මෙම පොත පළමුව මුද්‍රණයකිරීමේදී යොදාගන්නා සංඥාපන
 යෙහි වාදකථාව ඇසීම පිණිස බෞද්ධලබ්ධිකයෝ භන්දම දහක්
 පමණද (එවාදය අවසානවූදින දසදහක් පමණද) ක්‍රියානුලබ්ධිකයෝ
 සියගණනක් පමණද පැමිණි බව කියාතිබේ. නවද බෞද්ධපක්‍ෂයට
 සිප්කඩුවේ ශ්‍රීසුමඛලාහිධාන නායකසභාවීර සාමිත්වගන්සේද, රත්
 මලානේ ධම්මාලඛකාරාභිධාන නායකසභාවීර සාමිත්වගන්සේද,
 බුලත්ගම සිරසුමනනිසා සභාවීරසාමිත්වගන්සේද, වැලිගම ශ්‍රීසුම
 ඛලාහිධාන නායකසභාවීර සාමිත්වගන්සේද, වස්කඩුවේ පවරනි
 රැහැනිකාවරිය මහාවිහාරී සුභුති නායකසභාවීර සාමිත්වගන්සේද,
 පොතුචල ඉන්ද්‍රජෝති සභාවීරසාමිත්වගන්සේද, කොත්ගල සිරිසඛ්ඛ
 නිසා සභාවීරසාමිත්වගන්සේද, තලාහේනේ අමරමොලී සභාවීරසා
 මිත්වගන්සේද, මුල්ලෙරියාවේ ගුණරතන සභාවීරසාමිත්වගන්සේද,
 මෙ හොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද සාමිත්වගන්සේද යනාදී සියක්නම
 ක් පමණ සියම් අමරපුර දෙතිකාසික සභාවීරසාමිත්වගන්සේලා
 පැමිණෙන්න බව ප්‍රකාශකර තිබේ. ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයේ ප්‍රධානියෝ
 වශයෙන් දැවින් ද සිල්වා, ඇස්. ලන්ඩන්, ආර්. වැබ්, ඇස්. කෝ
 ලිස්, සී. ජයසිංහ, පී. රුදිරිගේ ආදී පාදිලිවරුද, සිරිමාන්න ආදී
 කතීසේරුවරු කීපදෙනෙක්ද, හුණුපල නිලමේද, සෙටපල් දෙස්
 තරතැනද, ජයසිංහ පෙරකඥේරැහැනද, සුසෙව් ද සොසියා මුදලිතු
 මන් ආදී වැදගත් මහතුන්ද පැමිණසිටියෝයයි කියාතිබේ.

මේ දෙපක්‍ෂයෙන් බෞද්ධපක්‍ෂයට මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද
 සාමිත්වගන්සේද ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයට දැවින් ද සිල්වා පාදිලිවරුන්
 තාන්සේ සහ සිරිමාන්න කතීසේරැහැනක් කථාකල බව කියාතිබේ
 නවත්තැර කිසි කලකෝලාගලයක් නැතිව යහපත්ලෙස එවාදය
 කරනව යෙදුන බවද කියාතිබේ. 1873 අගෝස්තු මස 26 වෙනි දින
 පු. හා. 8-9 දක්වා දැවින්ද සිල්වා පාදිලිවරුන් තාන්සේ විසින් ප්‍රතිනා
 තමුද්පන්න ධර්මයට දෙපාරොපනය කිරීම් වශයෙන් හා මධ්‍යමයා
 ගෙන් පරලොවට යන “ආනමසක් නැතැයි උගන්වාතිබෙන බෞද්ධ
 මතය මිථ්‍යාය”යි ප්‍රකාශකිරීම් වශයෙන්ද කරණලද කථාවට පු. හා.
 9-10 දක්වා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද සාමිත්වගන්සේ
 විසින් පිලිතුරුදී ගලි ක්‍රිස්තියානිත්තේ දෙවියෝ (ගෙගෝවෘචගන්
 සේ) ඊෂ්ඨාපනවූද, දිව්‍යඥා වූද, සියලු බලය නැත්තාවූද,
 හාසුචිවූද, පලකුලක සුභු ප්‍රවෘත්ති හිඳු වූද කෙනෙක් බව හේතු
 සහිතව පෙනවා කථාපක් කරණලදී. අගෝස්තු මස 26 වෙනි දින

අ. භා. 3—4 දක්වා දැවින්ද සිල්වා පාදිලිඋන්නාන්සේ ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේගේ කථාවේ කරුණු කීපයකට ප්‍රත්‍යුහාර මුද්‍රා යෙන් කථාවක් කිරීම සහ ප්‍රත්‍යුහාර මුද්‍රා පත්තර ධර්මය සම්බන්ධ කළ මුද්‍රා අදහස්ම නැවතත් ගණනැරපා කථාකිරීමද; 4—5 දක්වා ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ විසින් තම පලමුවෙනි පැයේදී Jelous Girl යන වචනය සඳහා අසනලද ප්‍රශ්නය ආදී ප්‍රශ්නවලට ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයෙන් උත්තර නුදුන් බවද, “තවනාමොපවිජොකොතු” යනු නිබන්ධන පාලි වාසනම් කැබැල්ල බසිබලයේ මුරුම පිටපතක් උපුටා සිල්වා පාදිලිඋන්නාන්සේගේ “ග්‍රන්ථසකරය” වී ඇතුළත් කිරීමේදී තමන් පාලිභාෂාව උගතකන්නම් එහි විද්‍යාලානවූ කෙසෙසේ නොගස්සා නොගොදන බවද, සිල්වා පාදිලිඋන්නාන්සේ විසින් පාලිභාෂාව නිසිලෙස නොදැනීම හෙතෙකොවගෙන ආකුල කරගත් නාලද ප්‍රතිත්‍යාසමුද්‍රා ධර්මයෙහි සංක්‍ෂේප විස්තරයක් සහිත සම්මුතියන්ගේ මුද්‍රාප්‍රතිසන්ධියවන පරිදිද, ක්‍රිස්තුලබ්ධියෙහි දෙස් දික්වා තවත් කරුණුද ප්‍රකාශකරණ ලදී.

අගොසතු මස 28 වෙනි දින පු. භා. 8—9 දක්වා ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂය වෙනුවෙන් සිරිමාන්න කතීෂ්ඨරුහාන විසින් ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේගේ කථාවට නොගැලපෙන කරුණු පෙන්වා දෙන සේ ගණනැරපා ඉක්බිති ගෞතම බොධිසත්‍යන්වහන්සේගේ දැනපාරමිතාදියවද, මුඛාදී රත්නත්‍රයවද, දෙසාරොපනයකොට කථා වත් කරණලදී. එම කථාවට 9—10 දක්වා ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ සම්ප්‍රකාරයෙන්ම ප්‍රත්‍යුහාරවන්නාවූ තනිකුකුල ඉතා පැහැදිලි කථාවක්කර ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයේ එහිතරභාවය මැඩපවත්වමින් ප්‍රශ්න කීපයකට මතු පැමිණෙන පැයේදී පිලිතුරුදෙන බව ප්‍රකාශ කර තිබේ. 28 වෙනි දින අ. භා. 3—4 දක්වා නැවතත් දැවින්ද සිල්වා පාදිලිඋන්නාන්සේ විසින් තමන්ගේ මුලකථාවම ඉදිරිපත්ව පා අමුල්කරමින් කථාකරණලදුවත්හැර “මහමෙර” නම් පමිතයක් නැතකියාද, විනයනිදන කථාදියට දෙස් පැවරීමක්දකොට කථාවක් කරණලදී. 4—5 දක්වා ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ අවසාන කථාව පවත්වන ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂය විසින් අසනලදීන් ඉතිරිව තුබූ ප්‍රශ්නවලට උත්තරදී අතිරෙකවශයෙන් කියගුතු කරුණුද විමි මුලකාර ව්‍යකතවූයාගීය භාවයෙන් සුඛතව ප්‍රකාශකොට සමාප්ත කල බැව් දක්වා තිබේ.

P. A. Peiris.
James Dias

මො. ගුණානන්ද සාමිත්වහන්සේ ආදී උතුමන් සිහිපත් වීමපිලිබද කාත්‍යසාධක සමිතියේ ලේකම්වරු වම්හ.

1903 ඔක්තෝම්බර් මස 30
වෙනි දින පාණදුරේදීය.

වාදය කිරීම පිළිබඳව කර ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ගය.

- 1 වාදය මුඛවලින් කෙරිය යුතුය.
- 2 දෙපාර්ශ්වයෙන් දෙන්නෙක් විසින් ඒ කථාවල භාවය ලියාගත යුතුය. ඒ ලිඛනලද කථා කථා ආරයන්ගේ අත්සන් ගිවිසීමක් සහතිකකළ යුතුය.
- 3 ඒ ඒ පාර්ශ්ව විසින් තෙහෙතරදක්වන්නාවූ කාරණා අසලල් පොත්පත් වලින් යම් නම් සඳහන් කර කිය යුතුය.
- 4 එක පාර්ශ්වයකට තමන්ගේ කථාව පිණිස එක්වරකට ඉංග්‍රීසි පැයක් ගත නැතිය.
- 5 පළමුවෙන් පැය ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය විසින් "බුඩාගමේ අසහන කම" පෙන්වාදීම පිණිස කරාකිරීමය. දෙවෙනි පැය ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය විසින් "බුඩාගමේ අසහන කම" පෙන්වාදී කළ කථාවට (බුඩපක්ෂය විසින්) උගහරදීම සහ "ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අසහන කම" පෙන්වාදීම පිණිස කරාකිරීමය.
- 6 කථාව ලිඛන මස (අතොසතු) 26 වෙනි හා 28 වෙනි දවස් දෙකට නියමකරගෙන තෙවිය යුතුය.
- 7 කථාකිරීම දිනය 8-10 දක්වාද, එදවසේම පස්වරු 3-5 දක්වාද කෙරිය යුතුය.
- 8 වාදය කරණ අතර කිසි ගාලාගෝච්චියක් කිසි කාරලිකොලා හලකක් නොමොන හැටි තම දෙපාර්ශ්ව විසින් බලාගත යුතුය.
- 9 වාදය කරණ අතර කථාකරණ කැනැත්තා හැර අන් සියල්ලන් විසින් කිසිඟුදව අසානෙණ සිටිය යුතුය. එසේ කරවීමට මෙහි අත්සන් කරණ කැනැත්තන්ට සම්පූර්ණ බලය ඇතුළු තිබිය යුතුය.
- 10 මේ වාදය පාණදුරේ පවිටියේ තිබෙන දෙමගනවත්තෝදී කෙරෙන භූමියට දෙපාර්ශ්ව විසින් එහි බලගලාවක් සාදවාදෙන ලෙසටද නියමකර ගනිමු.

මෙම පොරොන්දු පත්‍රයේ බුඩපක්ෂය වෙනුවෙන් කුරුකුල සුරිය ආචාර්යවරයා ප්‍රේරා අප්පනාමිද, ක්‍රිස්තියානි පක්ෂය වෙනුවෙන් මත්තෙස් සුවාරිස් ගුණවතීන මහත්මයා අත්සන් කරණලදී.

1873 ජූලි මස 24 වෙනි දින
 මට එකඟව දෙපාර්ශ්වයෙහිම
 අත්සන්කරන්ට යෙදුනාණිමු.

පාණ්ඩුරේ වාදය

(වර්ෂ 1873 ක්වූ අගෝස්තු මස 2෮ වෙනි දින උදය 8 පටන් 9 දක්වා
දැවිත්දැමිල්වා පාදිලි උත්තාන්සේ
කල කථාව)

පසුගිය ජූනි මස 12 වෙනි දින වැස්ලියන් දෙවස්ථානයෙහි මාචිසින් දෙශනාවක් කලාය. ඒ දෙයනානවදී සතියාගේ ආනමය ගැණ බුඩාගමේ පොත්වල දක්වා තිබෙන අන්දම විසාරවශයෙන් කියාදුන්නාය. මගේ ඒ දෙශනාවට විරුඬව බුඩාගමේ දෙශනාකාරයෙක් විසින් එම මස 19 වෙනි දින දෙශනාවක් කලාය. මෙකී දෙශනාදෙස පිළිබඳව මේ වාදකථාව ගටගත්තාය. එමනිසා අදත් ඒ දෙශනාවේදී මාචිසින් ගේ හැරදුක්වූ කාරණාම විසාරව කියාදෙමි. ඊට විරුඬව බුඩපක්ෂයට යමක් කියන්ටහැකිනම් කියා පෙන්වාදුන් නාවේ. අපි දෙපක්ෂය කිහින කාරණාවලින් පිළිගතයුතුව තිබෙන්නේ කොහිපක්ෂයේ කියමනේද කියා විනිශ්චයකිරීම මේ සමූහයාටම භාරවේය.

බුඩාගමේ ප්‍රකාරයට මනුෂ්‍යයාට ආනමයක් ඇත්තේ නැත. කුසලාකුසල කම් කරණම නැතැත්තාට එහි විපාක ලැබෙන්නේ නැත. ඒබව බුඩාගමේ පොත්වලින්ම පෙන්වාදෙමි. සතියා සකකු වශයෙන් පසකට බෙදා තිබේ. ඒ පසනම් රූපසකකිය වෙදනා සකකිය සකුසුසකකිය සංඛාරාසකකිය විකුසුණසකකිය යන පසය. ඒබව සංයුත්සහිතයෙහි කියා තිබේ.

“පවච භික්ඛවෙ බකෙදෙසිසසාමි” යනාදියෙන්ද “ගෙහිකෙහි සංඛාරා අතීතානාහත ” යනාදියෙන්ද වේ. නැවත උපාදානසකකිය ගැණද එසේමය. “කතමොච භික්ඛවෙ පංචුපාදානකකියා” යනාදියෙන්ද පවසකකිය ගැණ කීකීවචනම කියකියා රූපුපාදානසකකිය මේය යනාදී වශයෙන් කියා තිබෙනවාය. නැවතද “ගෙහිකෙහි භික්ඛවෙ සමණොවා බ්‍රාහ්මණොවා” යනාදී සංයුත්සහිතේ පාඨයෙන්ද සතියාට ඇති සියල්ලම පවසකකියට අයිති බව කියා තිබෙනවාය. ෧මි බව ත්‍රිපිටකයේ බොහෝ තැන්වලද කාව්‍යසේබරයේ—

“ පස්කැසකෙලෙ	සේ
දුක්නම්වේයඵමෙ	සේ
රුවෙසින්සන්ඳ	සේ
සකරවින්නැනනම්න්මෙප	සේ ”

යනමේ කවිගෙන්ද පේණව.

නැවතද මෙමසභියාම ආයතනවශයෙන් දෙදළාසකින් යුක්තය එනම්—චක්‍රායන නාදී සයන් රූපයන නාදී සයන්ය. ඒබව “කතමච භික්ඛවෙ සලායනනා චක්‍රායනනා” යනාදී පාඨයෙන්ද, “සබ්බංවො භික්ඛවෙ දෙසිසසාමි භංසුනාථ. ඤච භික්ඛවෙරූපච” යනාදියෙන්ද විභග්‍රකරණයෙන්ද පේණවාය. නැවතද මෙම සභියාම නාමරූප දෙකට ඇතුළත්කර තිබෙනවාය. ඒබව සංයුත්සහිතයනි තිබේ “කතමච භික්ඛවෙ නාමරූපං වෙදනා සඤ්ඤා” යනාදී පාඨයෙන්ද “චන්දනා මහාභුතා” යනාදී පාඨවලින්ද නාමය රූපය මේය කියා තිබෙනවාය.

නැවතද “තඤ්ඤාමං නාමා වෙදනාසකකියා” යනාදී පාඨයෙන්ද වෙදනාසකකිය සඤ්ඤාසකකිය සංඛාරාස්කකිය යනතුන නාමයට අයිති වෙද කියා තිබෙනවාය. මෙසේ රූප වෙදනා සඤ්ඤා සංඛාර යන සකකිය සතර නාමරූප දෙකට ඇතුළත් වෙද “සංඛාරිකං එතං රූපං” යනාදී මිලිඤ්ඤාප්‍රශ්නායේ පාඨයෙන් යමක් “මිලා රිකද ඒරූපයය යමක්සුමුමචිතත වෛතසික ධර්මද ඒ නාමය” කියාද දක්වා තිබෙනවාය. මෙසේ රූපස්කකියත් විභවවෛතසික ධර්මයෙන් නාමරූප දෙකට අයිතිය. මෙයින් නාමරූප දෙකට අයිති සකකිය සතර පමණක් විඤ්ඤාණයක කියා ඊට අයිති නැතැයි කීවොත් නාමරූප දෙක නැතුව විඤ්ඤාණයට පවතින්ට නුපුළුවන් බව “භොතිභික්ඛවෙ එවංවදෙය්‍ය අභමඤ්ඤාහු වෙදනාය” යනාදී සංයුත් සහිතයේ පාඨයෙන් රූපාදී සකකිය සතර හැර විඤ්ඤාණයාගේ චුති උතපත්තියක් පෙන්නවන්ට පුළුවනැයි කීවොත් එසේ නුපුළුවනැයි කියා තිබෙන බව මේ පාඨයෙන් පෙනෙනවාය. ඇරත් පිලිසිද ගන්තා ඤ්ඤායෙහි පවසාකකියෝ සමපුණ්ණියෙන් පිලිසිදගන්තා බව “භවිතසෙය්‍යක සන්තානංහි පටිසංඛික්ඛණේ” යන පාඨයෙන් පේණවාය. ඇරත්—

“ නම් රූ දෙක භෑ රා
නැත අන් ප්‍රභුල් බැහැ රා ”

යන කාමරූපයෙහි ධර්මයෙන්ද පේණවාය. මෙසේ සභියා සම්පුණ්ණියෙන්ම සකකියතන නාමරූපවලට ඇතුළත් බව පැහැදිලිව පේණවාය. ඉතින් “මේ සකකියතන නාදී කිසිමතැනක ආනම් යක් නැතැ” යි බුදුන් විසින් උගන්වා තිබෙනවාය. ඒ කියා තිබෙන්නේ “රූපං භික්ඛවෙ අනන්තා” යනාදී පාඨවලින්ය. ඇරත් යම්කිසි තුන්කල් පිලිබද රූපාදී සකකියන් ඒමේ මාගේ නොවන්නේය, භිභෙමේ මම නොවන්නෙමි කියා තිබෙනවාය. ඒ කියා තිබෙන්නේ

“යංකිංචිරූපං අතීතානාගත පච්චුප්පනනං” යනාදි සංයුත්සහිතේ පාඨයකින්ය. ඇරත් “රූපංභිකිනිවෙඅනතතා” යනාදියෙන් “රූපාදියකකිතෝ අනාතමය” යි බුදුන් කියනවාය.

තවද ආයතන ගැණන් බුදුන්ගේ කීම “චකචුංභිකිනිවෙඅනතතා” යනාදියෙන් එසේමය. ඇරත් මරණය ගැණ බුදුන් කියා තිබෙන්නේ—

“ කතමං ච භිකිනිවෙ මරණං යං නෙසානෙසං සත්තානං
භමනා නමනා සත්තනිකායා චුභිච්චනතා”

යනාදියෙන් මරණය නම් සඬයාගේ ඒ ඒ සඬනිකායෙන් චුභ විමය මිදීමය යනාදි ක්‍රමයෙන්ය. මෙයින් පෙනෙන්නේ සඬයාගේ නොමැරී ඉතිරිවෙන දෙයක් නැතිබවය.

තවද ජඤජාගය අත්භැරදුම්ම පිණිස බුදුන් විසින් දුන් අවසරයකදී “යො භිකිනිවෙ රූපසම් ජඤජානො නං පජභඵ රූපං පභිනං භවිසසති” යනාදි සංයුත්සහිතේ කියමනෙන් පෙනෙන්නේ මේරූපය ප්‍රතිනවෙනවාය මුලින්ම සිදියනවාය කියා සිතා ජඤජාගය භැර දමන්ට නියමකළාය.

තවද “යංකිංචි සමුදයධමමං නා නිරොධ ධමමං” කිතා මහාපු ධානසුත්‍රයෙහි පේණවාය—එනම්—තමිකිසිටක් උපදිනසවභාවද ඒ නිරුධිවෙන සවභාවයයි කියා තිබෙනවාය.

තවද “උප්පාදෙජාති අකතානෙන ගාඛගාචුතතාව යොතිව” යන මේ ගාථා දෙපදයේ භවිතවෙනවාය කීවේ නැත්තටම නැතිවෙන වාය කීමයි. මෙසේ බුඩාගමේ ප්‍රකාරයට මනුෂ්‍යයාට ආනමයක් නැත මනුෂ්‍යයාට ඇති සියල්ලම මරණයේදී භවිතවෙනවාය.

මෙසේ ඕනම මනුෂ්‍යයාද ගෙමඬියෙක් ගැරඬියෙක් බල්ලෙක් උරෙක් අඬවයෙක් මෙන් ඉපදී ඒ සතුන්මෙන් මැරියනවාය ඒ සතුන්ට ඇතුළුව වඩා මනුෂ්‍යයාට කිසිදෙයක් ඇත්තේනැත. සියළු තිරසත්ජාතීන්ට ස්වාමියෙක්ද රපේක්දකොට මවනලද මේමනුෂ්‍යයා තිරිසනකුට වඩා දුගතම කමක් නැත්තෙක් කොට බුඩාගමේ උගන්වනවාය. සත්තත්චත් සිහිකලපනා ඇත්තෙකුට මේ ඉගැන්වීම පිලිකන්ට පුච්චන්ද? මනුෂ්‍යයා තිරිසනක්නම් තිරිසනක් සේම නොසිද ආගමක් මිනූකරන්නේ මොකටද? තිරිසන්හුත් බණ අසා දිව්‍යලොකවල උපන්නාය කියා බුඩාගමේ කියා තිබෙන නියා මෙකලටත් තිරිසනුන්ට බණ නොකියන්නේ මන්ද? තිරිසනුන්ට සිල්නොදෙන්නේ මන්ද? තිරිසන්හු තිරිසන්හුටා මිස මනුෂ්‍යයෝ

නොවන බව සියල්ලන්ටම හැඟියහවා ඇත. එනිසා මනුෂ්‍යයාට ආත්මයක් නැත කියන බ්‍රිඩාගමේ ඉගැන්වීම දුරලා සැබෑවූ සුබවූ ක්‍රියාකාරී ආගමේ මනුෂ්‍යයාට නොමැරෙන්නාවූ ආත්මයක් ඇති බව කල්‍යාණාවට ගන්ව යුතුය.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමග කුරුසියෙහි ඇතහැකි නලද වරදකාරයෙකුට “සැබවක් නුබව කියමි අදම නුබ මාසමග පරාදියෙහි සිටිනවා ඇතැයි” යන කීමෙන්ද “සමාමිත්වහන්ස මාගේ ආත්මය ගත මැනවැයි” සෙවෑන් විසින් කියනලද කීමෙන්ද කොරින්තිවරුන්ට ලියනලද පළමුවෙනිපත්‍රයේ පස්වෙනි පරිච්ඡේදයේ තුන්වෙනිපදයේ “මම ගරීරයෙන් දුරුව සිටින නමුත් ආත්මයෙන් ලත්ව සිටි” යනාදී කීමෙන්ද පිලිප්පිවරුන්ට ලියනලද පත්‍රයේ 1 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 23 වෙනි පදයේ “ගරීරයෙන් වෙන්වගොස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමග සිටීම වඩා හොඳනිසා” යනාදී කීමවලින්ද වෙනත් නොමැරෙන්නාවූ මනුෂ්‍යයාට නොමැරෙන්නාවූ ආත්මයක් ඇති බව ඔප්පු වෙනවාය.

කුසලාකුසල කමිකල නැනැත්තාටම එහි විපාක නොලැබෙන බවත් අන්කෙනකුන්ට ලැබෙනබවත් ඔප්පුකිරීම පිණිස කීවේ— “කිංනුඛො හො ගොතම සො කරොති සො පටිසාවෙදිගති ති” යනාදියෙන් කුසලාකුසල කමිකල නැනැත්තේම එහි විපාක විඳින්නේයයි සිතීම එක් අන්තර්ගත කියා බුදුන්විසින් කියාගැනෙනවාය.

ඇරන්, “අතී කොච්ච සතො ඉමමතාකායා අඤ්ඤං කායං පමි සංකමති” මේ කඟින් අන්කයකට යන්නාවූ යම් සතියෙක් ගමකිසි වක් අද්දැයි මිලිදුරප් ඇසූ කල්හි “නති මහාරාජ ඉමිනාපන මහාරාජ නාමරුපෙන කමමං කරොති සොහනංවා පාපකංවා තෙනක මෙමන අඤ්ඤං නාමරුපං පටිසං දගතිති” එනම් නැවත මහරජ මේ නාමරුපය විසින් සොහනවූ හෝ පාපිභවූ හෝ කමි කරණවාය ඒ කමිගෙන් අතික් රුපයක් පිලිසිදගන්නවායයි නාගසෙන විසින් උතතර දුන්නාක්මෙන් පෙනෙන්නවාය.

ඇරන් “අතීත භවෙ කමමපපවවගෙන තිබ්බිගතො” යනාදී පාඨයෙන් අතීත භවයේ කමිප්‍රභායෙන් උපන්නාවූ සකකියෝ එහිම නිරුච්චෙනවාය අතිතභවයෙන් මේභවයට පැමිණියාවූ එකම දෙයක්වත් නැතකියනවාය.

ඇරන් “සතොතන කත කමමපපවවගානුභාවෙන අනුපව්වනනා කිලෙස” යනාදී පාඨයෙන්ද සතො විසින් කරණලද කමි ප්‍රභානු

දුවන් ද සිල්වා පාදිලි උන්නාන්සේගේ පලමුවෙනි කථාව. 5

භාවයෙන් නොසන්සිදී පවතින්නාවූ කෙලශබලයෙන් නිවකරණ ලද්දවූ අතික් නාමරූපයෙන් පහලවෙයි කියාතිබෙන හෙයින්ද

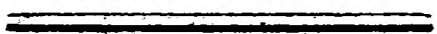
ඇරත් ජාතියේදී එනම් ඉපදීමේදී සකකඩ සම්පූර්ණයෙන්ම පහලවෙන බව “කතංච භිකකචෙ ජාතියාව තෙසං නෙසං සත්තානං” යනාදී සංයුත්සහිතේද මහාසතිපට්ඨානසූත්‍රයේද වෙනත් බොහෝ තැන්වලද මෙතෙක් පාඨයන්ගෙන්ද සකකඩ හා ආයතන “උපපනිකකතෙපාභුහංච” යන මේ පාඨ කැබැල්ලෙන්ද පේණ වාය.

මෙසේ සත්‍වයාගෙන් කිසිමස්කකඩාත්වත් ආයතනයක්වත් අන්තැනකින් එන්තේවත් යන්තේවත් නැත. සත්‍වයා මැරෙණ කල සම්පූර්ණ සත්‍වයාම මැරෙණවායයි පැහැදිලිව ක්‍රියාතිබෙනවාය. මේ ඉගැන්වීම සැබෑයකියා යමෙක් විසින් පිළිගත්තොත් මහු භ්‍යසා විසින් තමාගේ සම්පත් විවහිතදම්කරගණ කුසල්සසිතා නො යෙක්දේ කරතත් ඒ කරණදෙසින් විපාකයක් තමාට නොලැබෙන බව තේරුම්ගන්ව යුතුය.

ඇරත් මේ ඉගැන්වීම සැබෑයකියා පිළිගන්නවානම් අවකල් ක්‍රියාකාර අසත්පුණීගන්ව තමන්ගේ පාපක්‍රියා වැඩිදිවුණු කිරීමපිණිස මිටවඩා උපකාරයක් වෙනතැතිබව පැහැදිලිවේ. ලෝකයේ මිනිමැ රීම සොරකම්කිරීම ආදී නපුරු ක්‍රියා කරන්නෝ ඒ ක්‍රියාවන්ගේ විපාක ඇති බව දන්නවාය නමුත් ඒ විපාක තමන්ට නොව අන්‍ය යන්ට ලැබෙනවාට ඒ අසත්පුණීගෝ අකමැති නැත.

ඇරත් වරදක්කලාවූ කෙනෙකුන්ට මිස වරදනොකල කෙනෙ කුන්ට දඬුවම් කිරීම ලෝකයේ කිසිම නඩුමාභියකට එකඟනැත. මෙසේ තිබේදී මෙයාකාර සත්පුරුෂක්‍රියා වලක්වා අසත්පුරුෂක්‍රියා වැඩිදිවුණුවීමට ආධාරවූ දහම්උගන්වන ආගමක් සැබෑවෙන්නව යුතුද? බුදුන් විසින් “මඛ්‍යම ප්‍රතිපදාවක් දෙගනාකලාය” කියමින් නොගෙක් උපමාවලින් එවච දක්වනට බුබාගම්කාරයෝ උත්සාහ කරත්. මේගැණ උපමාවලින් ප්‍රයෝජන නැත ඒබව සුදුසුතැනදී පෙන්වන්ට යෙදෙනවා ඇත.

(මෙසේ කියා ගහපත්සේ කොලාහල නැතුව අසාගණ සිටින සමූහයාට සතුහිතොට කථාව ගමාරකලාය.)

(වර්ෂ 1873 අගෝස්තු මස 26 වෙනි දින උදය 9 පවත්
10 දක්වා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උත්තාන්යේ
කළ කථාව.)

මෙපමණවේලා මේ දුවන්දසිල්වා පාදිලි උත්තාන්යේ විසින්
බුඩාගමට විරුඬව ගණනැරදුක්වූ කාරණා බොහෝ ආකූලසහිතය.
එම නිසා මෙහි රැස්වසිටින සමූහයාට මොහුගේ කථාව තේරෙන්නට
ඇතැනියා මට සිතන්නට බැරිය. බුඩාගමට විරුඬව බුබදෙගනාවෙන්
ගණනැරදුක්වූ පාඨ කැබලිවල අනියක්වත් අදහසක්වත් මේ සමූ
හයාට තේරෙණලෙස මේ සහානව ප්‍රකාශකෙළෙන් නැත. නමුත්
මොහුගේ කථාවෙන් එකම අනිප්‍රාචක් තේරුම්ගියාය. එනම් “සඤ්ඤා
යාගේ මරණයේදී මේ පවස්කකියා මෙනතම නිරුඬවූනිසා පර
ලොව උපදින සඤ්ඤා අත්‍ය සඤ්ඤා” යන මේ අනිප්‍රාච පමණක්
මේ හිටින සමූහයාගෙන් සවලපදෙනෙකුන්ට තේරෙන්නට ඇත. නිසා
සිතමි, එමනිසා ඒගැණ උතාරදීම මගේ යුතුකමය.

සඤ්ඤාගේ මරණයේදී පවස්කකියෙත් කිසිදෙයක් පරලොව
යන්නේ නැත නිසා බුබදෙගනාවේ නිබ්බතවා සත්තකය. මේ පවස්
කකියෙත් කිසිදෙයක් පරලොව යන්නේ නැති නමුත් මේ සඤ්ඤා
නිසා පරලොව උපදින සඤ්ඤා අනිකෙක් නොවේය. ඒ බුබදෙගනා,
කඹිනම්ත් ඔප්පුකරමි.

බුදුන් වදාළ පවස්කකි ධර්මකොඨාසය ඉතා ශාස්ත්‍රික වශ
නිබ්බන්තේ පාලිභාෂාවෙන් මේ පාදිලිනැත. පාලිභාෂාව මහා
කොට දන්නෙක් නොවේය. ඒ නොදන්නම කරණකොටගෙන බුද්ධි
දෙගනාව අත්‍යාකාරයකට පෙරලා හිතටගෙන මෙපමණවේලා
කලාවූ කථා සියල්ලම නිෂ්පලය. මොහුගේ පාදිලිනිමේ තරම මේ
සමූහයාට තේරුම්කරදීමට මට හොඳ කාරණයක් ලැබිණි.
එනම් මේ පාදිලිනැතවිසින් සාදපු මේ “ග්‍රන්ථසෙකරය” කියන ග්‍රන්
තය. ඒ පොත මෙන් නම් පොතේ පේලි ගතරකින්සුත් පුරුණව
වාසගමක් ගිබේ. අළුත් තෙස්තමේන්තුවේ නිබ්බත අනිප්‍රාචක්
පාලියට නගා මිට ඇතුළත්කර තිබෙන බව මේ පොතෙන්ම පෙනේ.
පේලි ගතරකින්සුත් මේ වාසගමේ මුල ! පේලියේම කීපපලක වැරදි
ගිබේ. එයින් පලමුවෙනි වැරද්ද “තවතාමොපවිඤ්ඤානොහු”
යන පදයෙහි බොහොම ලොකු මහාප්‍රාණයක් යොදැකිබීමය.
“පවිඤ්ඤා” කියා මිස “පවිඤ්ඤා” කියා පාලිවචනාක් පාලිභාෂාවේ
ඇත්තේනැත. තවද “තවතාමො” යනනැත පුරුෂලිඛිතිකව යෙදු
වත් වරදය. මෙබඳු සුඵ පාලිවාසගමක් මෙපමණ වැරදිසහිතව යෙදු

නිසා මේ පාදිලිනැනගේ පාලිදුනිමේ තරම මෙයින්ම තේරේය. පාලිවිතාකරණාදිය ගැණ මාවිසින් ගෙනනැරදුක්වූ කාරණා මේ සමූහයාට තේරුම්ගන්ට නුපුළුවන් නමුත් මෙහි දුනට පැමිණී සිටින පාලිභාෂාවෙහි අනිදුක් සමස්ත ස්වභාවයන්වනන්සේලා දැනිනි. එනිසා මේගැණ විනිශ්චය උන්වහන්සේලාට භාරදෙමි. මෙපමණ සුඵ පාලි වාසගම කැබැල්ලක්වත් ගරියට යොදාගන්ට බැරි මේ පාදිලිනැන ගමිතිරවූ පවස්කකු බමිකොට්ඨාසය තේරුම්කරන්ට ගියඑක පණතිනයන්ට විනිච්චක්කොට පෙනේ.

පවස්කකුයනි කියන්නේ රූපස්කකුය වෙදනාස්කකුය සංස්කුඤ්ඤාස්කකුය සූඤ්ඤාස්කකුය විඤ්ඤාස්කකුය ඉතා පසය. එයින් රූපස්කකුය කියන්නේ අපේ ඇසට පේණ මේ රූපයනම් වේ. මේදනාස්කකුය කියන්නේ සැපදුක් වැටිනීමය. සකුයාගේ මරණයේදී රූපස්කකුය ගෙවත් මේ ගරීරය මෙනනම නවතින බවත් එක සොහොන්ගුමියකට ගෙනගොස් වලලාදමන බවත් මේ සිටින සියල්ලෝම දැනිනි. වෙදනාස්කකුයකි කියනලද සැප දුක් වැටිනීමත් සකුයාගේ මරණයේදී මෙහිම නිරුච්චෙනවාය එහි නුත් පරලොච ගන්ට දෙයක් ඇත්තේනැත මේසේම අනිකුදු ස්ක නබයොත් මෙහිම නිරුච්චෙනවා මිස එහිනුත් කිසිදෙයක් පරලොච ගන්තේනැත මේ පවස්කකුය මෙහිම නිරුච්චීම හා සමග මේ සකුයා නිසා පරලොච උපදින සකුයා අනිකක් නොවේය.

මේ සකුයාගේ ආත්මය මෙයින් පිටත්ව ගොස් පරලොච උප දිනවනම් සමුච්චියෙහි සිටින්නෙන් මනුෂ්‍යයෝම වෙන්ට මිනූය. මක්නිසාද මනුෂ්‍යයාට ඇති ආදාමයට මනුෂ්‍යආත්මයකි කියනවාය. එම මනුෂ්‍ය ආත්මයම මෙයින් පිටත්වගොස් සමුච්චියෙහි නැවතු නොහැකි සමුච්චියෙහි සිටින්නෙන් මනුෂ්‍යයෝවාට කිසි සැකයක්නැත. මේ පාදිලිඋත්තාන්සේ මෙහෙන් පිටත්ව වැල්ලෙමින්තට ගිණාට එහිදී මුත්තාගුණ වෙනඇත්තෙක් මෙන්ට බැරිය. මෙහිදී මුත්තා ගේට එ පවසාරකරණ කාමයම එහිදීත් ව්‍යවහාරකරණවාසන්තකය එමෙන්ම මේ ආත්මයම මෙයින් පිටත්ව ගමන්කර පරලොච යනවා නම් සමුච්චියෙහි සිටින්නෙන් මනුෂ්‍යයෝමය.

තවද මේ පවස්කකුයෙන් කිසිවක් පරලොච නොගොස් මේ සකුයා නිසා පරලොච උපදින සකුයා අන්‍යසකුයෙන් නොවේ බව මස්සකරන්වූ තව දැදගත් සාක්ෂිස් නිබේ. එනම් මහත් අතේ තිබෙන මේ බිහිවුණු සුන්දරාස් ආදී අඛලි විසින් ලියූ බිහි

බලය නම් පොතය. නමුත් මෝසෙස් ආදී අයවල් විසින් ලියුවේ මේ පොතම නොවේය. ඒ අයවල් විසින් ලියුවාය කියන මුල්පොතෙන් වෙන පොතක් ලියුවාය ඒ පොතෙන් තව පොතක් ලියුවාය මේ ක්‍රමයෙන් අතින් අතට ලියාගෙන එන පොත්වලට මුල්පොත්වල තිබුණු අකුර වත් කොලටත් ගැලවීයාවේ නැත. එසේ නානමුත් ඒ මුල්පොතේ තිබුණු අදහස්ද වගන්තිද මේ බයිබලයේ තිබේ එසේම මේ සත්‍යයන් මරණයේදී මෙයින් යමක් පරලොභ නොගියත් මේනිසා උපදින සත්‍යය අතිකෙක් නොවේ. ඒබ්‍රා පිරිසිදුව ඔප්පු කිරීම පිණිස තව වැදගත් සාක්ෂි සකස් කළහ. ඒ මනාව ඇසියයුතු.

“ සුවච ප්‍රශ්නලො සනධාවති අසමාලොකා පරලොකං පථ සමාලොකා ඉමාලොකනති ආමනනා අතීතොති මනුසොහු ක්‍රතූා දෙවොහොතීති මිවජ්ජාසවෙතිසත්ධාවති සුවච ප්‍රශ්නලො ඉතො චුතො පරලොකං අනඤ්ඤා හෙවං මරණං නහොතීති පානාතිපායොපි නුපලබ්භති ”

යනමේපාඨය අභිධම්මපිටකයෙහි කථාවසනුපුකරණයෙහි තිබේ. මෙයින් හැඟෙන්නේ මෙලොවින් පරලොවට පරලොවින් මෙලොවට එම පුද්ගලයාම නොයන බවය. මනුෂ්‍යයෙක් හෙවත් මනුෂ්‍යයෙකුගේ ආත්මය මේ ශරීරයෙන් පිටත්ව දිව්‍යලෝකයකට ගනවානම් දිව්‍යලෝකයේ සිටින්නෙත් මනුෂ්‍යයෝම වෙන්වමින් නැත. එසේ කොට දිව්‍යලෝකයේ හිටින්නේ දෙවියන්නම් මනුෂ්‍යයෙක් දිව්‍යලෝකයට ගනවාය කියා සිතීම අනිශ්චිත වරදය. මක්නිසාද මනුෂ්‍යයාගේ ආත්මයට මනුෂ්‍යාත්මයයි කියති. එම මනුෂ්‍යාත්මය හෙවත් මනුෂ්‍ය ප්‍රාණය මේ ශරීරයෙන් නික්ම දිව්‍යලෝකයට ගනවානම් එහි දිව්‍යාත්ම නැතුවා සත්තකය තවද මේ ශරීරයෙන් පිටත්ව පරලොව ගමන්කරණ නොනතින ආත්මයක් මනුෂ්‍යයාට ඇතුව තිබෙනවා නම් මනුෂ්‍යඝාතනයක් හෙවත් මිනීමැරීමක් නොගොත් ප්‍රාණඝාතයක් ගමෙකුට කරන්නට බැරිය. මක්නිසාද-නොනතින ආත්මයක් හෙවත් ප්‍රාණයක් මනුෂ්‍යයාට තිබෙනවාය කියනුනිසාය.

තවද—සත්‍යයට සමෂිකමරණය පරලොව යන මරණයකි කියා දෙකක්වේ. ජීවත්වෙන සත්‍යයන්ට සිත් ඉපදීමද නැසීමද සමෂිකමරණයෙහි වේ. පළමු උපන් සිත නැසුනාහිත් පසු උපදින සිත මුලින් උපන් සිත නොවේ. මේ අන්දමට සිත්ආදිය ඉපද සමෂිකමරණයෙහි නැසියාම සමෂික මරණයවේ. සත්‍යයාගේ උපස් කන්ධයන් මෙසේම සමෂිකමරණයෙහි ඉපද නසින්නේය හේතෙසේද

සභි ආගන් ඔරිය කොටස් තිස්දෙකකින් යුක්තය. එයින් ඉසකේ පලමුවෙනි කොටස වේ. ඉසකේවලද නිතරම ඉපදීමක්ද නැසී මකද තිබේ. ඒබව තේරුමියාම පිණිස මදක් කාරණා කියමි ඉසකේ සුමානාකට අගල් බාගයක් පමණ වැඩෙන්නේය, ඒවා අගින් කැඩීයාමින් නිතර නැතිවන්නේය එසේනොව වැඩෙන පමණ ඉසකේ කැඩීයාමෙන්වත් කපාදැමීමෙන්වත් නැතිවෙන්නේ නැත්නම් අවිරුද්දක්නුලුවැඩෙන ඉසකේ සියකරියනක් පමණවෙන්ව බැටිනැත. එසේනොව ඉසකේවඩන ඇත්තන්ගෙන් ඉසකේ කොටව තිබෙන්නේ අගින් සිඳිසිඳියන නිසාය දැනට අපේ මේ තිබෙන ඉසකේ කුඩාකාලයේ ආ ඒවා නොවේය. ඔරියයෙහි අතිකුදු කොසා යයන්ද මෙසේම ඇතිව නැතිවීමෙන් පවතින්නේය. රූපකොසා යට ඇතුළත් කොසායයන්ද මෙසේ ක්ෂණිකවරණයට ඇතුළත්වේ. සංඛ්‍යා මැරෙණ කාලයෙහි ඉන්ද්‍රිය සිදී පරලොව ඉපදීම ජීවිතෙහි සිදෙන මරණය වේ, සභියාගේ මැරීමේදී පලමු සිත්කැසී පසුව සිත් උදින්තේවීනමුත් සිත් පරමපරාව කඩනොවන නිසා පර ලොව උදින්තේ අතිකෙක් නොවේය.

ක්‍රියානිසාහි ආගමේ ඉගැන්වීම්වල අන්දමට සභියාට නොන සින ආත්මයක් තිබෙනවානම් ඒ ආත්මයම පරලොව යනවානම් ඒ ආත්මය කොපුආකාර එකක්ද? ලියක්වාගේද? ගෙඩියක් වාගේද? කිවිලීවිලිවටක් වාගේද? කියා ක්‍රියානිසාහි පක්ෂයෙන් අපට තේරුම් කරදෙන්නට මිනැලිය. එසේ තේරුම්කරදෙන්නට බැරිඋනිනම් පරලොව ගමන්කරන්නාවූ ආත්මයක් කැතිබව එසික්ම ඔප්පුවේය.

තවද “මනානිසින්නාවූ මේඔරියෙන්පිටත්ව පරලොවට යන් නාවූ වසනුවක් ගෙවත් ආත්මයක් මනුෂ්‍යයාට තිබෙනවාය” කියා මේ පාදිලිතැන කීවා මේ සම්මතයට ඇසෙන්නට ඇත. මේ පාදිලිතැන කියන අන්දමේ ආත්මය ගෙවත් ප්‍රාණය හුලඟ සමාන දවස්වූ වසනුවක් උන්ව එය පරලොව යන්වනොදී නවත්වන්ට පුළුවන. හේ කෙසේද—මරණයකින්නවූ සභියාගේ සණවූ ලොකමය ගජනාකට ඇතුළුකොට වසා ඊට පිටින් හුලඟ නොයනලෙස ඊයන්ගා නැවු වේවිනම් එහිතුල ඉන්න මනුෂ්‍යයා මැරුණොයින් පසු ඔහුගේ ප්‍රාණ ය ඔරියයෙන් පිටත්ව පරලොවට ගමන්කරණ එකක්නම් යන්ට අවකාශයක් නැතිනිසා එහිම නවතින්ට මිනැලිය සත්තකය. එසේ නොනැවති පරලොව යනවාය කියනවානම් ඔරියයෙන් පිටත්ව රලොවට ගමන්කරන්නාවූ ඔහුගේ කැතිබව මෙසික් පැහැදිලිව පුළුවේය.

පරලොව ඉත සහයා ගැන අපට උගන්වා තිබෙන්නේ “නවසහානවඅසෙසු” කියාය. නවසො නිමෙන් ඒ ඇත්තා නොවෙයි කියන්නා වාගේම නවඅසෙසු කීමෙන් අතිකෙක් නොවේ. කියා අතික්අතවත් ඔප්පුවේ. මේආදී බොහෝ කාරණාවලින් මෙලොව ජීවිත්වු සහයාම පෙනෙන්නාවේ පරලොව සත්තේ නැති බවත් ඒ සහයාගේ සිත් පරමපරාවෙන්ම පරලොව උපදින නිසා අතිකෙක් නොවන බවත් පෙනේ. මේනිසා “කළුකල ඇත්තාම හොඳ අති කෙක් පරලොව දුක්සප්පිදිනවායයි” කී මේ පාදිලිතැනගේ කීම අති ගයින්ම වරදය මේගැන තවත් කියන්නට කාරණා තිබේ. ඒවා මන්තට දක්වමි.

(කියා බුඩාගමට විරැබව දැවින්දසිල්වා පාදිලි උත්තාත්තේ කල කථාවට මෙසේ උගතදී ඉක්බිති ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අසත්‍යතාව පෙන්වන්නට පටන්ගත්තාය.)

මීට ඉහත පැයේදී බුඩාගමට විරැබව කථාකල මේ පාදිලි නැතගේ කථා සියල්ලම මගේ කථාවෙන් බිඳවැටුණා සත්‍යතාව. එසේදවුවත් තවත් ඒ ගැන කියන්නට බොහෝ කාරණා තිබේ. ඒවා ඉදිරියට මට ලැබෙන පැයකදී කියමි. මේ පැයකුල කථාකරන්නට තවමට කාලය තිබෙන නිසා ඒ කාලය ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අසත්‍ය තාව පෙන්වාදීමට ඉතිරිකර ගනිමි.

ක්‍රිස්තියානි ආගම සැබෑවු ආගමක් නොවේය. ඒ ආගම අදහා කිසිවෙකුත් පරලොව ගැලවෙන්නට බැරය. ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අසත්‍යතාව පෙන්වීමට සියන්ට තිබෙන කාරණා බොහෝය; එයින් සුඵකාරණයක් පලමුකොට දන්වමි. එය ඇසුට මැනව—නික්ම යාම—20. 5 පදේ ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ “දෙව්ගෝඟ” කියා විශ්වාස කරණ සේගෝව්‍යට “භවුතවු දෙව්කෙනෙක” කියා සිංහලට පිට පත් කොට තිබේ. “Jealous God” කියා ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන වචනය සිංහලට “භවුතවු දෙව්කෙනෙක” කියා හේර්ම ගාත්පසින්ම වැරදිය. “භවුත” යන වචනයේ ‘දිලිගන්නාවු’ හෙවත් ‘බල ලන්නාවු’ යන අර්ථයක් ඇත්තේය. “Jealous” යන ඉංග්‍රීසි වචනය යට එබඳු අර්ථයක් කියන්නට බැරය. එයට “ර්ෂ්ඨාවනාවු” කියා අර්ථයක් තිබේ. “Jealous” යන වචනයට එම අර්ථය කිවානම් හරය, “ර්ෂ්ඨාවන්තවු දෙව් කෙනෙක” කීවොත් මිනිසුන් රවටන්ට බැරතිසා මෙසේ කලායයි සිතමි. මෙසේ වංචාවෙන් මිනිස්සුන් රවටා තදන්ගේ ආගමට හරවාගන්නට උත්සාහ කිරීම ක්‍රිස්තියානි ඉගැන්වූකාරයන්ගේ සිරිතක්ය. එබව ඔප්පුකරන්නට මට වැද

ගත් සාක්ෂිකන් ගියේ. එනම්--ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ විශ්වාසකරණ දෙවියන්ට කල්යාණවේදී ව්‍යවහාර කරන්නේ "ජ්‍යෙෂ්ඨ" කියාය. ඒ බව "ජ්‍යෙෂ්ඨතෙරක සුභෙකාමෙ" යන ගෙලාක පදයෙන් පෙනේ. කල්කවාචාසී හින්දු මනුෂ්‍යයෝ ජ්‍යෙෂ්ඨයාට ගෞරව කරන්නෝය. එම නිසා ඒ රටේදී "ජ්‍යෙෂ්ඨ" කියා ව්‍යවහාර කළාය. මේ රටේ සිංහල මනුෂ්‍යයෝ දෙවියන්ට බොහෝසේ ගෞරව කරන්නෝය, එම නිසා මේ රටේදී තේහෝව්‍යට "දෙවියෝය" කියා ව්‍යවහාර කර තිබේ. මේ අන්දමේ වංචාහේරුම් ක්‍රිස්තියානි ඉගැන්වුම්කාරයෝ අතර පවතිනවා සත්තකය. මෙබඳු වංචා හේරුම් කරන්නේ එහිත් වත් තමන්ගේ ආගමට වාසියක් ලබාගන්ට පුළුවන යන අභිප්‍රා වෙන්ය.

තවද--ක්‍රිස්තියානි ඉගැන්වුම්කාරයෝ තමන්ගේ බයිබලයේ තිබෙන සමහර වචන ඒ ඒ ස්ථානවලින් අරන්දමනවාය, ඒ බව ඔප්පුකරන්ට මට වැදගත් සාක්ෂිකන් ගියේ. එනම්--ලෙවිකාවේ 17, 6. පදේ "මිච්ඡාවායෙන් ක්‍රියාකළ යක්ෂයින්ට ඔවුන් තවත් පුජානොකරන්නෝය" කියා 1840 යේදී මේ පාදිලිතැනගේ සමාක මෙන්ම ප්‍රසිද්ධ කරපු සිංහල බයිබලයෙහි ගියේ. ඉන්පසු එම සමාගම විසින්ම ප්‍රසිද්ධකරපු සිංහල බයිබලයේ ඒ පදේ එතන ඇත්තේ නැත. මේක වංචාවක්ය කියා සිතන්ට කාරණා තිබේ. යක්ෂ පුජාවලී කිරීම ක්‍රිස්තියානි කාරයින්ගේ සිරිතක් බව ගැහැණුවාට මේ පදේ මෙතනින් අරන්දමමා වෙන්ට ඇත. මේ අන්දමින් හි. තනා හිතෙන මේලාවල්ලදී බයිබලය වෙනස්කිරීම රෙපරමාදු ක්‍රිස්තියානි කාරයින්ගේ සිරිතක්ය. රෝමානු ක්‍රිස්තියානි කාරයින්ට මෙහිදී සතුති යක් දෙන්ට වටි මක්නිසාද--ඔවුන් කවරකලකවත් බයිබලය වෙනස්කරන්නේ නැත ඒ නිසා ඔවුන්ට සතුතිකරමි. මෙහින්ද ක්‍රිස්තියානි ආගමේ තිබෙන අසත්‍යතාව පෙනේ.

ක්‍රිස්තියානි ආගමේ අසත්‍යතාව පෙන්වන්නට මට තවත් වැදගත් සාක්ෂිකන් ගියේ. එනම්--උත්පත්ති 6, 6. පදේ "මනුෂ්‍යයා මැවූ බැවින් නැවුණුයේක" කියා ගියේ. මේ කණගාටුව ගෞරව්‍යවට ඉපදිලා තිබෙන්නේ මනුෂ්‍යයා මැවූ නිසාය, මත්තට කණගාටු උපදින ක්‍රියා කරන්නේ ක්‍රිස්තියානි නොදන්නා මෝඩයෝය. "සියල්ල දක්නා දිව්‍යඥනයක් තිබෙනවාය" කියන මැවූන්කාරයා තමන් වම ඉස්සාක උපදින කණගාටු උපදින ක්‍රියාකරණ එක මහත් විනිච්චකය. මෙහින් ගෞරව්‍යවට මත්තට වෙන ක්‍රියා ජේණ ඥානයක් නැතිබව පිරිසිදුලෙස ඔප්පුමේ. මෙබඳු කෙනෙකුට "සජිප්‍රාකුමය"

වත් “සියළු බලය”වත් නැත. ඉතින් මේ අන්දමේ කණ්ණාඩු උපදින දුක් උපදින ක්‍රියාකල දුච්චකෙනෙක් “මැවුණකාරයා” ය “සියළුබලේ ඇත්තාය” කියා විච්චාස කිරීම කිසිසේත් යුතුනැති බව මේ සියල්ලන්ටම හැඟියන්ට ඇත.

මේ සියළුදෙනාටම ක්‍රියාත්‍යානී ආගමේ අසත්‍යතාව වැටහීම පිණිස කියාදෙනට තවත් වැදගත් කාරණයක් හිමි. ඒක මිට ප්‍රථමයෙන් ක්‍රියාත්‍යානී ආගමට විරුධව ගණනැරදුක්වූ කාරණා වලට වඩා සියල්ලන්ටම තේරුම්ගැනීමට පහසු එකක්ය. එනම්— නික්මයාම 12, 23, පදේ මෙසේ තිබේ. “යෙහෝවෑවහන්සේ මිසර වාසින්ට පහරදෙන පිණිස ගොස් උළුවස්සේ උඩ පඩි කදෙහිද කනු දෙකෙහිද ලේ දක දොර ඉක්මවා යනසේක” යනුයි. මෙහිත් හැඟෙන්නේ ඊශ්‍රාලිතවරුන්ගේ ගෙවල් ගැඳිනගැනීමට යෙහෝ වෑව ලකුණක් නැතිව බැරිවූ බවය. කණෙකුට ගමන්කරන්ට කණ වැල ඇල්ලීම පිණිස කෙනෙක් ඕනෑකරන්තාක්මෙන් මෙනෙදී යෙහෝවෑවත් ගෙවල් ගැඳිනගැනීමට ලකුණක්. ඕනෑ කලබව පෙනේ. මෙබඳු කෙනෙකුන්ට දෙවිය කියන්නටත් සියල්ල දක්නා ඥානයක් ඇත කියන්නටත් තිබෙන යුතුකම මොකද? මේවාට අපේ මේමිත්‍රයා “ක්‍රියාත්‍යානී මරණයට මේකලකුණක්ය” කියා විහිළු උතාරයක් දෙනවා ඇත ක්‍රියාත්‍යානී මරණයේදී ලේ ගැමක් දිව උගන් නැත එම නිසා එබඳු ලාමක උතාර දීලා මෙහින් බේරෙ න්ට මම ඉබ්දෙන්ගේ නැත

තවද—යෙහෝවෑව සියල්ල දක්නා දිව්‍යඥානයක් නැතිබව ඔප්පුකරන්ට වැදගත් කාරණයක් ගණනැර දක්වමි ගෙන්නාව ඇසියයුතු නික්ම—4, 6 පදේ “පලමුවෙනි භාස්කම විච්චාස කො ආදොත් දෙවෙනි භාස්කම විච්චාස කරන්නෝය” යනාදී කියමනක් හිමි. මෙහිත් හැඟෙන්නේ යෙහෝවෑව මේ ක්‍රියාවේදී අනුමාන නිවුනුබවය එසේ අනුමානයක් නොතිවුනානම් “පලමුවෙනි භාස් කම විච්චාසනොකලොත් දෙවෙනි භාස්කම විච්චාස කරන” කියන්නට කොගෙන්ම යුතුකමක් ඇත්තේනැත. මෙහිනුත් යෙහෝවෑවේ සියල්ල දක්නා දිව්‍යඥානයට පලුදුවිය

තවත්—ක්‍රියාත්‍යානී කාරණෝ විච්චාස කරණ යෙහෝවෑව සියලු බලේ නැතිබව පෙනවීමට වැදගත් කාරණයක් හිමි එනම්—විනිශ්චය; 1, 18 පදේ මෙසේ හිමි කෙසේද “යෙහෝවෑව හන්සේද යුද්ධමග සිටිසේක ඔහුද කන්දේ වැසියන් ඇමෙව් වේය එහෙත් සමතලාවේ වැසියන්ට යකඩරළු තිවුනු නිසා ඔවුන්

අඹවන්ට නොහැකිවිය' කියා තිබේ. මෙනෙදී ශේෂෝච: සුදුසුමග සිවගණත් යකඩ රථ වුවුණුනිසා ඔවුන් පරාජයකරන්ට බැරිවුවට පැහැදිලිව පෙනේ. ඉතින් ක්‍රියානියානිකාරයෝ ශේෂෝච:ව සියලු බලේ භිබ්බනවාය කියා විශ්වාසකිරීම නෙපමණ ලාමකද? යකඩට බැරවෙන්නේ කවුද කියා සිංහල මිනිස්සු හොඳකාර දන්නවා ඇත. එක හෙදරක හිටලා තවත් හෙදරකට රාසත්‍රිතතව යම් කුම වර්ගයක් ගෙනයනවිට ඒකේ යකඩයක් තබාගෙන යාම සියලු සිංහල මනුෂ්‍යයන්ගේ සිරිතකි. තවද කසායක් උණුකරණයකට කසාය ගැලීමේ යකඩයක් බැඳීමත් සිංහල මනුෂ්‍යයන්ගේ සිරිතකි මේවා මෙලෙස කරන්නේ සතුන්ගෙන් පැමිණෙන දොස් නැතිකිරීමටය ඉතින් ශේෂෝච: යකඩට ගසවූ නිසා ඔහු කවිද? කියාත් ක්‍රියානියානිකාරයන්ගේ ඇදහිල්ල මොකක්ද? කියාත් මම විභවර නොකරාට මේ සමූහයාවත් තේරුම්ගත්ට බැරිනැත එනිසා මේ ගැණ කරණ කථාව දෙසින් නැමත්වමි

තවද—ක්‍රියානියානිකාරයින්ගේ දෙවියන්ගේ තරමත් ඒ දෙවිගේ කවිද කියාත් සිතන්ට තව හොඳ කාර්යක් පෙන්වමි, නික්ම යාම 4, 24 "පදේ ඔහු යකඩල නවාතැන්හිදී ශේෂෝච:වගන්ගේට ඔහු සමිහිවී ඔහු මරන්ට සෙවිවීට සිප්පෝරා නිසුනු ගලක් රැගෙන ඇගේ පුත්‍රයා ජනන නම් කොට ඒ ගම ඔහුගේ පාදමුලාව ගෙලා සැබවින් හුඹ මට ලෙගෙයෙන් සොම්ගෙකැසි කීවාය එවිට උන්ට ගන්ගේ ඔහු යන්ට ඇරිගේක" යන මේ කියමනෙන් ඔප්පුවෙන්නේ ශේෂෝච: හොඳ මිනිගෙකකොට තෝරාගත් මෝසෙස් දෙවනු මරන්ට හැදුමි මෝසෙස්ගේ සත්‍රි ඇගේ පුත්‍රයා ජනන නම් කොට ගම ශේෂෝච:ව පුදු පෝසෙස් ගලවාගත් බවය. මෙහි ජින්න නම් කලාය කීවාව මේ සමූහයාට තේරුම්ගන්ට අපාරය නමුත් ඒක මිට වඩා සිංහලෙන් මේ සභාවේ මට කියන්ව බැරග "ජින්නනම්" කිරීමෙ කියන්නේ මගමමත් ආගමිකාරයන් ආගමට ඇතුලත් කරගැනීමට කරණ ක්‍රියාව හා සමාන ක්‍රියාවක්ය. සිප්පෝරා තමාගේ දරුවා ගෙන් කැපු කැබෙල්ල ශේෂෝච: ඉදිරියට විසිකලාසින් පසු මෝසෙස් නොමරා ඇරයාවගේම මේ රටෙන් යම් මනුෂ්‍යයෙකුට යස සතුගෙන් ලෙඩක් පැමිණී විට ඒ ඇත්තා එයින් ගලවා ගැනීම පිණිස බිල්ලක් දෙනවිට කුකුලෙක් බිලිදෙනවානම් ඒ කුකුලාගේ කරමලෙන් විකක් කපා දෙනඑක යකැදුරන්ගේ සිරිතක්ය එවෙක් බිලිදෙනවානම් ආචාරයේ කිසිකින් විකක්වත් කපා යකාව පුදු ලෙඩා ගනාමේසේ මේසේකිනවාය. එසේම සිප්පෝරා කල

ක්‍රියාවන් මිට සමානවෙනබව සිහිඇතිකාවත් පෙණේ, ඉතින් ක්‍රියානි
 යානි කාරයෝ විශ්වස කරණ යේන්ව: දෙවිකෙනෙක්ද හැද්ද
 කියා දනගැණීමට මේවා වැදගත් සාක්ෂිවි. දුතව මට ලැබීගියුණු
 කාලය අන්තිමවෙන්ට ගියනිසා මගේ කථාව මෙයින් අත්හිටවන
 බව මේ සියල්ලෝම දනගණිත්වා. නවත් මට මේ පාදකථාව
 කරන්ට අදදවසේම සවස්වරුවේ කාලයක්ද ලබන බාහස්පතින්ද
 උදාස සවස දෙකේ කාලදෙකක්ද ලැබී තිබේ. ඒ කාලවලදී ක්‍රියා
 යානි ආගමේ අසභ්‍යතාව පෙන්වාදීමට තිබෙන වැදගත් කරුණු
 කියාදෙන්තෙමි බුඩාගමේ තිබෙන සත්‍යතාවන් එසේම පෙන්වාදෙන
 බව මේ සියල්ලෝම දනගණිත්වා.

(කියා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උන්නාන්සේසේ
 කථාව හමාරකරන්ට යෙදුනාය.)

(වර්ෂ 1873 අගෝස්තු මස 26 වෙනි දින සවස
 3 ජවන් 4 දක්වා දවස් ද සිල්වා පාදිලි උන්නාන්සේ විසින්
 ක ල ක ථා ව.)

මිට ප්‍රථම කථාකළ මගේ විරුධකාරයා විසින් ග්‍රන්ථකරණ
 ගැණ මට දෙස්කීවා කොහෙන්ම හරිනැහ මක්නිසාද—ඒ පොතේ
 තිබෙන ඒ පාලිවාසගම මා විසින් සෑදු එකක් නොවේය. පාලියට
 නගා බුරුම අකුරෙන් අවිච්ඡිද්‍යා තිබෙන අලුත්තෙස්නමේත්තුවේ
 ඒ පාලිවාසගම තිබේ. එයින් උදුරාගෙන මා විසින් කළ ග්‍රන්ථකරණ
 රට ඒ වාසගම අභිභූ කළා සන්තකය. ඒ බව එම පොතේ පිට
 කොලයේ සඳහන්වේ. එපමණවත් තේරුම් නොගෙන මට දෙස්
 කීඑක හරිනැහ.

නවද—ආදාමය යකඩ භාජනයක දමා නවන්වාගන්ට පුළුව
 නැයි යන කීමක් මගේ විරුධකාරයා කීවා මේ කාටත් ඇහෙන්ට
 ඇහ. විද්‍යන් (එනම් විදුලිය) වාතයට වඩා සීඝ්‍රමය එය කොසි
 ආකාර භාජනයක දමාලාවන් නවන්වන්ට බැරිය. ආනමයන් එසේ
 නවන්වන්ට බැරඑකක්ය.

මේ ඇර—මගේ විරුධකාරයා ඉන්දියාවේ ක්‍රියානිකාරයන්
 විසින් 'දෙවියන්වහන්සේය' යන වචනය 'ජ්වර' යන නාම
 යෙන් පිටපත්කර තිබෙන බවක් කියා ජ්ව දෙස්කීවා 'ජ්වර'
 යන නාමය 'බලසමපනනවු' කෙනෙක යන අර්ථයක් ඇතිනමක්ය.
 ඒ නාමය සියලු බලැති අපේ දෙවියන්වහන්සේට ව්‍යවහාරකරණ

එක අතීතයින් සුදුසුය. ඒ ගැණ දෙස් කීවේ මගේ විරුධකාරයාගේ නොදැනුම් කමිණිය. තවද මගේ විරුධකාරයා දෙවියෝය යන වචනයටත් විරුධිව ප්‍රලාපවශයක් දෙබෙව්වාය. අපි විසින් වැදගත් කරණ නැතැත්තාව අපේ භාෂාවෙන් ඊට වඩා සුදුසු නාමයක් ව්‍යවහාරකරන්නට නැත.

අපේ දෙවියන්වහන්සේ 'ජවලීත දෙවිකෙනෙකැ' යි කියා මගේ විරුධකාරයා ඊට දෙස් කීවා හරිනැත. මක්නිසාද— යම් භාෂාවක වචනයකට එකම අර්ථයක් මිස වෙන අනි නැතැයි කියා කථාකිරීම අඥනශෝචරය. වචනයකට නානාඅර්ථ නිබන්ධන පුළු වන. විනය පිටකයෙහි මහවග කියන පොතේ 'පණ්ඩුකා හිකනි වෙ නාසෙ තබ්බො' කියා තිබේ. 'නාසෙ තබ්බො' කී වචනයට 'නැසිය යුතුය' යි සත්ත කරන්නට පුලුවන. එසේ විනමුත් ප්‍රාණස්‍ය නය වැලැක්වූ බුදුන් විසින් නාසෙ තබ්බො කීගෙයින් 'පණ්ඩක යා උපසම්පද කළොත් ඔහුගේ සිවුරු කඩාදමන්නට' නියම කලා පමණකැයි අපි කියමු. මෙසේ පාලිභාෂාවේ වචනද ඒ ඒ තැනට සුදුසු පරද්දෙන් අනි කියයුතුය.

ලෙඕ 17, 3-7 පදේ දක්වා තිබෙන කාණ්ඩය ඒ තිබුණු තැනින් අන්තරාව වැලැක්වීම පිණිස අන්තැනකට ගෙන යොදා තිබේ, බසිබලය සිංහලට පිටපත්කළ උත්තමයන්ට ගල්කැටයක් ගසන්ට පුළුවන් සමථියෝ ඇත්තේ නැත. මගේ විරුධකාරයා අරන්දම් මාය කියන පදේ බසිබලයේම වෙනතැනක තිබේ. පළමුවෙන් කළ තුන්සලාත්තුවට වඩා දෙවනුකළ තුන්සලාත්තුව ඉතා හොඳ ය. එම නිසා මගේ විරුධකාරයා බසිබලය පිටපත්කළ උත්තමයන් පිටට ගොඩනගස්ට ගිය දෙය ඒ උත්තමයන්ට ලැබෙන්නේ නැත.

උත්තමයන් පොතේ 8, 6 වෙනි පදයේ පෙණෙන පඤ්චනාප යම් මුල්වූ හෙබ්බො භාෂාවේ පාවිච්චිකර තිබෙන 'නොනම' යන වචනයවද-නොයෙක් අර්ථ තිබේ. මෙහිදී ගතයුතු අර්ථ 'වෙනස්ව ක්‍රියාකරණවාය' කියාය. මේගැණ සුධම් ප්‍රකරණයේ ඉතා පැහැ දිලි ලෙස කියා තිබෙනවාය (කියා ඒ පොත කියවා පෙත්වා දුන්නා ඇහ.)

නික්මයාමේ පොතේ 12, 23 ඊශ්‍රාලිකවරුන් වාසයකළ ගෙවල් වල උච්චයේ බැටවිලේ ගැමට පුරුබව ගෙනහැර දක්වූ කාරණා නිෂේචය. ඊශ්‍රාලිකවරුන් විසින් පැවැත්වියයුතු අණක් දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ට දුන්නාය, මසරවාසින්ට දඬුවම් දෙනකල මේ

අණ රක්ෂාකරු අය රක්ෂාවෙනවා ඇත, නොසැලකුවොත් කාසි වෙනවා ඇත, ඇරත් ඒ නිශේධය ක්‍රියාත්මකත්වයෙන් මරණය දක්වූ පුළුලක්ෂණ රෝගියක (!!) මාගේ විරුධකාරයා විසින් ක්‍රියා යානි ආගමට විරුධව ඇසු ප්‍රශ්නවලට මේ උගාර සෑහෙන නිසා මිට වඩා ඒ ගැණ උගාරදීමට පමාවෙන් නව ඕනෑකරන්නේ නැත,

(කියා ඉක්බිති බ්‍රිබාගමට විරුධව කථාකරන්නට පටන්ගත්තාය.)

මෙතැන් සිට බ්‍රිබාගමේ අසත්‍යතාව පෙන්නාදීමට වැදගත් කාරණයක් කියමි. ඒ ඇසුට මැනව; බ්‍රිබාගමේ වැදගත් ඉගැන්වීමක් වීබෙන්ගේ ප්‍රතිශ්‍යසම්ප්‍රපාද ධර්මකොට්ඨාසය වේ; ඒ ධර්මය ඉතාම ආකූලය; එවල ඔප්පුකිරීම දර්ශන සංයුත් සහිතයේ ඒ ගැණ කියා තිබෙන පාඨය කියමි:—කතමංව භික්ඛවො පටිච්ච සම්ප්‍රපාදෙ අභිජ්ජා පච්චයා භික්ඛවො සංඛාරා සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං” යනාදී පාඨයෙන් උගන්වා තිබෙන්නේ අවිද්‍යාව නිසා සංස්කාරයද, සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණයද; විඤ්ඤාණය නිසා නාමරූපයද; උපදිනවාය කියාය. ඉතින් මේ ඉගැන්වීමේ හැටියට අවිද්‍යාවය කියන නොදු නුම් කමින් නොගොත් මෝඛකමින් සංස්කාරයෝ උපදිනු බවත් සංස්කාරයෝ නිසා විඤ්ඤාණය උපදින බවත් පෙනේ; ආයෙත් මත් විඤ්ඤාණය නිසා නාමරූප උපදිනබවද පෙනේ. නාමරූප දෙකට පංචයකකිය ඇතුළත්වේ, පංචසකකියෝදී විඤ්ඤාණ සකකියත් පෙන්නවා තිබේ, ඉතින් මේ කියමන කොපමණ ආකූලද? එකතැනක සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණයක් උපදිනවාය කියාත් ආයෙත්ම එකතැනක විඤ්ඤාණය නිසා නාමරූපය උපදිනවාය කියාත් තිබේ; නාමරූපයටත් විඤ්ඤාණය අසිති නිසා මේ කියමනෙන් පෙනෙන්නේ “අප්පානිසා පුතා උපදිනවාය, පුතානිසා අප්පා උපදිනවාය” කීවාමගේය. බුදුන්ගේ අගේ ඇති ධර්මයක් තමයි, මෙබඳු කිසිවෙකුට ගේරුම් ගත්ට බැරි කිසිසේත් නොගැලපෙන දහම් සැබෑය කියා සිති ඇති කවරෙක් නමුත් පිළිගන්නවා ඇද්ද?

තවද—නාමරූප දෙදෙනා ප්‍රත්‍යකොට සලායනන (එනම් ඇස් කන් නාසාදිය) පහලවෙනවාය කිය තවා, ඒ කීම සැබෑනම් සත්‍යය ඇස් කන් නාසාදිය නැත්තෙක්වෙන්ට ඕනෑය. මෙසේ ඇස් කන් ආදිය නැති නාමරූප දෙකක් තිබෙනවාද? මිට වඩා පටලැවිලි අවුල් කීමක් වෙන තිබෙන්නට පුළුවන්ද? ඊලගට-ආයතනයත් ප්‍රත්‍යකොට සජ්ඣය වෙනවාය, මේ සජ්ඣයත් එහි ශ්‍රෝතයත්ගේ සජ්ඣයයි, “ඇරත් කතමංව භික්ඛවොනාමරූපං” යනාදී කියමනක්

සංයුක්තසිතය තිබේ, ඒ කියමනේ හැටියට ස්ඵෛය නාමයට අයිති බව පෙනේ, මේවා එකක් සැබෑනම් අනික බොරුවක් පෙනේ. මෙහෙම පටලවිල්ලක් අනික් මිනිසෙකුට උනායකියා සිතන්නට පුළුවන්ද? මේ බවේ ගම්හිරය දැකිනට අමාරුය, කීපමණින් පිලිගන්නට කැමති නැතැත්තොට එහි අමාරුකමක් පෙනියහන් මේ එකිනෙකට විරුධවූ මහාපටලවිල්ලක් ගෙන පැවෑම අපරික්ෂාකාර බුඩා ගම්කාරයන්ට ගෝවරවා මිස ඥානාලෝකයට කැමති නැතැත්තා පිලිගනාහණි. හවද “එසසපවයා වෙදනං” ස්ඵෛය ප්‍රත්‍යකොට ගෙන වෙදනාව උපදිනවාය යන කීමත් එසේම අවුල්ය මක්ති සාද-නාම රූප දෙක සෑදුන නැතදී නාමයට වෙදනාසකකියන් ඇතුළත් හෙයින් වෙදනාව සෑදුනේ විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යකොටගෙනය මෙතන වෙදනාව ප්‍රත්‍යව ස්ඵෛයයි කියනවාය. මෙයින් එකක් සැබෑනම් අනික මිථ්‍යාය, මට කථාකරන්නට නියමවේලාව අහි ක්‍රාන්තවෙන්නව ලග බැවින් තවඑකක් දක්වා හමාරකරණවාය. වෙදනාව ප්‍රත්‍යකොට තණ්හාව සෑදෙනවාය තණ්හාව ප්‍රත්‍යකොට උපාද්‍යනය, උපාද්‍යනය ප්‍රත්‍යකොට හවය, හවය ප්‍රත්‍යකොටගෙන ජාතිය වෙනවාය. ඉතින් ජාතිය එනම් ඉපදීමයයි කීවේ “බකුතං පෘතුභාවො ආත්තනානං පටිලාහො” සකකියන්ගේ පහලවීමය ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභය මෙසේ සකකියන්ගේ පහලවීමටත් ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභයටත් ප්‍රත්‍යව තිබෙන්නේ හවයයි කියනවාය. නුමුත් කුසලාකුසල සංඛාරය විඤ්ඤාණයට ප්‍රත්‍යව තිබෙනවාය. විඤ්ඤාණය නාමරූපදෙකට ප්‍රත්‍යව තිබෙනවාය, ඒ විඤ්ඤාණය හා නාමරූප දෙකට පවසකකිය ඇතුළත්ය. ඒ පවසකකියෙහි විඤ්ඤාණයට කුසලාකුසල සංඛාරය ප්‍රත්‍යව තිබුණාය. විඤ්ඤාණයට කුසලාකුසල සංඛාරය ප්‍රත්‍යව තිබුණාය විඤ්ඤාණය නාමරූප දෙකට ප්‍රත්‍යව තිබුණාය. මෙහිදී සකකියන්ගේ පහලවීමටත් ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභයටත් හවය ප්‍රත්‍යයයි කියනවාය. එකක් සැබෑනම් අනික බොරුය. මගේ විරුධකාරයට පුළුවන්නම් මේ පටලවිල්ල හැරලා බේරාදුන්නාවේ.

(මෙසේ කියා අහගෙන සිටිය සමුහයා සංයුක්තව අහගෙන සිටියට සතුහිතකොට කථාව හමාරකලාය.)

(1873 අගොසතු මස 26 වෙනි දින සපස 4 පටන් 5 දක්වා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උන්නාන්සේ කල කථාව.)

මෙහි රැස්ව සිටින සමුහයාට පලමුකොට දැනුම්දියයුතු කාරණාවක් තිබේ. එනම්—බුඩාගේමට විරුධව කථාකල මේ කථාකාර

යාව ඔහුගේ නම ව්‍යවහාරකරන්ව ඕනෑකල ප්‍රසථාවලදී “පාදිලී උත්තාන්තේය” කියා මා විසින් ව්‍යවහාරකල බව මේ සියල්ලන්වම මතක ඇත. එසේ මම කථාකල්පේවිනමුත් මේ කථාකාරයා මට ව්‍යවහාරකවයුතු නම එසේ ව්‍යවහාර නොකර “විරුඬිකාරයාය” කියා ව්‍යවහාරකල නිසා මොහුටත් ඒ නමම ව්‍යවහාරකරන්ව උතාව කණ්ඨාටුය. ඉතින් මෙතැන් පටන් “විරුඬිකාරයාය, හතුරාය” යන නමක් මේ කථාවේදී මා විසින් ව්‍යවහාරකලොත් ඒ නම මොහුට බව මේ සියල්ලෝම දැනගනින්නවා. අපේ ආගම් දෙකේ හරිවැරදි කලපනාකරන්ව අප දෙපසය මේ කථාව මෙලෙස කරන්නේවි නමුත් අපි දෙදෙනා අතරේ මිට ප්‍රථම එබඳු විරුඬිකාරකමක් හතුරු කමක් තිබුණු බවක් මම දන්නේනැත.

ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුඬව මාවිසින් ඇසූ ප්‍රශ්නවලින් පළමු වෙනි ප්‍රශ්නය ඉංග්‍රීසි බයිබලයේ නිබන්ත “ජැලස්ගෝඩ්” යන වචනයට දියයුතු හරි තේරුම නොදී නූතන් සිංහල මනුෂ්‍යයන් රටටත්ව බොරු අර්ථයක් ප්‍රකාශකොට සිංහල බයිබලවල නිබන්ත බවයා ඒගැණ කිසි උත්තරයක් මගේ විරුඬිකාරයා නුදුන් බවත් ඒ වචනය ඔහුගේ කථාවේදී මතක්කරන්නේවන්නැතුව අත්හැරදමා ගිහබවත් මේ සභාවේ සිටින සියල්ලන්ටම මටවාගේම මතකඇත. එසේකල් මගේ විරුඬිකාරයාට ඒගැණ හරි උත්තරයක් දෙන්නට බැරිනිසාවාට කොගෙන් සැකනැත ඔහුට ඒගැණ හරි උත්තරයක්දෙන්නට නැතුව. මමත් දනිමි ඒබව මේ සියල්ලෝම දැනගන්නාසේක්වා.

තවද මගේ විරුඬිකාරයා පාලිභාෂාව නොදන්නෙක් බවට මාවිසින් ගෙනහැර දුක්වූ කාරණා බිදගෙලන්ට බොහොම තැන් කල්පේවිනමුත් ඒ උත්සාහය හරිකිසේ නැත. ඔහු විසින් සම්බ්‍රහකලය කියන පොතේ නිබන්ත “තවනාමො පවිනේවා ගොතු” යනාදි පාලි වාසගම ඔහු සෑදූ එකක් නොවේ බවත් පාලිභාෂාවට නගා බුරුම අකුරෙන් අවිච්ඡිතසා නිබන්ත අළුත් නෙස්තමේන්තුවෙන් උදුරා ඔහු විසින් සම්බ්‍රහකල ‘භුච්චෙසකරය’ කියන පොතට ඇතුලත්කලබවත් ඔහු කීවා මේ සියල්ලන්ටම මතකඇත. අළුත් නෙස්තමේන්තුව අපට අසිති පොතක් නොවේය, ඒක ක්‍රිස්තියානිකාරයන්ගේම පොතක්ය. ඒකේ තිබුණු වාසගම් අතරෙහි මෙබඳු වැරදිවලින් යුත් වාසගම් කැබැල්ලම ඔහුගේ පොතට එකතුකරන්ට තෝරාගත් එකත් පුදුමයක්මය! මගේ විරුඬිකාරයා පාලිභාෂාව දන්නෙක්නම් මේ අන්දමේ නිත්දින වැරදිවලින් යුත් වචන සවල්පය හරිනොගස්සා තමන්ගේ සම්බ්‍රහවට එකතුකරන්නේ නැත. බැරදි සහකාර

ඒ වාසනම් කැබලිල එ තතුකිරීමෙන් මනේ විරුඩකාරයා පාලිභාෂාව නොදන්නෙක් බවට වැඩි සඳීර්ථතා සන්තකය. මනේ විරුඩකාරයා පාලිභාෂාව දන්නෙක් සීයා එරෝපාකාර මහත්තැන් අතරේ අභවාගණ සිටියා සන්තකය. ඒ හිටිය අඩියට වඩා පනල අඩියකට මේගැණ උත්තරදීමට ගොස් පැවුණු වාට මට කණගාටුය. එමනිසා මොහුගේ පාලි නොදැනීමේ තරම ඉතා කුඩාවටු නොවේබව මේ සියල්ලන්ටම හැඟෙන්නවා ඇත.

මේආර මනේ විරුඩකාරයා බසිබලය සිංහල භාෂාවට පිටත්කිරීමේ නොවරදිකම අභවන්ට කල කථාව කොහෙත්ම ඔබින්තේනැත, මක්නිසාද මාවිසින් පෙත්වා දුන්නේ 1840 දී වැසිලියන් සමාගම නමින් සිංහලභාෂාවට පිටපත්කොට අවිච්ඡිතයා භිබෙන බසිබලයේ පදයක් එම සමාගම නමින්ම දෙවනු ප්‍රසිඛකරපු බසිබලයේ එම සමාගමගේ අරන්දමා තිබෙන බව, මගේ විරුඩකාරයා කියන්නේ ඒ පදේ ඉහලට ඇද්දුය කියාලාය. නමත් බසිබලය සිංහලට පිටපත්කල අයගේ උතුන්කම සහ සමඵකමය. ඒ උත්තමයන්ට කිසි වෙකුට ගල්කැටයක් ගසන්ට බැරිඑ" ඉහින් මගේ විරුඩකාරයාගේ මේ උත්තරය මගේ ප්‍රශ්නයට කොහෙත්ම ඔබින්තේ නැත. ඒබව මේ සමුහයාට තේරුම්යාම පිණිස කියාදෙමි. බසිබලය සිංහලට පිටපත්කල සමහරෙක් බසිබලයේ තිබෙන පද ඉහල අදින්නටත් සමහරෙක් පහල අදින්නටත් ගියාම ඔය දෙගොල්ලම එකාකාර උත්තමයෝ වෙන්නටත් එකාකාර සමඵයෝ වෙන්නටත් බැරිය. එකකට එකක් විරුඩව තිබෙන මේ බසිබල දෙකින් එකක් වරදමය. යම් සමානක යම් පදයක් ගෙදීමෙන් එහි හර අඵය ලැබෙනම් ඒක එහන හිමිත්ව තැර වෙනතැනකට ඇද්දුම එසින් වෙනස්ව හරි නැත්නම් අඵයක්ම ප්‍රකාශවේ. එසේ වරන්වර වෙනස්කොට අවිච්ඡිත්ව තිබෙන බසිබල වලින් හරියකියා පිලිගන්නේ කොයි බසිබලද? මේ අන්දමට රෙපරමාදු ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ වරන්වර තමන්ගේම හිතෙන හිතෙන හැටියට බසිබලය වෙනස්කර ප්‍රසිඛ කරති, රෝමානු ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ තමන්ගේ බසිබලය වෙනස් කරන්නේ නැතුව තිබුනු හැටියටම හිතාගණ ඉන්න නිසා ඔවුන්ට සතුහිකරන්නට වටී.

ක්‍රිස්තුස් රැඳවරයාගේ ප්‍රතාය කියා ක්‍රිස්තියානි ඉගැන්වුම්කාරයෝ කල්කතාවාවේදී කියන්නේ ඒ රටේ ඉන්න හින්දුවරු රචවන්ට බව වරක් මම කිවා. ඒගැණ මගේ විරුඩකාරයා උත්තරදෙන්නට ගත් උත්තරයාගේ ඉතාම නිසිල වෙව්ව. මක්නිසාද රැඳවර ගත වල

නගට වෙන අසී හිඬුනත් හින්දුවරු අදහන දෙවියන්ට ඔවුන් ඊසවර කියන නිසා එහිදී ඒ නම ගත්තේ ඔවුන් රචනා අදහස පිටවීම, හොඳයි ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ අදහන්නෙන් ඊසවරයානම් ඔහුට “උමයවගනාව” කියා භාග්‍යවක් ඉන්නවා වගේම යෙහෝවෑටත් භාග්‍යවක් ඉන්නවාද? යෙහෝවෑටත් භාග්‍යවක් ඉන්න බව ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ නොදන්න නමුත් මම දන්නවා. මට ලැබෙන පැයකදී යෙහෝවෑගේ භාග්‍යව කවිදකියා මම පෙන්වා දෙනවා.

“යෙහෝවෑ, මනුෂ්‍යයා මැවූ බැවින් තැවුණුසේක” කියා උත්පතති 6, 6 පදේ කියා තිබේ. නැවෙන ක්‍රියා සෝකවෙන ක්‍රියා කරන්නේ මෝඩයෝය මෙසින් යෙහෝවෑට දිව්‍යඥනයක් නැතිබව පෙන්වා මාවිසින් කළ ඒ කථාවට මගේ විරුධකාරයා කිසිඋගාරයක් දුන්නේනැත. නොබෝද ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයේ අගවල් වූවිටකමේ අගවල් සමග කළ වාදයකදී ඔවුන් විසින් ප්‍රසිද්ධකරපු “සුධමිප්‍රකරණය” කියන පොතක් මේ සභාවේ කියවිවා මේ කාටත් ඇගෙන්ට ඇත. ඒ කියවීම මගේ ඒ ඇතිමට උගාරයක් නොවේය. එබව මට වාගේම මේ හිටින සියල්ලන්ටත් ගැහෙන්ට ඇත. ඒ පොතේ තිබෙන සියල්ලටම අපි උත්තරදී ඒ සන්දිගේ බිඳගෙව්වා සත්‍යයය. ඒ අවලංගුපොත මේ වාදය ඉදිරිපිටට ගෙනඒම කොහෙන්ම සැලකෙන්නේ නැත.

යෙහෝවෑගේ අසමීඝකම ගැණ ගෙවත් සියල්ල දක්නා ඥානයක් නැතිකම ගැණ මාවිසින් පෙන්වා දුන්නේ ඊශ්‍රාලිතවරුන්ගේ ගෙවල් යෙහෝවෑට ඇදිනගැනීම පිණිස ඒ ගෙවල්වල උච්චස්සේ ලේඛා තබන්ට යෙහෝවෑම කීබවය. ඒ ගැණ මගේ විරුධකාරයා දුන් උත්තරයනම්, “ක්‍රිස්තු මැරෙණවාට ඒක ලකුණක්ය” කියාය. ඒ උත්තරය කොහෙන්ම හරනැත. මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස්ගේ මරණයේදී උච්චවුල ලේඛාමක් කරලා නැත. එමනිසා මොහුගේ මේ උත්තරය කිසිසේත් පණවිතගෝවර නොවේ, යෙහෝවෑ මියරගේ කුච්චුලන් මරන්ට ගියද ලේලකුණු දැක ඒ ගෙවල් ඇර ගියකියා යෙහෝවෑට යම්දෙයක් නිශ්චයකර ගැනීමට ඇගට පේණ ලකුණක් මිනැකරණ බව පෙනේ. කතෙකුට සනවාල අල්ලන්ට කෙහනක් මිනැකරන්නාක්මෙන් මෙහිදී යෙහෝවෑට ගෙවල් ඇදින ගැනීමට ලකුණක් මිනැකලා මගත් විහිටිවක්ය.

“පදුමුවෙනි ගාස්කම අදහානොගත්තොත් දෙවෙනි ගාස්කමද දෙවෙනි ගාස්කම අදහානොගත්තොත් තුන්වෙනිගාස්කමද කරව්” කියා යෙහෝවෑ මෝසෙස්ට ඉගැන්වුණෙහිත් යෙහෝවෑටමතු වෙනද

ජේණ ඥානයක් නැතිව පෙන්වා මාවිසින් කළ කථාවට කිසිම උත්තරයක් නුදුන් බව මේ සිසුල්ලෝම දනගණිත්වා.

තවද මාවිසින් ඇසූ ප්‍රශ්නවලින් දෙකක් ගැණ මගේ විරුධතා රසා මේවනතුරු කිසි උත්තරයක් දුන්නේනැත. ඒගැණ මතක්ක ලේවත් නැතිව මේ සිසුල්ලන්ට සිහිකරවමි. එනම් යෙහොව්‍යෙ සුදුසුමග සිට කළ යුබයේදී යකඩ රථවලට යෙහොව්‍යෙ හසවූ කාරණාව ගැණ මාවිසින් කළ කථාවද මෝසෙස්ගේ පුත්‍රයා ජිප්තනම් කිරීම ගැණ මාවිසින් කළ කථාවද යන දෙකය, මේ වැදගත් ප්‍රශ්නදෙක ගැණ මගේ විරුධතා රසා යම් උත්තරයක් දෙනවානබා ඒගැණ මතක්කලේවත් නැත. ඒවාගැණ යම් උත්තරයක් දෙන්නට බැරිබවට ඒක ලකුණකි, යකඩට බයවෙන්නෙන් මිනිල්වලට ප්‍රිය වෙන්නෙන් අමනුෂ්‍යයෝ බව මේ සමූහයාට වරක් හොඳවම හේ රුමිකර දුන්නා ඒනිසා මෙගැණ වැඩිය කාරණා මෙහිදී ගෙණ ගැර නොදක්කුවත් යෙහොව්‍යෙ වෙන අමනුෂ්‍යයන් මෙන්ම මිනිල්වලට ප්‍රිය බව මෝසෙස්ගේ පුතාට කළ කාරියෙන්ම පෙනේ.

මාවිසින් ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුධව ඇසුවා වූ ප්‍රශ්නගැණ ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයෙන් දුන් උත්තරවලට මට කියන්නට තිබෙන්නේ ඔපමණය.

තවද, ක්‍රිස්තියානිකාරණන් විසින් කියන නොනස්නා ආනමය කෙබඳු එකක්ද? ඒක කුමකින් සෑදී තිබේද? ඒක බුඩාගමිකාරයන් විසින් කියන ආනමයට සමාන නැත්නම් ඒක මොකක්වාගේද? කියා මිට ප්‍රථම පැයේදී මාවිසින් ඇසුවාය. ඒ ගැණ උතතරයක් තවම දුන්නේනැත. ඒගැණ උතතරයක් ඔය දෘෂ්ටියටිට භවගණ විරුධ පක්‍ෂයට දෙන්නට බැරුවා සත්තකය.

බුඩබමිසේ ප්‍රකාශවූ පමසකකුබමියාගේ අදහස තේරුම්ගැණීම නුචනමද අයට දුෂකරය. සභියෙකුගේ මැරීමත් පරලොව ඉපදීමත් ගැණ තේරුම්ගැණීමද එසේම දුෂකරය. සභියෙකුගේ මැරීමේදී මේ සභියාගෙන් කිසිදෙයක් පරලොව යන්නේ නැත. එසේ යන්නේ නැති නමුත් මේ සභියා කරණකොටගෙණ පරලොව උපදින සභියා අතිකෙක් නොවේ. සභියෙකුගේ වුනි ප්‍රතිසන්ධිදෙකේ ආකාර තේරුමියාම පිණිස බුඩබමිසේ කියා තිබෙන පාඨයක් දක්වමි. හේ මනාව ඇසියයුතු.

,, මාරනනරිකවෙදනා සනතතතානං සනතිපාතං අසගනනසං ආතපෙබ්භවං ගරිතභාලපනනම්ව කමෙන උපසුසුමානාසරීරේ නිරුබෙසු වකකාදිසු ඉන්ද්‍රියෙසු හදයවස්සු මනෙතපතිටිතිනෙ කාසිඤ්ඤිය

මනීෂ්‍ය ජීවිතීන්ද්‍රියෙසු නංඛනාවසෙස හදයවස්සු සනතිස්සිතං වික්කන්තගරුසමාසෙවිතා සනතපුබ්බකානං අභ්‍යන්තරං ලබාව සෙස පච්චයංඛාර සංඛාතං විසයමාරබ්හපච්චනනති තදෙවං පච්චනනමානං තණ්හාවිජ්ජානං අපපතිනතතා අවිජ්ජාපච්චිතා දීතාදීන වෙ තස්මිං විසයෙනණ්හා නමෙනි සහජාත සංඛාරාබ්පනති සනතති වසෙන තණ්හංනමීයමානං සංඛාරෙති බ්පපමානං ඔරිමතිරරුකෙනි විනිබ්බං රජ්ජමාලමබ්බිතා මාතිකාතිකකම කොවිත පුරිච්චතිස්සයංචි හති අපරමකමම සමුදාපි නංනිස්සයංචාසාදයමා නා අනාසාදයමානං වා ආරමමනාදිති ඵචපච්චයෙති පච්චනනති.,

යනමේ පාඨයෙන්ද පෙනේ නිබන්ධන සමයෙකුගේ මරණයත් පරලොව ඉපදීමත් දෙක දැනගැනීම පිණිස කාරණාය එමනිසා මේ පාඨයෙහිද සංකෛප අභිප්‍රාච කියාදෙමි. ඒ ඇසුරු මැනව අවු වෙහි දමනලද අමු තල්කාලයෙහි තිබෙන නිල්පාට ක්‍රමයෙන් නැතිවීගොස් සුදුපාටවේ. එසේම සමයාගේ මරණාසන්නාලයෙහි සමයාට ඇතුළු තිබුණු ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය මරණවේදනාව කරණකොටගෙන නැතිවේ. ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය නම් ඇඟැපෙණීම කණඳීම ආදියයි. එසේ ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය නැතුව යාමේදී ඉන්ද්‍රියෝ තුන්දෙනෙක් ඇතුළුව භාදයවසතුව ආශ්‍රයකරගැනීමට ඒ ඉන්ද්‍රියෝ තුන්දෙනෙක් කාසින්ද්‍රිය, මනිත්ද්‍රිය, ජීවිතීන්ද්‍රිය යන තුනයි. භාදයවසතුව ආශ්‍රයමු ඒ ඉන්ද්‍රියෝ තුන්දෙනෙක් කාසින්ද්‍රිය කියන්නේ ගර්භයට යමක් සම්මුච්ච ඒ දැනගන්නා ගතියටය, මනිත්ද්‍රිය කියන්නේ මේ වෘක්කය මේ සමයාය කියා වෙන්වෙන්නොට සලකන්නට පුළුවන් ගතියටය. ජීවිතීන්ද්‍රිය කියන්නේ නොමැරී ජීවත්වෙන ගතියටය. මෙකියනලද ඉන්ද්‍රියයෝ භාදයවසතුව ආශ්‍රයකොට පවත්නා කල්හි මැරෙන්නාවූ සමයාට කමිනිමිතත ගතිනිමිතත කියා දෙකක් පෙනේය, එසින් කමිනිමිතත පහලවෙනවාය නියන්නේ තමා බහුලව කරගණනා හොඳ හෝ නරක හෝ කරන්නාක්මෙන් පෙනීමයි. ඒ සමයාගෙන් යමක් පෙනෙන්නාක්මෙන් පෙනීමයි. යමෙක් බොහෝකලක් පුරුද්දක් වගයෙන් කරගණනාවේ ප්‍රාණභානාදි පච්චනම මරණාසන්න කාලයෙහින් ඒවිස කරන්නාක්මෙන් පෙනේ. යමෙක් පුරුදුකරගණනාවේ දැන සිලාදී පින්කම් නම් ඒවා කරන්නාක්මෙන් පෙනේ. මෙසේ පෙනෙන්නාවූ කමිනිමිතතයන් අතුරෙන් යමෙකුට කුසලකමි නිමිතතක් වැටහුනොත් ඔහුගේ උත්පතනය සුගතියකවේ, යමෙකුට අකුසලකමි නිමිතතක් වැටහුනොත් ඔහුගේ උත්පතනය දුගතියකවේ. කමි නිමිත්තෙන් පසුගති නිමිත්ත පෙනේ. එනම් උත්පත්තිය කරණ ඉබ්බ සමයාගෙන්

යමක් පෙනෙන්නාක් මෙන් පෙනීමය. ඒ පෙනීම වන්නේ සුභවග
 යෙන් නිසා තෘණාසන්න සත්වයාගේ සිත එහි ඇලේ, ඒ ඇලීම
 කරණකොටගෙන එහි උපදී. දෙසේ වූහි ප්‍රති සනිදෙකින් යුත්
 සත්වයාගේ වූහිචිත්තය හා සමග ප්‍රතිසනි චිත්තය හටගනී. ශරීර
 යෙන් පිටවෙලා ගමනේ ගොස් පරලොව උපදින්නට යම්දෙයක් ඇත්
 තේනැත. එසේද වුවත් මේ සත්වයාගේ පැවති තෘණාව නිසා ගති
 නිවේතන පහලවූකල්හි එහි ඇලෙන්නේය. ඒ ඇලීම නිසා උපදින්නේ
 ය. එමනිසා පරලොව උපදින සත්වයා අන්‍ය සත්වයෙක් නොවන්නේ
 ය. තවද යමක් සුගතියක ගෝ දුගතියක නෝ උපදිනවානම්
 සුභ අසුභ ලකුණු පහලවේ. සුගතියක උපදින ඇත්තාට දිව්‍යචිමා
 නාදී හිත ප්‍රතිකරණයද පෙනීමෙන් මගන් සන්නොභයකට පැමිණේ
 දුගතියක උපදින ඇත්තාට නරකාන්ති ආදී හිතට හසඋපදිනදේ
 පෙනෙන නිසා මගන් හයට පැමිණේ. මේආදී ආසන්න කාලයෙහි
 පැමිණෙන ලකුණුද, සත්වයෙකුගේ ගතිය දැනගැනීමට කාරණාවේ.
 ‘අනුමතගොයාං භික්ඛුවෙ සංසාරාපුබ්බා කොචි නපසුසුඛාය ති’
 යනාදී බුද්ධදෙශනාවේ ප්‍රකාරයට සාච්ඡෙයකුට පටන්ගැන්මක්
 වත් අත්තිමයක්වත් නැති බව පෙනේ. මෙකී බුද්ධදෙශනාවද ක්‍රිස්ති
 යානි ආගමේ බයිබලයෙන් සඳහන්ය. හේකෙසේද—උත්පත්ති
 2, 7 වෙනි පදේ “යෙහෝවෑ දෙවියන්වහන්සේ පොලවේ දුච්ඡලෙන්
 මනුෂ්‍යයා මවා ඔහුගේ නාසිකා තුලෙහි ජීවනයෙහි හුස්ම පිඹසේක
 එවිට මනුෂ්‍යයා ජීවමාන ආත්මයක් වුයේය” යනමේ කියමනෙන්
 ගැහෙන්නේ පොලවේ දුච්ඡලෙන් ආදම් කියන පළමුවෙනි මනු
 යා සැදූ බවත් දෙවියන්ගේ සදාකාල ජීවන හුස්ම ඒ රූපයට ඇතුළු
 කල බවත්ය. එසින් ඔහු ජීවමාන ආත්මයක් වූ ගෙහිත් ඔහුගේ
 ජීවන හුස්ම අමුතුවෙන් මැවී එකක් නොවේය. ඒ හුස්ම යෙහෝවෑ
 ගේ හුස්මය. යෙහෝවෑගේ සදාකාල ජීවන හුස්මෙන් කොටසක්
 ආදම්ට ලැබුණු නිසා ආදම්ගේ ජීවන හුස්මට පටන්ගැනීමක් නැත.
 දැනට ජීවත්ව ඉන්න සත්වයන්ගේ ජීවන හුස්ම ඔවුන්ගේ පියවරුන්
 ගෙන්ද, ඒ පියවරුන්ගේ හුස්ම ඒ ඇත්තන්ගේ පියවරුන්ගෙන්ද
 යන සුමයෙන් දත්වැලක පුරුක් එකිනෙක අල්ල අල්ලා ගන්නාක්
 මෙන් ඉහලට කල්පනාකර බැච්චාම ආදම් නැමති මුල් පියාගේ
 ජීවන හුස්ම කිරා පැමිණේ. ආදම්ගේ ජීවන හුස්ම කොහෙන් ආ
 එකක්දැයි කියා කල්පනා කලාම ඒක පටන්ගැන්මක් නැති! යෙහෝ
 වෑගේ ජීවන හුස්ම කොටසක් බව පෙනේ. යෙහෝවෑගේ ජීවන
 හුස්මට පටන්ගැන්මක් නැතිනිසා සියල්ලන්ගේම ජීවනහුස්මටත්
 පටන්ගැන්මක් නැති බව පැහැදිලිව පෙනේ. ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ

සත්‍යයෙන් ආත්ම ශරීර දෙකම දෙවියෝ මැව්වෑය කියා විශ්වාස කරන්නේවිනමුත් ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ කියන ආත්මය උවන්ගැන් මක් නැති එකක් බව මෙයින් තේරුම්ගනීත්වා. තවද මෙහි කී කියමනෙන් බුද්ධිමයද සිරවූ බවත් දැනගනීත්වා.

තවද ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ විශ්වාසකරණ යෙහෙත්ව: දෙවිකෙ නෙත් නොවන බව පැහැදිලිව ඔප්පුකරන්ට පුළුවන් වැදගත් සාක්ෂියක් තිබේ. එනම්—විනිශ්චයකාරයාගේ පොතේ 11 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 19 වෙනි පදේ පටන් 39 වෙනි පදේ දක්වා සඳහන්ව තිබෙන වගන්තිවලින් පෙනෙන්නේ “යජතාගේ දුවගේ බොටුව කපා පුළුස්සා ගෙනෙත්ව: වූ පුජාකළ බවය” රෙපරමාදු ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ “යජතාගේ දුවගේ බොටුව කපා දවනපුජාකළේ” නැතැයි කියන්ට උත්සාහකරණවා සත්තකය. නමුත් රෝමානු ක්‍රිස්තියානි කාරයන්ගේ බයිබලයේ යජතාගේ දුවගේ බොටුව කපා දවනපුජා වම කළ බව සපිරකොට තේරුම්කරදී තිබේ. ඒබව මම රෝමානු බයිබලයෙන් ඔප්පුකරන්නෙමි. ඉතින් මෙයින් හැඟෙන්නේ යෙහෙත්ව: මිනිලේ වලට ප්‍රිය බවය. මේආදී තිත්දින බිලිගැනීමට ප්‍රියවෙන්නේ කවිදකියා මෙහි හිටින සියල්ලෝම දනිත්. එමනිසා ඒගැණ මම වැඩිවිහාර නොකරමි.

“ක්‍රිස්තුස්වගන්සේ රු තුනකුත් දවල් තුනකුත් පාවිච්චි ගනීය තුළ වාසයකරණවා ඇත” කියා මතෙවු 12, 4 පදේ සඳහන්වතිබේ. නමුත් ඒ අනාගත වාසය ගරීතියේ නැත. මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස්ගේ ශරීරය සිකුරාද භූමදනකළ බවත් ඉරිදුව එලිවෙන්ට මත්තෙන් මලවුන්ගෙත් නැතිවට බවත් මතෙවු 28, 1 වෙනි පදෙන් ඔප්පු වෙන නිසාය. මේගැණ උත්තරදීමට මගේ විරුධකාරයා නොයෙක් දේ අතින් මටින් දමාගණ උත්සාහකරණවා ඇත. එසේ උත්සාහ කලාට ඒක පුළුවන් වැඩක් නොවේය. මේක මම පමණක් ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුධව උපදවාපු ප්‍රඥායක් නොවේය. නොබෝද එබහලනනයේ වැදගත් සභාවකදී “බ්‍රැහීලෝ” කියන පණ්ඩිතයා පවා මේ ප්‍රඥාය ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුධව ඇසුබව ඉංග්‍රීසි ආරංචි පත්‍ර මාගීයෙන්ද අපට දැනගන්ට ලැබුනාය, මේ ප්‍රඥාය අගන දවසේ එම ස්ථානයෙහි මේරවේ හිටිය පණ්ඩිත “බිකොප්කලෝටන්” උත්තරයන්ගේ හිටිය නමුත් උත්තරයන්ගේවත් මේගැණ උත්තරදීලා නැත. එසේනමුත් මගේ විරුධ කාරයාලාගේ පණ්ඩිත ඇත්තන් මේගැණ උත්තරය කියා විශ්වාස නොදෙවා අරින්නේ නැත. එසේ දෙවෙව්වත් ඒවා ගරනැත්නම පණ්ඩිතයෝ භාරගන්නේ

නැත. “බිෂොප් කෙල්වින්” වැනි උගත් මහතුවන්ට උත්තරදෙන්නට බැරිවූ එකකට මගේ විරුධකාරයාට උත්තරදෙන්නට පු. ඩබ්ලිව් ඩබ්ලිව් නොසිනම්. එමනිසා මේගැණ කථාව මෙසින් නවත්වමි.

කථා මනුෂ්‍යයින්ගේ රටවල සියල්ලන්ම ගමකට පෙරටුව මුණෙහි ආභාසුභ නිමිති ගැණ විශ්වාසකරණ බව කවුරුන් දන්නා ඇත්තකි. එනම් යහපතක් පැමිණීමට පළමු සුභ නිමිත්තයන්ද, අයහපතකට පෙරටුව අසුභ නිමිත්තයන්ද පැමිණීමය. මේ සාක්ෂි පොත් පත්වලින්ද වෙනත් කාරණාවලින්ද පෙන්වනට පුළුවන. එයින් මදක් කියමි. දඹදිව පුරාණ බිඹිසාර කියා රජකෙනෙක් සිටියාය. ඒ රජහුගේ අනුමතෙසිකාවට දරැගැබක් ගවගත් කල්හි ඒ දේවියට උපන් දෙලදුකනම් තමාගේ සාමිටු රජාගේ ගරීරයේ ප්‍රේමෝක්තය ඒ කල්පනාව ඉස්වවුවාසින් පසු කුමාරයෙකු ප්‍රසූතකලාය. ඒ කුමාරයා තමාගේ පියරජ මරා රාජ්‍යයට පැමිණීමට කියාතිබේ. අයහපත් ලකුණක් අයහපතක්ම පැමිණීමට මෙසින්ද ඔප්පුවේ. මෙසේම ක්‍රිස්තුස් උපන් කාලයෙහි පහළවූ ලකුණක් යහපත් ලකුණක් නොවේ. එනම්-ක්‍රිස්තුස් උපන් බැඟලෙහිම කියන පලාතේද ඒ අසල පලාත්වලද සිව්ස දැවුරුදු වසස්වූද ඊට බාලවූද සියලු පිරිමි දරුවන් මැරෙව් බව මතෙව් 2, 1෯ වෙති පදේ පෙනේ. අඩන්ටන් ගිනනවෙත්වත් මිස වෙනකිසිදෙයක් නොදන්නා නිරපරාධ ඉදරු සමූහයකට මරණය සිඬුගෙන් ක්‍රිස්තුස් උපන් නිසාමය. බුදුන් මේලොකයේ උපන් නිසා ඒ කාලයේදී මෙබඳු අවමඛගලායක් නොගොත් අසුභ නිමිත්තයක් පහළවූනේ නැත. ඒ අපේ උත්තමයා දිව්‍ය ලොකයෙන් වුතව දඹදිව සුඛොදක රජුරුවන් නිසා මනමායා බිසව කුස පිලිසිදගත් දවසේද උත්තමයන්ගේ මවුකුසින් බිහිවුනු දවසේද බුදු වූ දවසේද පලමුවෙන් දම්සක් පැවැත්වූ දවසේද සියල්ලන්ගේ හිත් ප්‍රීතිකරණ මඛගලා ලකුණුම පහළවූබව බුබාගමේ පොත්වලද මෙතන් බාහිර පොත්වලද පෙනේ. ඒ පහළවූ ලකුණු නම්-ජාතකකියන්ට නොහොත් උත්තමයන්ගේ පටන් ඇස්නැගුව සිව්ස අයට ඇස් ලැබීමද, ජාතිබහිරයන්ට කන්ලැබුනු බවද, පාති පිලුන්ට සාජු ගමන්කරන්ට පුළුවන්වූ බවද, නරකාදිවල ගිනි නවීමද, ප්‍රභයන්ගේ සාපිපාස නැතිවීමද, සුවකරන්ට බැරි අසාධ්‍ය රෝග සුවවීමද, යනාදි භික්ෂුකයන් මඛගලා ලකුණුය. මෙසේ සියලු දෙනාගේ හිත් ප්‍රීතිකරණ හොඳ ලකුණු උත්තමයන්ගේගේ උත්තමය නිසා සිඬවූ හෙයින් උත්තමයන්ගේ ලෝකයා සසරදුකින් ගල වන්ට නොහොත් ලෝකසංවිභවන්ට හොඳක් කරන්ට හෙවත් සැම

ආගමක් ප්‍රකාශකරන්නට මෙලොව උපන් කෙනෙක් බවට මෙහි දැක්වූ කාරණා සාක්ෂිවේය. ක්‍රිස්තුස් උපන් කාලයෙහි සියළුදෙනා ගේම හින් අප්‍රියකරන්නාවූ ඇසු පමණකින්ම හය උපදින්නාවූ ලා වන් රාසයකගේමරණයනැමති නපුරු ලකුණ පහලවුහෙයින් ක්‍රිස්තුස් ලෝකයා ගලවන්ට ආ කෙනෙක් නොවන බව ඔප්පුවේය. ක්‍රිස්තුස් උපන් කාලයේ නපුරු ලකුණු පහලවූ හෙයින් ඔහු බොරු ආගමක් ලෝකයාට උගන්වා ලෝකයා නරකාදියෙහි හෙලන්ට ආ නපුරෙක්වාට කොහෙන් සැකනැහ. එමනිසා ක්‍රිස්තුස්ගේ සරණ ගෙණ පරලොව ගැලවෙන්නට නුපුළුවන් බව සියල්ලෝම කල්පනා වට ගණින්නවා. බුදුන් උපන් කාලයෙහි කුහුඹියෙකුටවන් උන්වහන්සේගේ උන්පත්තිය නිසා මරණයක් පැමිණුනාය කියා යමෙකුට පෙනවන්ට පුළුවන්නම් අතික් අය කෙසේ උනත් මම බුද්ධාගම අදහන්නේ නැහ.

තවද ක්‍රිස්තුස් අපේ නැගෙකුත් නොවේය. බුදුන් අපේ නැගෙකුත් නොවේය. මේ දෙදෙනා පිළිබඳ ආගම් දෙකෙන් යම් ආගමක් සත්‍යනම් ඒ ආගමේ ප්‍රධානියා අපේ නැගත් වේ සම්මතයන් වේ මේ නිසා සත්‍යආගමක් සොයා නැගීමට සියල්ලෝම උන්සාග කරනුයේ මේ ඇර වගේ කථාවේදී වේගවත්ව තරඟවෙත් වගේ කථාවක්වේ පිරිස වැඩිනිසාය සියල්ලන්ටම ඇසෙන්නට ඕනෑනිසාය. මේ සිමික සියල්ලෝම ඒබවද දනගන්නා සේක්වා.

(කියා මොහොට්ටිවන්නේ ගුණානන්ද උන්නාන්සේගේ කථාව හමාරකරන්ට යෙදුනාය.)

(වම් 1873 ක්වූ අගොසතු මස 28 වෙනි දින උදෑස 8 පටන් 9 දක්වා සිටිමාන් න කතිසේරුවැන මිසින් කල කථා ව.)

සමෙකුට උණරෝගයක් වැලඳී තිබෙන තුරු ඔහුට සියළු මිහිර ආහර තික්තය. එසේ මගේ මිත්‍රවූ මේ කථාකාර උන්නාන්සේට මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය නැමති උණරෝගය වැලඳී තිබෙන තුරු ඔහු ක්‍රිස්තියානි ධර්මය වැටහෙන්නේ නැහ. ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුධව මේ උන්නාන්සේ ගෙණහැර දැක්වූ කාරණා ඉතා ගම්හීරයයි ක්‍රිස්තියානි ආගම නුගත් අය හිතනවා ඇත. ඒවා එසේ ගම්හීර ප්‍රභූ නොවේය, සෙකල්ලයකට විකකලක් ගිය ලමයෙක් පවා ඒවාට උන් තර දෙනවා ඇත. ඊට උනකරදෙන්නට මත්තෙන් මේ සභාවට දැනුම්දියයුතු වැදගත් කාරණයක් හිබේ. එනම්-ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂය

විසින් බුඩාගමට විරුඬව ගණනැරදුක්වූ කාරණාවලට බුඩපක්‍ෂය විසින් හරිඋහාරයක් දුන්නේ නැත, බුඩපක්‍ෂය විසින් දුන්නාවූ උග්ගරවලින් ක්‍රියානීයානි පක්‍ෂයේ කියමන් සභිරඋනා සත්තකය, ඒබව දැනගැනීම පිණිස මදක් කාරණා කියමි. බුඩාගමිකාර මිත්‍රයෙහි, “මනුෂ්‍යයාගේ මරණයේදී පවසානකිය මෙහිම නිරුඬවෙන වාය. නොමැරී ඉතුරුවෙන කිසිම වස්තුවක් නැතැ”යි කියා බුඩාගමේ උගන්වා තිබෙනවාය. ඒ ඉගැන්වීම ඉතා විසතරලෙස පලමු වෙති පැයේදී පෙන්වා දුන්නා ඇත ඒවාගැණ මේ උන්නාන්ගේ දුන් උග්ගරවලින් අපේ කියමන් සභිරකලා පමණක එමනිසා ඒගැණ මම වඩා කියන්නේ නැත ආත්මස ආකාර රහිතය එම නිසා ඒක අසවල් හැටිය කියා පෙන්වා දෙන්නට බැරිය අරුපි බුගම ලෝකවල ඉන්න බුගමයන්ට ශරීරයක් නැත සිත පමණක් පවතිනවාය කියා බුඩාගමේ උගන්වා තිබෙනවාය ආත්මයේ අන්දමත් එලෙසය කියා අපට කියන්නට පුළුවන

දෙවියන්වහන්සේ ඊෂ්ඨාවන්ත කෙනෙක කියා ඔප්පුකරන්නට මේ උන්නාන්ගේ කලාවූ උත්සාහය නිෂ්ඵලය මක්නිසාද අනන්ත ගුණයෙන් යුත් උන්වහන්සේ ඊෂ්ඨාව ඇති කෙනෙක් නොවේ. උන්වහන්සේට “ජවලිතවූ” දෙවිකෙනෙක කියා බයිබලයෙහි තිබෙනවා සැබෑය උන්වහන්සේට දියයුතු ගෞරවය අත්කෙනෙකුට දෙනවාට උන්වහන්සේ අකමැතිය ඒ අකමැත්ත උන්වහන්සේ කෙරෙහි පිහිටා තිබෙන නිසා උන්වහන්සේට “ජවලිතවූ” දෙවියෝය (!) කියනවාය

මිශර දේශ වාසින් පිටට දෙවියන්වහන්සේ වසන්තන දසයක් එව්වා සැබෑය ඒනිසා දෙවියන්වහන්සේ සියල්ලදත් කෙනෙක් නොවේයයි මුත්තාන්ගේ කීවාය වසන්තන දසයක් මිශර වාසින්ට එවි කාරණාවෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ සියල්ල දත් ඥායට කිසි පලදුවක් නැත.

සිප්පෝරා විසින් ඇගේ පුත්‍රයා ජනනානමිකොට ඒ වමිය විසි කෙලේ මෝසෙස් ඉදිරියටය. සෙගෝවාවහන්සේ ඉදිරියට විසිකලාය කිම මිථ්‍යාවක්ය. ඒ බව බයිබලයෙහි ‘ඔහු’ කියා යොදා තිබෙන සළු නාම වචනයෙන්ම ඔප්පුවේ.

දෙවියන්වහන්සේ යකඩ රථවලට හසවුනාය කිම වැරදිය මක් නිසාද යකඩරථ 900 යුක්ත සේනාවකින් ජයගත්බව විනිශ්ච 3 පර 3-15 වෙනි පදවලද නවරථ 600 යකින් යුත් සේනාවකින් ජය ගත් බව තික්ම 14, 7 වෙනි පදේද පෙනේ. නමුත් යුදට යකඩ

රච්චලින් ජයගන්ව බැරිඋනේ ශ්‍රීධාවේ මදිකමිත්ත. යෙහෝව්‍යවහන්සේ යුද සමග සිට සියල්ලෙන් ජය ලබාදුන්නාය. එහේදවුවත් යුද සමතලාවේ වැසියන්ගේ යකඩ රච් දැක ඔහු භයවුනාය ඒ භයවීමෙන් ඔහුගේ ශ්‍රීධාව පිරිහුනාය ශ්‍රීධාව පිරිහීමෙන් ඔහු ඒ යුධයෙන් පරාජය උනා සන්නකය, එමනිසා යෙහෝව්‍යවහන්සේ යුද සමග සිටින්න එසින් උන්වහන්සේට පලදුවක් නැත.

“දෙවියන්වහන්සේ ආදම්ගේ නාසිකා තුළට ජීවනගේ හුස්ම පිබාය ඒ පිබීමෙන් උන්වහන්සේගේ හුස්ම ආදම් තුළට ගියාය” කීම ලාළක කුච්චක්ක, යම්කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුගේ කණට තෙල් ටිකක් පිබාය කීවාම ඒ පිබීමආයගේ ආත්මයෙන් කොටසක් කණ ඇතුළට ගියාය කියා මේ සිටින්නන්ගෙන් එක්කෙනෙක්වත් සිතුව ගණිද්ද? නාසිකාතුළට ජීවනගේ හුස්ම පිබාය යනු මනුෂ්‍ය ව්‍යවහාරයෙන් කියාතිබෙන කීමකි එහි අභිප්‍රාචනම් දෙවියන්වහන්සේ මනුෂ්‍යයා තුළ ආත්මය පිහිටවීමාය හෙවත් තැබීමාය යනබව යයි දකියුතු.

යජ්‍යාගේ දුව මරා පුජාකළාය කියා තේරුම්ගන්ව ගෙනුළු කිසිවක් නොපෙනේ. මනුෂ්‍ය පුජාව දෙවියන්වහන්සේ තනනම් කර තිබෙනවත් ඇර යලෙකු විසින් එබදු ගිවිසීමක් කරගන්නොත් නොගොත් මනුෂ්‍යයෙක් පුජාවට කැපඋනොත් ඒගැණ කරන්නාව නිසි ව්‍යවස්ථා පණවා තිබෙනවාය ඒනම් පුජකයාට මුදල් ලබවා මුදන්නට කියාය. “ඔහු වුන පොරොන්දුව ලෙස ඇව කලාය” කියා සුඛලියවිල්ලේ තිබෙනවා සන්තකය. යජ්‍යාගේ පොරොන්දුව නම් “යුධයෙන් දිනා ගෙදර එනවිට ඉස්සරහට යම්ගවුන මොකෙක් නමුත් යෙහෝව්‍යවහන්සේට දවන පුජාවක් කරන්නට ඒ පොරොන්දුව එලෙස ඉඟවකලාය” කියාතිබීමෙන් ඇ දවන පුජාවෙක් යෙහෝව්‍යවහන්සේට පුජාකෙලේ නැත කියන්නට බැරිනමුත් ඇ ගෙලින් සමග දෙමසක් කන්‍යාකම ගැණ වැලපුනා මිසක් වරණගු ගැණ වැලපී නැති හෙයින් ඇ යෙහෝව්‍යවහන්සේට කැපකලා පමුණක කියන්නට පුළුවන හොදයි යජ්‍යා එහේකෙලේවිනමුත් දෙවියන්වහන්සේ ඊට එකඟඋනේවත් ඊට අවසර දුන්නේවත් නැත්නම් උන්වහන්සේට ඉන් කිසිම කිලිවක් නැත.

“මනුෂ්‍යපුත්‍රයා දවල් තුනකුත් රෑ තුනකුත් පොළව ගැබේ ගොටක් මිනිවලේ හිටිනවා ඇත” යන කීම ගණගැරදක්වා එරෝපයේ පඩිතයෙක්ක කියා නාඤ්ඤාභවි ගත් කෙනෙකුත් සරණකරගණ බීමොප් කෙලාටත් වත් ඊට එකතුකරගණ මගේ මිත්‍රයා මිථ්‍යාවක්

ප්‍රකාශකලාය ඒ ප්‍රශ්නයට වචන සවල්පයකින් උත්තරදෙමි. අපි දවස් තුනක යන්තෙ නියමසක් තේරුම්ගන්නවාද? එම තේරුම දක් වනු පිණිස 'සුදෙව්' භාෂාවේ වචන ව්‍යවහාරයේ භාවයට දවල් තුන කුත් රු තුනකුත්යයි භාවිතා කලාය, දවසකින් ඉතා සවල්ප කොට සක් අසුරනන් මුළු දවසම අල්ලා කථාකරණ සිරිතක් සුදෙව්වරුන් අතරේ පැවතුනාය. ඒ ප්‍රකාරයට දවල් තුනකුත් රු තුනකුත්යයි කියන්නට පුළුවන. මේගැණ මිවවඩා යමක් කියන්නට ඕනෑකරන්නේ නැත.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ උපන් දවසේ දහස්ගණන් පිරිමිදරුවන් මැරු න්කැවෑය කියා මගේ මිත්‍රයා කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත, ඒ දරුවන් මැරුන්කැවේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ උපන් දවසේ නොවේය. උත්වහන්සේ උපන් දවසේ එහෙම යමක් සිඛ්ඛනාය කියා මේ බඹ බලයෙන් කිසිවෙකුට පෙන්වන්නට බැරිය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ඉපදිලා අවුරුදු දෙකක් පමණ පසුඋනායින් පසු එවකට ගිවිය 'හෙරෝද්' නම් දුෂ්ඨ රජා රාජ්‍යය ලෝභයෙන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මරණ අදහස පිට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ උපන් බැත්ලෙගෙමේද, ඒ අසල ගම්වලද, සිටි දැවුරුදු වයස්වූද, ඊට බාලවූද, පිරිමිදරුවන් මැරෙව්වා සන්න කය. එයින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට කිසි අපහසයක් ඇත්තේ නැත. එමනිසා මේගැණ මිවවඩා උත්තර ඕනෑනොකරයි,

තවද "වුදුන්ගේ ඉපදීම කරණකොටගෙන කුහුඹියෙක්වත් මැරුණේ නැතැයි මේ උත්තාන්සේ කීවාය එසේ මැරුණු බවක් පෙන්වන්නට පුළුවන්තම අතින් ඇත්තෝ කොහොම වෙතත් මේ උත්තාන්සේ බුද්ධාගම අදහන්නේ නැතැ"යි කීවා මේ සමූහයාටත් ඇසෙන්නට ඇත. එමනිසා මේ උත්තාන්සේ බුද්ධාගමෙන් අත්හර වන්නට කුහුඹියෙකුට වඩා ලොකු කෙනෙක් මැරුණු බව මාවිසින් ඔප්පුකර දෙමි වුදුන්ගේ මැනියෝ වුදුන් උපන් සන්දවසින් මැරුණාය කියා බුද්ධාගමේ පොත්වල තිබේ කුහුඹියෙකුට වඩා වුදුන්ගේ මැනියෝ ලොකුනැද්ද? මේ ඇර වුදුන් උපන් දවසේ අහිත කේසර සිංහනාදයන් කලාප්‍ර කියා තිබේ සිංහනාදයට මනුෂ්‍ය තිරිසන් සභිතෝ මැරෙණවාය කියා බුද්ධාගමේ පොත්වල තිබේ අහනිටා බුද්ධාගමේ ඇසෙන තරමට කලාය කියන ඒ සිංහනාදයේදී කොපමණ සභිතෝ මැරෙන්නට ඇද්ද? තවත් නොයෙක් වචනවලදී වුදුන් නිසා අනන්ත සභිතෝ මැරුණාය ඒවා ඔප්පුකිරීමට මාවිසින් මාන්සි ගන්නේ නැත, මේ වචනවට මෙපමණ ඇතිනිසා මෙයින් නවත්වමි.

සුභාසුභ ලකුණු ගැණ මේ උන්නාන්සේ තෝරාපු හැටියට අපි තෝරන්නේ නැත. අපේ තේරුම සම්පුර්ණයෙන්ම අනිත්අතට එක බැවින් එයන් අසා සාධාරණව තිබෙන්නේ කාගේ. තේරීමදැයි කල් පනාකරණ මෙන් මේ සමුහයාගෙන් ඉල්ලමි. ක්‍රියාකාරීත්වයන්ගේ මෙලොවට ආවේ මේ හිටින මනුෂ්‍යයෝ පවිකොට නිරාශින්නට පත්වෙන්නට සිටින නිසා ඔවුන් නරකාදියෙන් ගලවන පිණිසය.

එමනිසා උන්වහන්සේ ලොවපහලවුවේ මෙහි සිටි හෙරොද්ද්‍රාදි පාපතරයෝ “මෙන්න අපේ පාප සැපත විනාශකරණ සතුරා එන වාහ මොහු පාපරාජ්‍යය විනාශකොට බර්මිභවකමේ රාජ්‍යය පිහිටුවන්නට ආවාය. මොහු නසවුව” කියා යක්ෂයාගේ උපදෙසින් උන්සාහකරමින් නොයෙක් අසුභ ලකුණු පහලකලාය ඒ අසුභ ලකුණු පහලවීමෙන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පාපයේ සතුරා වග ඔප්පුවෙනවාය

මගේ මිත්‍රයා විසින් ක්‍රිස්තියානි ආගමට විරුධව ගෙන ආරද්‍රව්‍යවත්කාරණාවලට උහතර මෙපමණ සැහෙන හෙයින් මෙහින් නවත්වා වූවාගමේ අසත්‍යකම පෙන්වීමට මදක් කාරණා කියමි.

වූවාගමිකාර මිත්‍රවරුනි,

නුබලා විශ්වාසකරගණ එන වූවාගම දරාතිබෙන්නේ තුන්පිටිකය කියන පොත්වලය. ඒ පොත් ලිව්වේ බුදුන් උපන් රටේදීමත් බුදුන් උපන් කාලයේදීමත් නොවේය. ඒවා ලිව්වේ බුදුන් මැරීලා භාරතීය පනස්තුන් අවුරුද්දක් පසුගියාසිත්පසු දඹදිවට බොහොම දුරරටක්වන මෙම ලබකාවේපයෙහි මානලේ කියන පලාගත් තිබෙන අභිවිහාරයේදීය. ඒබවමගවංශය ආදිපොත්වල පෙනේ. ඉතින් මිත්‍රවරුනි, මෙපමණ දුර රටකදී මෙපමණ කල් ගියාසිත් පසු ලිවුවා වූ බවය බුදුන් විසින් දේශනාකල බවීමෙහි කියා විශ්වාසකරන්නට පුළුවන්ද?

තවද ගෞතම බුදුන් විසින් වූබවට ලබාගැනීම පිණිස කල කුසල්වලින් එකකුසලක්නම්, අඹුදරුවන් දන්දීමයි. වෙසසනකර රජ දරුවන් දෙන්නා දන්නේ කොපමණ කාර අදහසකින්දැයි කියා වෙසසනකර ජාතකය කියවන කාටත් දැනගන්නට පුළුවන. එපමණක් නොව තමාගේ සත්‍රී දනට දන්නාය අඹුදරුවෝ කාට වත් දෙනවා තමා එක මාසයක්වත් ඔවුන්ට සංග්‍රහනොකර ඇරී යොත් ආණ්ඩුව ඔවුන්ට අවිච්ඡිකරනි දුන්කාලයේ පින්ගන්ට යමෙක් අඹුව කාටවත් දුන්නොත් වෙනඅය ගල්ගසති. ඇස් ඉස් මස් ලේ දන්දීම ගැණ කියාතිබෙන්නේ මහපොලවේ පස් පරදවා මස් දන්

දුන්නාය මහමුහුදේ දිය පරදවා ලේ දන්දන්නාය මෙරගල් පරදවා ඔවුහු පලන් හිස් දන්දන්නාය මේවා මෙපමණ දෙත්ට නමුත්ම නසාගන්ට මිනෑය තමුත්ම නසාගැනීමත් අනුත් මරන්නාවාගේම භයානක පාපක්‍රියාවක, මේවා බුඩාගමේ පොත්වන අමාවතුර ආදී පොත්වල තිබේ, බුඩාගමය ලබාගැනීම පිණිස බුදුන් කළ පින් මේවා තමාය මේවත් පින්ද කියා නැතවත් ලොකයා කල්පනා කරත්වා.

බුදුන්ට තිබුණාය කියන සමීඤ්ඤාදාය මහ පුදුම අන්දමේ එකක්ය. මක්නිසාද ඔහුගේ ඒ සුඤ්ඤාට ඇති අත නැති හැටියටත් නැති අය ඇති හැටියටත් ඔහුට පෙනී තිබෙනවාය. ඒබව ඔප්පුකරණ පිණිස මදක් කාරණා කියමි. බුදුන් බුදු වුනායින් පසු තමන්ගේ ධර්මය දේශනා කළොත් තේරුම්ගන්ට කෙනෙක් නැතැයි කියා බණ නොකියන්ට සිතටගත් බවද ඉන්පසු බුත්මයා ඇවිත් බණ තේරුම් ගන්ට පුළුවන් අය සිටිනවායයි කීවාම බණකියන්ට සිතටගත් බවත් මහවග කියන පොතේ පෙනේ. තවද බුදුන් බණකියන්ට කාව යුතු දැයි කියා බැඳීමට ආලාරකාලාමනම් තාපසයාට බණකියන්ට මිනෑ යකියා සිතුවුවත් ඒ කාලයේදී ඔහු මැරීලා බවත් දේවතාවෙක් දුනුමිදුන්නාම උද්දකරාම පුත්‍රයා නම් තාපසයාට බණකියන්ට මිනෑ යයි සිතුවාය. ඔහුත් එවකට මැරීලා බව දේවතාවෙක් විසින් දුනම් දුන්නාය. මේවත් ඉහතකී පොතේම තිබේ. ඉතින් මේ කියමන් වලින් ඔප්පුවෙන්හෝ බුදුන්ට දිව්‍යඤ්ඤායක් නැති බවය. බුදුන්ට දිව්‍යඤ්ඤායක් නැති බව බණ තේරුම්ගන්ට පුළුවන් අය නැතැයි කියා පළමුකොට සිතා දෙවනු බුත්මයාගේ ආරාධනාවෙන් පසුව බණ තේරුම්ගන්ට පුළුවන් අය සිටිනවාට ඒත්තුගෙන බණකියන්ට සිතටගත් එකින්ද මැරුණා වූ දෙදෙනෙකුට බණ කියන්ට කල්ප නාකළ එකින්ද පෙනේ. බුදුන්ට යන්තන්වත් ඤානයන් නොති බුහු බවට කියන්ට මේ ඇර නොයෙක් කාරණා තිබේ ඒවා කියන්ට මට ලැබී තිබෙන කාලය මදිය ඒකියා මෙසින් නවත්වමි

බුඩාගමිකාරයති, නුබලා බුදුන් දහමි සංඝයා යන තුන්සරණ යක් කෙරේ සරණගමණය කරණ නියා ඒගැණන් කාරණා සවල්ප යක් කියමි. පළමුකොට “ බුඩංසරණංගල්‍යාමි ” කියාද, දෙවනුව “ ධම්මංසරණං ගල්‍යාමි ” කියාද, තුන්වෙනුව “ සංඝංසරණංගල්‍යාමි ” කියාද සරණයති බුදුන් දුනට ජීවත්ව නැත බුදුන් මැරීලාය මැරීම්ව බුදුන්හේ සරණගියාට ඇති ඵලය මොකද? ධර්මයන් නුබ ලාට සරණ තිබෙනවාද? ධර්මය කියන්හේ පුස්කොලවල ලියා තිබෙන පොත්ය ඒ පොත් නුබලාගේ සරණින් පවතිනවා මිස ඒපොත්

නුබලාට පිහිටවෙන්නේ කොහොමද? නුබලා ගන්න සබසං සරණ
 ය ගැණ ඇත්තටම පුදුම නොවී බැරිය ඒ ගැණ මම වඩා කාරණා
 නොදැක්වුවාට මේ හිටින සියල්ලෝම සබසයාගේ තරම දන්නවා
 ඇත මේ පව්වු පවුකාර මනුෂ්‍යයන් කෙරේ සරණයාම කෙපමණ
 මෝඩකෘක්ද? මේ සබසයා කියන අය ක්‍රෝධ මෝහ රාග තණිභා
 මාත්ත ආදියෙන් පිරීසිටින්නාවූ කොසිතරම් පාපයක් නමුත්
 කරන්ට කැමති අය බව නුබලා නොදැනිද්ද? මේ ලැබුවේ සිටින
 සබසයා සියම් අමරපුර කියා සමාගම දෙකකට අයිතිය. ඒ සමාගම්
 දෙකින් එක සමාගමක අය අතින් සමාගමේ අයට සරණවත්, සිල්
 වත්, උපසම්පදාවත්, නැතකියා ඒ ගැණ බොහෝ කාරණාවලින්
 ඔප්පුකර තිබේ. අතින් සමාගමේ අයත් ඒවාගේම තමන් විරූව
 පාශ්චාතියට සරණසිල් උපසම්පදා නැතකියා ඔප්පුකර තිබේ. මේදෙ
 ගොල්ලම තමතමන්ගේ කියමන් සිරකරගැනීමට වැදගත් කාර
 ණා ගෙනහැර දක්වා තිබෙන බව කිරන්පත්‍ර සදුණොපායති, ආදී
 ප්‍රසිද්ධ පත්‍ර කියවන කවරුන් දැනී. මෙයින් නුබලා පිළිගන්නේ
 කාගේ කීමද? මෙයින් එකගොල්ලකටවත් එකතුනොවී දෙගොල්ල
 ගේම කීම් පිළිගෙන මොවුන් මහණකමක් නැති දුස්සිල පාපින්මට
 සලකා මොවුන්ගේ සරණ නොගෙන අත්හැරදීම නුබලාට යුතු
 නොවේද? මිත්‍රයන්, ඉතින්වත් නුබලා ගන්න තුන්සරණයේ තිබෙන
 නිෂ්ඵලකම සලකා ඒ ඇරදමා සියළු ලෝකය මවා ආරක්‍ෂාකර
 ත්තාවූ දෙවියන්වහන්සේගේ සරණය ගනිල්ලා එකම ගැලවුම්කාර
 රවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අදහාගනිල්ලා එවිට නුබලා ගලවනු
 ලැබේ.

(කියා සිටීමාත්ත කතීසේරු තැනගේ කථාව
 අත්හිටවන්ට යෙදුනාය.)

(1873 ක්වූ අගෝස්තු මස 28 වෙනි දින උදය 9 යේ පටන්
 10 දක්වා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උත්තාන්යේ
 විසින් කළ කථාව.)

මාගේ මිත්‍රවූ මේ සිරිමාත්ත කතීසේරු තැන වූඩාගමට විරුඛව
 මෙපමණවේලා කළාවූ කථාව භාත්පසින්ම පණතිතගොවරවූ කථා
 වක් නොවේය. මොහු පළමුවෙන්ම කථාකරන්ට පටන්ගත්තේ
 උණරෝගයක් ගැණය. ඒ ගැණ යමක් කියන්ට ඕනෑකරන්නේ
 නැත. මක්නිසාද-ඒක නිෂ්ඵල කථාවක් නිසාය. තවද මේ කතී
 සේරු තැන වූඩිපක්‍ෂයෙන් ඉභ්වනොකළ කරුණ ඉෂ්ටකළාය කියා

බොරුවක් කීවෑය. එනම් “ක්‍රියානියානි පක්‍ෂයෙන් පවසනකිසි ගැණ
යමක් කීවනම් ඒ සියල්ල බුබුදුපක්‍ෂයෙන් සඳහන්වෑය” යන කීමය.
පවසනකිසි ගැණ ක්‍රියානියානි පක්‍ෂයෙන් බුබුදුගමට විරුධව යමක්
කීවා ඇද්ද ඒ සියල්ලම බුබුදුපක්‍ෂයෙන් උතහරදී බිඳහෙලූ බව මේ
සියල්ලටම මතකඇත. එමනිසා පවසනකිසි ගැණ වැඩිපුර යමක්
මෙහිදී කියන්නට බැහැරත්තේ නැත.

තවද මගේ මිත්‍රයා “ජැලස්ගෝඩ්” යන වචනය ගැණ උතහර
දුන්නා කදිමයි! එසින් මගේ කීම සඳහන්වෑය සන්තකය. හෙතෙ
සේද මේ කතියේරුනැත “ජැලස්ගෝඩ්” යන වචනය තේරුවේ
යෙහෝවෑවගන්සේ “ඊෂ්ඨාවන්ත” දෙවිකෙනෙක් බව කැගෙන්ට
මග. ඒබව ඔහුගේ මේ කියමනෙන් පෙනේ. “දෙවියන්වගන්සේ
තමන්වගන්සේට ලැබෙන ගෞරවය අනුන්ට ලැබෙනවාට අකමැ
තිය එසේ අකමැති නිසා දෙවියන්වගන්සේට ‘ජැලස්ගෝඩ්’ යයි
කියනවාය” ඉතින් මොහුගේ මේතේරුම “ජලින” * දෙවිකෙනෙක
යන තේරුමට කොහෙන්ම එකඟවෙන්නේ නැත. යමෙකුට ලැබෙ
න හොඳට යමෙක් අකමැතියම් “ඊෂ්ඨාවන්ත” කියන්නෙන් ඒක
තමයි. “ලෙඩෙන් වල්ගේය” කීවාවගේ මුන්නැහේගේ තේරුමත්
තරකනෑ !!

පළමුවෙනි භාස්කම අදහානොගත්තොත් දෙවෙනි භාස්කමද,
දෙවෙනි භාස්කම අදහානොගත්තොත් තුන්වෙනි භාස්කමද, කර
න්ට යෙහෝවෑ මෝසෙස්ට ඉගැන්වූ හෙයින් යෙහෝවෑටම යමක්
නිශ්චයකරන්ට බැරිබව ඔප්පුකිරීම පිණිස මම කල ඒ කථාවට මේ
කතියේරුනැත මිශරයට පැමිණූන වසංගත වගයක් ගැණ ප්‍රකාශ
කලා. මිශරයට පැමිණී වසංගත ප්‍රකාශකල එක මගේ කථාවට
උතහර නොවේය. ඒ බව මෙහි සිටින සිහිඇති කාටත් තේරෙන්නට
ඇත; එමනිසා මේගැණ වැඩිය කථානොකරමි.

මෝසෙස්ගේ පුතාගේ “ජිනනනම්” කිරීමගැණ මම කල කථාව
මේ කතියේරු නැතට කොහෙන්ම තේරීනැත. තේරුනානම් ඒ
ජිනනනම් කරපු “කැබැල්ල මෝසෙස් ඉදිරියට දැමීමාය” යන
උතහරය දෙන්නේ නැත. යෙහෝවෑ මෝසෙස් මරන්ට සෙවූවට
ඒබව මෝසෙස්ගේ සත්‍රිවන “සිප්පෝරා” දූන තමාගේ පුතා ජිනන
නම් කොට ඒ කැබැල්ල පුදා මෝසෙස් මරණයෙන් නිදහස් කරගත්

* ජලින යන්නට ‘ශබ්දඝෝෂාමමහානිධි’ යෙහි තේරුමකිබින්නේ
දීප්තේ, උජලේ, කීසාලයි එහි තේරුම ‘බැබලිමය’;
5

බව බිහිබලයෙහිපෙනේ. මරණට සෙවූ කෙනෙකුන්ට ඒ පුජාව දෙත් වඹනැවෑ මිස මරණයට පත්ව හිටි මෝසෙස්ට කොහෙත්ම දෙත්ට ඹනැනැත. ජිත්තනම් කිරීම යේහෝව්‍යේ ආඥාවක්ඵ. ඒ ආඥව කඩකල නිසා මෝසෙස් මරණට සෙවූවායයි මොහු කීවා, ඒ උනකරයෙන්ද යේහෝව්‍ය මිනීමස් මිනීමේ වලට ප්‍රියබව ඔප්පු වෙනවා සත්තකය. එමනිසා මේගැණ කරණ කථාවද මෙසින් නවත්වමි.

යකඩරඵ ගැණ මාවිසින් ඇසූ ප්‍රශ්නයට මගේ මිහුටු මේ කතී සේරු තැන දුන් උනකර භාත්පසින්ම වැරදිය, මක්නිසාද “යකඩ රඵ 900 කින් යුත් සේනාවකින් යේහෝව්‍යවගන්සේ ජයගන් බව විනිශ්චය. 3 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 3 වෙනි පදේ පටන් 15 වෙනි පදේ දක්වා සඳහන්ව තිබෙනවාය”යි මේ කතීසේරුතැන කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත, එබඳු කීමක් බිහිබලයේ එම පදවල සඳහන් වනැත. බිහිබලයේ නැති කියමන් ඇතැයි කියා මෙබඳු වැදගත් සභාවක ප්‍රකාශකලා පුදුමයක්ය. භාත්පසින්ම මිනිසාආගමක් විශ්වාසකරණ අයට ඉදහිටලා මෙබඳු බොරුවක් කීවාට ඒක එප මණ බරපතල නොවේය! කෙපමණ බොරු කීවත් යේහෝව්‍ය සන ඔට භයවුනේ නැතැයිකියා ඔප්පුකරන්නට බැරිය. නොදැයි යුදගේ ශ්‍රඩාව මදිකමින් ඒ යුධයෙන් යුදට ජයගන්ට බැරිවුනාය කියන නිසා එයින් යේහෝව්‍යට සියල්ල දක්නා දිව්‍යඥානයක් නැතිබවද පැහැදිලිව මේ සභාවට වැටහෙන්නට ඇත. යුදගේ ශ්‍රඩාව මදිකමින් ඒ යුධයෙන් ජයගන්ට බැරිඋනාය. යේහෝව්‍යවගන්සේ යකඩට භයඋනේ නැත යන මේ කියමන් මේ කතීසේරුතැන කීබව මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත. හොදයි යේහෝව්‍ය යකඩට භයඋනේ නැත් නම් යේහෝව්‍ය යුද සමග සිටලත් ඒ යුධයෙන් ජයගන්ට බැරිඋනේ මන්ද? යුදගේ ශ්‍රඩාව මදිකමින් පැරදුනාය කියනවානම් ශ්‍රඩාව මදවන කෙනෙකුන්ට සියල්ලදක්නා ඥාණයක්ඇති යේහෝව්‍ය එකතු උනේ ඇයි? එකක් හරිගස්සන්ට ගියාම අනිකට වෙන වැරද්ද නොපැහැි මෙබඳු උත්තරදීම අඥනගොවරය. ඉඹින් මේගැණ මෙප මණ සැගෙන නිසා මෙසින් නවත්වමි.

තවත් මගේ මිත්‍රයා කණට තෙල්පිඹීම ගැණ කල කථාවත් නිෂ්ඵලය. කණට තෙල්පිඹිනවාය යන කීමෙන් ගැහෙන්නේ කණේ තෙල් වක්කර ඒවා ඇතුල්වීමට පිඹීමය. එයින් ජීවන හුස් මක් පිඹාය කියා ගැහෙන්නේ නැත. ලෙබෙකුගේ කණේ තෙල් වත්කොට කණට පිඹිනවාය කියනවා මිස කණට ජීවන හුස්ම පිඹින

වාස කියා කවරෙක්වත් කියන්නේ නැත. එමනිසා මොහු ගෙණ ගැරඳුක්වූ තෙල් පිඬිමේ කථාව ප්‍රලාපයක්ය. ආදම්ගේ නාසිකාතු ලව යෙහෝව්: ජ්වන හුස්ම පිඩාය කීමෙන් ගැහෙන්ගේ යෙහෝව්: ගේ ජ්වන හුස්ම ආදම්ගේ ශරීරයට ඇතුල්කළ බවය. යෙහෝව්: ගේ ජ්වන හුස්ම ආදම්ගේ ශරීරයට ඇතුල්කෙලේ නැතිබව පෙන් වන්නට මොහුගේ මේ තෙල්පිඬිමේ උදහරණය කොහෙන් සැහෙන් ගේ නැත. කගේ හෙල් වක්කරණ අයවල් හෙල්වක්කර දෙවනු පිඬින්නේ තෙල් ඇතුල්කිරීමට ඔවුන්ට ආනුභාවක් බලයක් නැති නිසාය. එසේම යෙහෝව්:ටත් ජ්වනය ඇතුල්කරන්නට බලයක් නැති නිසා පිඩාද? ඉතින් මේගැණ මිටවඩා ගමක් කීම නිස්ප්‍රයෝජන නිසා වඩා නොකියමි.

තවද මගේ මිත්‍රයා යප්තාගේ දුවගැණ උතතරදුන්නේ ඇගේ බොවුට නොකැපූ බවටය. “ඇ වෙනුවට මුදලක් යෙහෝව්:ට ගෙවා ගලවාතන්නා” කියාය. හොදයි එසේගලවාගන්නානම් “යප්තාගේ පොරොන්දුව ඉඟිකලාය” කියා බයිබලයේ ලියාතිබෙන්නේ මන්ද? යප්තාගේ පොරොන්දුවනම් යුධයෙන්දිනා ගෙදරඑනවිට මොකෙක් නමුත් ඉස්සරහට ආවොත් ඒ ආ එකා යෙහෝව්:ට දවන පුජාවක් කරන්නටය. “ඒ පොන්දුව එලෙස ඉඟිකලාය” කීමෙන් ගැහෙන්ගේ ඔහුගේ ඉදිරියට ආ ඔහුගේම දුව යෙහෝව්:ට දවනපුජාවක්කොට පිදුබවය. මේඇර යප්තාගේ දුවගේ බොවුට කපා දවන පුජාවක් කොට යෙහෝව්:ට පුජාකළ බව එත්තුයාම පිණිස දක්වන්නට මව වැදගත් සාක්ෂියක් තිබේ. එනම්—රෝමානුකාරයින්ගේ බයිබලයය ඒ බයිබලය මෙන්ම ඔය කාරණාව ගැණ මේ බයිබලයේ විඥානකොට තිබෙන්නේ යප්තාගේ දුවගේ බොවුට කපා දවනපුජාවක් කළ බවමය. ඒගැණ අනුමානනම්, මෙහිත් බලාගනීවා (කියා එම බයිබලය ක්‍රිස්තියානි පක්ෂයට භාරදුන්නාය.) මේ අදාමේ වැදගත් සාක්ෂි හිඹෙන කාරණා නැතිකරන්නට කථාකරණ මුත්තාගේලා සමග මෙබඳු කථාවල් කරන්නට සැහෙන්ගේ නැත. ඉතින් මේ ගැණ කරණ කථාව මෙහිත් අන්තිටවමි.

තවද මගේ මිත්‍රයා ක්‍රිස්තුස්ගේ ශරීරය මිනිවලේ රැහුණකුත් දවල් තුණකුත් හිඳුනු බව ඔප්පුකරන්නට දුන්න උත්තරයනම් “යුද පිමත් දවස ගණින්නේ හෙවත් දවසේ මුලට ගණින්නේ උදය ගසේ පවත්ය. එමනිසා තුන්දවස අසුවෙ”යි කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත. මොහුගේ මේ උත්තරයට මව කියන්නට තිබෙන්නේ නොව්‍ය භාවත් කීයා සමණක්ය. නමුත් දවසේ මුල උදය ගසට ගන්නට

නම් සෙනසුරාදාට එළිවෙන්ට මත්තෙන් ක්‍රිස්තුස් මලවුන්ගෙන් නැගිටිය කීවාම ක්‍රිස්තුස්ගේ මලවුන්ගෙන් නැගිටීම සෙනසුරාදා උදය හට ඉස්සරිගෙන් ඉරිදා ලබන්ට මත්තෙන් බව ඔප්පුවේ. එහි කොට ඉරිදා දවසින් මදක්වත් අසුවෙන්තේ නැත. එමනිසා තුන් දවසට ගණන්ගන්ට කොසිප්‍රකාරයකින්වත් බැරෑ. මේගැණ මීට වඩා යමක් නොකියමි.

තවත් මේ ඇත්තා තදබල මුසාවාදයක් මේ සභාවේ කීවා ඒක මේ සමුහයාට මතක්කරවමි. “ක්‍රිස්තුස් උපන් දවසේ ලදරුවන් මැරූ වාය” කියා මගේ කථාවේදී මම කීවාහි. මමකීවේ එසේ නොවේ. ක්‍රිස්තුස් උපන් කාලයේදී ගෙරොද් විසින් ක්‍රිස්තුස්ගේ උන්පත්තිය නිසා ලදරුවෝ මැරූ බවය. මම නොකී බවක් කීවාය කියන්නේ මුසාවාදයට විලිබියනැති නිසාය. මගේ මේ කීම ගැණ මෙහි සිටින සියල්ලෝම මාවෙහුවට සාක්ෂිකියති.

ක්‍රිස්තුස් නිසාවූ කැතය නැගැහියන්ට බැරිකමෙන් ඒවාගේම කැතයක් බුදුන් උඩවන් ගොඩනගන්ට බුදුන් උපන් සන්දවසින් මැනියෝ මැරූණු එක ගැණ මේ කතිසේරුහැන කථාකලා මේ කාවන් ඇසෙන්ට ඇත. බුදුන් උපන් සන්දවසින් මැනියෝ මැරූ හේ බුදුන් උපන් නිසා නොවේ. ඒ දේවියට ආයුඇත්තේ එපමණ නිසාය. බොධිසභයෝ දිව්‍යලොකයෙන් චුතවෙන්ට මත්තෙන් කාරණා පහක් බැලූබව බුධාගමේ පොත්වල තිබේ. එහින් එකක් මැනියන්ගේ ආයුප්‍රමාණය බැලීමය. දසමස් සන්දවසක් ඉදිරියට ආයුතිබෙද්දී බෝසතානෝ මච්ඡුස පිලිසිදුන් බව බුදුබඳණේ තිබේ. දසමාසයක් ගභීන්වහිටිය කාලයට ගියාම ඉතිරි ආයුසඇත්තේ හත් දවසය. බෝසතානෝ උපන් හත්දවසින් මැනියන් මැරූණේ මැනියන්ගේ ආයුප්‍රමාණයේ හැටියටය. මේ අන්දමේ පැහැදිලිව බුධාග මේ පොත්වල තිබෙන ඇත්ත වසා නැත්ත පෙන්වා කථාකරණ මුත්තාගෙලා සමග කරණ වාදය මොකද? මේ අන්දමේ මුසාවාද කියාපෑවාට ක්‍රිස්තුස් උපන්නිසාවූ ලදරුවන්ගේ මරණය හොඳඅත කට කරවන්ට බැරිවේය. බුදුන්ගේ මැනියන්ගේ ආයුප්‍රමාණයේ හැටියටවූ මරණය බුදුන් උපන්නිසා වියසි ගහවන්ට කලු උන්සා ගයෙන් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නැත. එමනිසා මේගැණ කරණ කථාවන් මේ ඇතැයි සිතමි.

තවත් මේ ඇත්තා කලාවූ සියලු කථාවල්වලට වඩා නැණවන් අයට සිතහවියයුතු කථාවක් කලා. එනම්—බොධිසභයා මච්ඡුසින් බිහිවූවායිත් පසු අභිභව කේසරසිංහනාදයක් කලාය කියාද සිංහනා

දයනම් සනිසන්ගේ කන් පාලියන කාර නාදයන්ය කියාද ඒ නාදයට බොහෝ සනිසෝ මාරුණය කියාද මේ කතීසේරුතැන කීවා. මේ සියල්ලන්ටම ඇසෙන්නට ඇත. මේ කතීසේරුතැනගේ මේ කථාවෙන් මොහුගේ නුගත්කම ප්‍රකාශවෙනවා මිස බුබාගමට මෙහිත් කිසිම අපනාසයක් නැත. මක්නිසාද බොධිසත්වයා මව්කුසින් ප්‍රසූතවූවායින්පසු අභිනවේසරසිංහනාදයක් පැවැත්වූවාය කීවේ “උතුම් නාදයක්” පැවැත්වූබව හඟවන්නටය. “භාජසිංහ” කීවේ සිංහරජෙක්වාට නොවේය. “උතුම් රජෙක” යන අර්ථය හඟවන්නටය මේ කතීසේරුතැනගේ අඥන මේ කියමන්වලින් මොහුගේ භරම මේ සමූහයාට පෙන්වාදීමේ ප්‍රයෝජනය මොහුට ලැබුණා සත්තකය. මොහුගේ ලාමක සථාවලින් බුබාගමට කිසිම භානියක් නැත. හොදයි බොධිසත්වයා මව්කුසින් ප්‍රසූතවූවායින් පසු-කළ සිංහනාදයෙන් යම් සත්වයෙකුට අනන්‍යවක් උනාය කියා බුබාගමේ පොතක තිබෙනවාද? එසේ ඇතුළුවනම් ඒ බව පෙන්වනමෙන් ඉල්ලමි.

නැවත මගේ මිත්‍රයා ක්‍රිස්තුස් උපන් නිසා උනාවූ ලදරුවන් මැරීමේ ඉදහසෙන් ක්‍රිස්තුස් මුදවන්නට දුන්න උත්තරයනම් මෙසේය “ක්‍රිස්තුස් පාපයෙහි හතුරාය ඒ නිසා ලදරුවන් මැරීමේ පාපලකුණ පහලලනාය” මගේ මිත්‍රයාගේ මේ උත්තරය ඉතා නිෂ්ඵලය නිසි තය මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස් පාපයෙහි හතුරා නොව මිතුරා බව පාප ලකුණු පහලවීමෙන්ම පෙනේ. හොදයි හොදක් සිංකරදෙන්ට ආකෙනෙක් උපන් කාලයෙහි පහලවෙන්නට මිනෑ හොද ලකුණක්ය. ලදරුවන්ගේ මරණය හොදලකුණක් නොවේනිසා ක්‍රිස්තුස් කරණ කොටගෙන සනිසින්ට නපුරක්ම සිඛවෙනවාට සැකනැත. යමෙක් ගමනක් යනව පිටත්වූකලීහි යහපත් කෙනෙක් ඉස්සරහට ආවොත් ඒ ගමනෙන් වැඩක්ම සිඛවෙන බවත් අහගපත්කෙනෙක් ඉස්සරහට ආවොත් ඒ ගමනෙන් අවැඩ සිඛවෙන බවත් සියල්ලන්ට අත් දකින්නට ලැබෙන ඇත්තක්ය. මේ කතීසේරුතැන මේ ඇත්ත අතික්ෂත්ව හරවන්නට කළ උත්සාහසෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය මොහුගේ කපටිකම මේ සනාවට ඇඟුණා පමණක. මෙකී පුළුනිමිති ගැණ මීටප්‍රථම බොහෝ විසිස්ව කිනිසා මෙහිදී මීටවැඩී යමක් කියන්නට මිනෑ නොකරති.

මේ කතීසේරුතැන බුබාගමට විරුඛව ගෙනනැරදුක්වූ අති කුදු කාරණා ගැණ දෙවනු උතතරදෙන්නෙමි.

පසුගිය අභතරුවාද මගේ විරුඛකාර පාදිලිනැන පටිච්චසමුපපාද ධර්මයෙන් බුබාගමේ දොස්දක්වන්නට උත්සාහකලා ඒ ගැණ

දෙවනු උකහරදෙනවාය කියා මගේ පොරොන්දුවක් ඇත. ඒ පොරොන්දුව මේ පැයේදී ඉෂ්ටකිරීම මගේ යුතුකමකි. පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය තේරුම්ගැනීමේ තිබෙන දුෂ්කරකම ගැණ බුද්ධිසංකාමායායී යන්වහන්සේ මෙසේ කියා තිබේ. කෙසේද යත්—

“වනතුකාමො අහං අජ්ජ පච්චසාකාරවණ්ණනං.
පඤ්චානාඛිගච්ඡාමි අජ්ජෙකාගාලීහොවසාගරං”

යනමේ කියමන විසුඛිමාගීයෙහි තිබේ. මෙහි අභිප්‍රාචනම් මුහුදේ වැටුණා වූ කෙනෙකුන්ට පිහිටක් නැත්තාක් මෙන් පටිච්චසමුප්පාද ධර්ම නමැති මුහුදට වැටුණා වූ මටත් පිහිටක් නැත්තේය. එසේ ඒනමුත් අධිකමයට පැමිණී සුදුණුවන තරම්ව පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය වැටහෙන බවත් පාඨකර්තෘන්ට වැටහීම දුෂ්කර බවත් මේ ශාථාවේ අභිප්‍රාචවේ. බුද්ධිසංකාමායායී යන්වහන්සේ වැනි පිටකත්‍රයධාරී උකහමයෝ පවා මෙලෙස දැක්වූ පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය තේරුම්ගෙන දෙස්කියන්ට නැත්කල මගේ විරුධකාරයාගේ කථාව කෙබඳුද කීවොත් හදට ඊෂ්ටාවෙන් බුරත බලිලත්ගේ බිරීම හා සමානවේ. පටිච්චසමුප්පාද ධර්මයේ අගමුලවත් මගේ මේ විරුධකාරයාට හැඟිලා නැත. “අප්පං නිසා පුඛත් පුතා නිසා අප්පත් උපදිනවාය” කියන උපමාව දැක්වූයේ ඒ නිසාවට කොහෙත් සැක නැත. එබඳු වටකුරු උත්පතකියක් ක්‍රිස්තියානි ආගමේ තිබෙන බව මට ඉදිරියට කථා කරන්ට ලැබෙන පැයකදී පෙන්වා දෙන්නෙමි. පටිච්චසමුප්පාද ධර්මයේ තවත් මදක් තේරුම්ගැනීම පිණිස මගේ දැනුම්පමණින් කියමි එය කලබල නැතුව සියලුදෙනාම අසන සේ ක්වවා.

“අවිජ්ජාපච්චයාසංඛාරා සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං නාමරූපපච්චයා සලායතනං සලායතනපච්චයා එසසා එසසපච්චයා වෙදනාවෙදනාපච්චයා තණ්හා තණ්හාපච්චයා උපාදානං උපාදානපච්චයා හපවා හපපච්චයා ජාති ජාතිපච්චයා ජරා මරණං සොකපරිදෙවදුකඛි දෙමනස්සු පායාසා සමිහටතති”

මෙහි සංඝෙෂප අභිප්‍රාචනම් අවිජ්ජාවනිසා සංඝකාරයෝ හටගනීත්, සංඝකාරයෝ නිසා විඤ්ඤාණය හටගනීත්, විඤ්ඤාණය නිසා නාමරූපයෝ හටගනීත් යනාදී ක්‍රමයෙන් එකකට එකක් ප්‍රත්‍යාව මෙහි සියල්ලම හටගන්නා බව බුදුන් වදාරාලා තිබේ. මේ කියමන මගේ විරුධකාර පාදිලිතැනට තේරුම්ගන්ට බැරිකමෙන් “අවිද්‍යාව කියා සච්ඡෙයක් නැතුව පවතිනදේකින් සංඝකාරයෝ උපදිනවාය සංඝකාරයන් විඤ්ඤාණය උපදිනවාය” කියා වරදවා සිතාගණ පටිච්චසමුප්පාදය ගැණ දෙබව් සියල්ලක්ම සලාපය. තවද මොහුගේ

ඒ කල්පනාවේ වැරදිකම හඟවත්ට සුඵ උදහරණයක් දක්වමි ඒ ඇසුවමැනව. හුන්කිරිනිසා මිදිවිවකිරිද මිදිවිවකිරිනිසා වෙබරැද වෙබරැනිසා ගිනෙල්ද හටගණියසි කිවෘම හුන්කිරි මිදිවිවකිරි වෙ බරැ ගිනෙල් යන සියල්ලම වෙන්වෙන් වහාවට ඵමුණුනේවිනමුත් ඒ සියල්ලම එකාබවට එකට තිබුනා සත්තකය. එමෙන්ම සභ යෙක් නැතුව තනිකර අවිජ්ජාවක් හිබුනේවත් අවිජ්ජාවක් නැතුව තනිකර සංඝකාරයෝ තිබුනේවත් සංඝකාරයෝ නැතුව තනිකර නාමරූප දෙකක් තිබුනේවත් නැත. මේ සියල්ලම එකාබවට පව තිනවා සත්තකය. සභයෙක් සංඝාරයේ හැසිරෙණ අන්දම දක්වත් ට බුදුන් වදාල ධම්ම නොපිටට පොලොන්න මගේ විරුඛකාරයා කල කථාව පුලාපයක් වැනිය. තවද මේගැණම අභිධම්මයේ පටිථා නපුකරණයෙහි මෙසේ කියාතිබේ. කෙසේද—

“මොහාපටිච්චසම්පසුභතතා බන්ධාපටිසක්ඛානිණවස්සුං පටිච්ච සහෙතුකාබන්ධා”

යනාදි මෙසින්ද තේරුම්කර තිබෙන්නේ ප්‍රතිත්‍යයමුත්පාද ධම්මම තේරුම්කැණීමට කාරණය එනම්—මෝහය නිසා එක්ව යෙදුනු සකකිණෝද වසතුරූපය නිසා එක්වයෙදුනු සකකිණෝද උපදිත කියාය. සංඝාරයෝ තනිව නුපදිත බව හඟවත්ට විසුඛි මාගීයෙහිද මෙසේ කියාතිබේ.

“සංඛාරාකම්පපවචගෙනව උපනිස්සය පච්චයෙනවපච්චයාණොනති”

යනාදියද සංස්කාරයෝ කම්ප්‍රත්‍යවීමෙන්ද ආශ්‍රයහෙතුචීමෙන්ද විඤ්ඤාණයට ප්‍රත්‍යයවේ කියා හැගේ.

“විපාකවිඤ්ඤාණංසහජාත අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසමායුතවිපාක ආභාරඉඤ්ඤාණං අවිගතපච්චයෙහි නවධාපච්චයාගොති”

යන මෙසින්ද විඤ්ඤාණය නාමරූපදෙකට ඉස්සරියෙන් උපන් නානොව සමඟම උපදිත බව පෙනේ. තවද මෙහි විඤ්ඤාණම විපාකවිඤ්ඤාණය සමඟම උපන්නාවුද අනොපානවුද හෙතු වුද ආශ්‍රය වුද එකටයෙදුනාවුද විපාක වුද ආභාර වුද ඉඤ්ඤා වුද විද්‍යමාන වුද වෙන් වුද ප්‍රත්‍යයවලින් නවආකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ. මේ ආ රජයක් සියුම්ලෙස දැනගත්විට විඤ්ඤාණයට පසුව නාමරූපය උප දිනවායයි තේරුම්ගන්ව හැකිවේ. මෙබඳු සියුම් වූ අභිප්‍රාචක් ඇති පටිච්චසමුප්පාදධම්ම තේරුම්කරන්ට ගිණේ අතැ ඇතෙක් වනාහික රයෙහි ගමන්කරන්නාක්මෙන්! එමනිසා මේගැණද කරණ කථාව මෙසින් අත්හිටවමි.

තවද මහේ මිත්‍රවූ කතීසේරුවාන බුද්ධාගමේ පොත් ලිවීමකින් කල කථාවන් අතිශයින්ම නිෂ්පලය. බුදුන්ගේ මරණයෙන් අම්බරුදු භාරසිය පණහකට පසු බුද්ධාගමේ බමිය පොත්වල ලිවීමක් කියාද එපමණ දීඝිකාලයක් බුදුන් විසින් දෙසූ බමිය පාඩමෙන්ම ගෙණ න්ට බැරිය කියාද පොත් ලිවී කාලයේ හිටිය සබ්බකාට මිනැමිනා අන්දමට ලියාගත්තෝයයි කියාද මේ කතීසේරුවාන කීවා මේකා වන් ඇහෙන්ට ඇත. මේ කතීසේරුවානගේ මේ කථාවේ නිබන්ධ නිසාරකම පෙන්වාදෙමි. හෙ මනාව ඇසියයුතු. බුදුන් පිරිනිවන් පා අවිරුදු භාරසිය පණස්තුනකට පසු වලගන්බාහු රජකාලයේ මේ ලබ්ධිකාවේදී බුද්ධදෙශනාව පොත්වල ලිවා සන්තකය. බුදුන් ජීවත්ව වැඩසිටි කාලයේදීත් රත්රන් පත්‍රවල පවා බමිය ලියවීම පෙනේ. මේරටේදී පොත් ලිවීමේ දිව්‍යඥනයඇති කෙලෙස් නසාදු රහනන්වහන්සේලා ජීවත්ව සිටි කාලයේදීය. රහනන්වහන්සේ ලාට යමක් වරදින්නේ නැත. බුදුන් ඇරුනාම රහනන්ව වඩා උන්තමයෝ ලොකයේ නැත. උන්වහන්සේලාට යමක් පාඩමේ නිබාහැණීම අමාරුවක් නොවේ. උන්වහන්සේලාගේ ලිපිමතේදී උන්වහන්සේලාට එක ඉස්පිල්ලක්වත් පාපිල්ලක්වත් බුදුන් බුදු ලාට වඩා අඩුවැඩිවෙන්නේ නැත.

ක්‍රියානියානි බසිබලය ලිවීමේ මේ අන්දමේ උන්තමයෝ නොවේ ය. මිනීමරා නැන්හි රටඇරගිය මෝසෙස් ආදී කෙලෙස්සනිහ පුද්ගලයෝය. තවද බසිබලය වරක් පුළුස්සාදමා නැතිකලබව බසිබලයෙහිම පෙනේ. ආර්යමවරක් යේහෝව්‍යගේ කපුරාල කෙලෙස්සී විසින් තමාව මිනැහැටියට ලියා ඒකාලයේ හිටිය රජා රමවා ක්‍රියානි ලබවද පෙනේ. මෙ කාරණ වල විස්තර ක්‍රියානියානි ආගමට මිනීම ව ප්‍රසිද්ධකොට තිබෙන විහර්වාදයේ ය දුනනන්ට පුච්චන මේගැණ විස්තර දෙවනු මට ඉබ්ලාබ්‍රිහොන් කියාදෙමි.

තවද මේ කතීසේරුවාන වෙස්සනකර රජපුරුවන්ගේ දුනා බ්‍යානස ගැණ නින්දකරන්ට නිතාගණ කථාකලා. ඒ කථාවෙන් ඒගැණ කිසිම පච්චවක් කරන්ට බැරවිය. මක්නිසාද මේ ලෝකයේ ඇති සියල්ලටම වඩා බුද්ධපදවිය උතුමිය ඒ බුද්ධතිය ලබන්ට ලොහ වෙනනාව මැඩපවත්වන්ටමිනැය. බුද්ධව පතාගණආ වෙස්සන්තර රජපුරුවන්ගේ සත්‍රී දරුවෝඉල්ලුකල්හි නුදුන්නානම් සත්‍රුවන් දරා වන්ටත්ඇති ලොහකම මැඩපවත්වන්ට බැරබව එසින්පෙනේ. දුන වෙනනාව ජයගන්වන්ට ලොහවෙනනාව මැඩපවත්වන්ට මිනැවා සන්තකය. ලොහවෙනනා මැඩපවත්වා දුනවෙ නතාව ජයගන්වන්ට

බැරිකෙනෙකුන්ට තුන්ලොකාග්‍රවු බුඩ පදවිග නොලැබේ. එමනිසා වෙස්සන්තරරජතෙම ජූජකනම් බමුණාට දැරුවන් දුන්තාය. ඒ දීමෙන් ඒ දැරුවන්ට සැපක් මිස දුකක් ලැබුණේ නැත. ඒබව වෙස්සන්තර ජාතකයෙන් බණආසු සත්‍රීන්පවා දැනිත්. මේ කතීසේරු නැත කී ප්‍රකාරයට වෙස්සන්තරරජජූරුවන්ගේ මහේසිකාව යමෙකුට භායසීවක්උනේ නැත. දෙදෙව්ලොවට අධිපති ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර තෙම වෙස්සන්තරමහරජහුගේ දුනපාරමිතාව මඝනකප්‍රාජාතිරීම පිණිස මිනිස්වෙසක් රැගෙනවිත් මහෙසිකාව ලබාගණ එමකෂණයේදීම දෙවනුත් මහෙසිකාව වෙස්සන්තර මහරජහටම පාවාදී ගියබව එම ජාතකයෙහිම පෙනේ. ඉතින් මෙයින් පෙනෙන්නේ එම රජහුගේ දුනපාරමිතාව මඝනකප්‍රාජ්‍යවූ බවය. මේ කතීසේරුනැත කීලෙස ඒ මහෙසිකාව යමෙකුට භායසීවවුනේ නැත, එමනිසා මොහුගේ ඒ කථාවට මිටවබා කථාකිරීම නිෂ්ඵලය.

තවද මීට ප්‍රථම දවසේ කථාකළ මගේ විරුඬකාරයා බුඩාගම නබා තමන් විශ්වාසකරණ ක්‍රියතියානි ආගමවත් දන්තෙක් නොවේය. ඔහු ඒ දවසේ බුඩාගමට විරුඬව කළ කථාවෙන් ක්‍රියතියානි ආගමට පොළපහර වැදුනාමිස බුඩාගමට එයින් කිසි හානියක් නැත. “මක්නිසාද උග්‍රෙකුට බල්ලෙකුට හරඹියෙකුට මනුෂ්‍යයා සමානකරලා බුඩාගමේ තිබෙනවාය”යිකියාද, “මේඅන්දමේ විශ්වාස කරන්ට බැරි මුසාවාදවලින් පිරිවිව බුඩාගම විශ්වාසකරන්ට බැරිය” කියාද ඒ පාදිලිනැත කීවා මේ කාටත් ඇහෙන්නට ඇත. මගේ මේ විරුඬකාරයා කීලෙස එබන්දක් බුඩාගමේ පොතක නැත. මනුෂ්‍යයා මාගයෙකුට සමානකරලා තිබෙන්නේ බසිබලයේය. ඒබව පැහැදිලිව ඔප්පුකරමි මේ සියල්ලෝම අසනසේක්වා.

“මනුෂ්‍යපුත්‍රයන්ට සිදුවෙනදේ මාගසින්ටත් වන්නේය. එකම දෙයක් ඔවුන්ට සිදුවෙයි. එකෙක් නසිනහැටියේ අනිකා නසින් නේය ඔවුන් සැමටම එක හුස්මක. මාගයෙකුට වඩා මිනිහෙකුට කිසි උතුම්කමක් නැත. මක්නිසාද සියල්ල නිෂ්ඵලය” දෙශනාකාරයාගේ පොතේ 3 වෙනි පරිච්ඡදයේ 19 වෙනි පදේ මෙලෙස තිබේ. ඉතින් මනුෂ්‍යයා මාගයෙකුට සමානකෙළේ ක්‍රියතියානි ආගමේ කිය මන්වලින් නොවේද? බුඩාගමේ කියමනක මේවාගේ මනුෂ්‍යයා මාගයෙකුට සමානකර තිබේද? නැත්තේමය. එමනිසා මගේ විරුඬකාරයා නමාගේම ආගම බොරු බව මෙයින් ඔප්පුකළා නොවේද? මොහුගේ සමාගමේ ප්‍රධානියා දුනට මේ ස්වාභාවයකි ඇත්නම් මොහුගේ ඔහු ස්වාභාවය පමණවත් තිබෙන්නට අරණවා ඇතකියා නොසිතමි

මේ ඇර මගේ විරුධකාර පක්ෂයෙන් තවත් ප්‍රශ්නයක් අසමි. ඒ කෙසේද—කොරොන්චිවරුන්ට ලියනලද 1 වෙනි පත්‍රයේ 15 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 22 වෙනි පදේ පටන් 28 වෙනි පදේ දක්වා තිබෙන්නේ මෙලෙසය.

“තවද ආදම්කරණකොටගෙන සියල්ලෝම මරණට පැමිණෙන්නාක් මෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කරණකොටගෙන සියල්ලෝම ජීවත් වනු ලබනවා ඇත” යනාදියය. මේ කියමන්වලින් පෙන්වාගියේ නේ ක්‍රිස්තුස් විශ්වාසකරණ සියල්ලෝම සදාකාල කරකාදි දුකට නොපැමිණෙන බවය. ක්‍රිස්තියානිකාරයන්ගේ විශ්වාසයන් මෙලෙසමය, මේ කියමනට විරුධව තව කියමනක් බයිබලයෙහි තිබේ. හෙ කෙසේද—

“පසුව වම්පැත්තේ සිටින්නන්ට කියනසේක් සාපලත් නැතැන්නෙහි, මා කෙරෙන් පහව සාතන්ටත් ඔහුගේ දුකයන්වත් සාදා තිබෙන සදාකාල ගින්නට පලයල්ලාය මක්නිසාද—බිඹිගිනි ඇතිවීම් නුබලාමට කැමදුන්නේ නැත; පිපාස ඇතිවීම් නුබලා මට බොන්නට දුන්නේ නැත, ආගන්තුකවීම් නුබලා මට වාසස්ථාන දුන්නේ නැත, අදින්නට නැතිවීම් නුබලා මට ඇදුම් දුන්නේ නැත, රොගාතුරවද හිරගෙයිද සිටියෙම් නුබලා මා බලන්නට ආවේ නැතැයි කියන සේක, එවිට ඔවුහුන් උතතරදෙමින් සාමිති කොයිකලක බිඹිගිනි ඇතිවුවත් පිපාස ඇතිවුවත් ආගන්තුකවුවත් ඇදුම් නැතිවුවත් රොගාතුරවුවත් හිරගෙයි සිටියාවුවත් ඔබවහන්සේ දක උපස්ථාන නොකෙලෙමුදයි කියනවා ඇත. එවිට උන්වහන්සේ උතතරදෙමින් සැබෑවක් නුබලාට කියමි, මොවුන්ගෙන් ඉතා කුඩාඑකෙකුටවත් යමක් නොකර ඇරියොත් ඒක මට නොකලෝය කියනසේක, ඔවුන් සදාකාල දඬුවමටත් ධර්මිභවයෝ සදාකාල ජීවනයටත් සන්වා ඇතැයි කීසේක” මනෙව් 25 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 41වෙනි පදේපවුන් 46 වෙනි පදේ දක්වා මෙලෙස තිබේ. ඉතින් මෙයින් හැඟෙන්නේ ක්‍රිස්තුස් විශ්වාසකල පමණකින් පරලොව ගැලවීල්ලක් නොලැබෙන බවත් ධර්මිභවකමෙන් හෙවත් හොදකිරීමෙන් පරලොව ගැලවෙන්නී බවත්ය.

බයිබලයේ එකපලක “ක්‍රිස්තුස්නිසා සියල්ලෝමගැලවෙනවාය” කියාද, තවපලක “ධර්මිභවයෝ පමණක් ගැලවෙනවාය” කියාද තිබේ න මේ කියමන් දෙකින් භාරගන්නේ කොයිඑකද? මෙයින් එකක් සැබෑනම් එකක් බොරුවෙන්ව ඕනෑවා සන්තකය. මෙලෙස එක

කට එකක් විරැබවු මේ බිහිබලයේ කියමන් භාත්පසින්ම විශ්වාස කරන්ට බැරිය, එමනිසා ක්‍රියාකාරීන් ආගම සැබෑ ආගමක් වෙන්ට බැරිය, ඒ බව සියල්ලෝම දනගනිත්වා. මගේ කථාවට ලැබිහිවුණු පැය දැනට ඉවරවෙන්ටගොස් තිබේ. එමනිසා මේ කතියේරු ගැන ආශ්‍රවා වූ ප්‍රශ්නවලින් ඉතුරුව තිබෙන ප්‍රශ්නවලට දෙවනු ලබනරදෙන්නෙමි.

(කිසා මොහොට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද උන්නාන්සේගේ ඒපැයේ කථාව අත්හිටවන්ට යෙදුනාය.)

(වර්ෂ 1873 අගෝස්තු මස 28 වෙනි දින සවස 3 පටන් 4 දක්වා දුවිත් ද සිල්වා පාදිලි උන්නාන්සේ විසින් කළ කථාව.)

මේ සවස කථාකලාසීන් පසු මේ වාදය ගමාරවෙනඩාය. එම නිසා මේ අන්තිම කථාව යහපත්ලෙස අසා සිත්වලටගන්නාමෙන් මේ සමූහයාගෙන් ඉල්ලමි. බුද්ධිප්‍රකාශයට කථාකරණ මේ උන්නාන්සේට මම “විරුධිකාරයා” කීවායකියා කෝපවී ඔහු මට “ගතුරාය” යන නමක් කියාගනින්නවාය. “විරුධිකාරයා” යන නමට නගේ කිසි අපහාසයක් නැත. එසේද වුවත් අපි දෙදෙනා කිසිකලක මෙබඳුකාරණා වලදී අවිරුධිව හිටියේ නැත. එමනිසා මගේ මිතුරා “විරුධිකාරයා මය” නමුත් මගේ මව්වනගේ අපි නොසලකා නොගොත් “අපනනකං භානමෙතං” යන ගාථා පදයේ අභිප්‍රාච පමණවත් නොසලකා මට ගතුරෙක් වෙන්ම කැමති උනාට කනගාටුය.

මගේ මිත්‍රයා දේශනාකාරයාගේ පොතේ—3, 19, යෙන් “මනුෂ්‍යයා තිරිසනාට සමානකලාය” කියා ඔප්පුකරන්ට උත්සාහකලාය. ඒක ඔහුට බැරි වැඩක්ය. මනුෂ්‍යයාට තිරස්චිත මැරෙණ සවභාවක් ඇති කාණ්ඩයක් තිබේ. මේ ගරීරයට ජරාමරණ දෙක පැමිණේ එක තිරිසනාටත් වේ එමනිසා මනුෂ්‍යයා තිරිසනාට සමානකලාට වරදක් නැත.

නවද මගේ මිතුරා ප්‍රතිත්‍යසමුප්පාදධම්මි තෝරාදුන් නාය නමුත් බුද්ධිසංඝටන් තෝරාදෙන්ට බැරුව “මුද්දේවැටීලාදාගලුවාය” යන්නක් නිවා මේ කාටත් ඇසෙන්ට ඇත. බුද්ධිසංඝටන් බැරිවුණු ප්‍රතිත්‍යසමුප්පාද ධම්මි තෝරාදෙන්ට මගේ මිතුරා තැත්කෙළේ බුද්ධිසංඝටන් වඩා මගේ මිතුරා ව්‍යක්තයෙක්ද? කියා මේ සමූහයා කල්පනා කරණසේක්වා.

ප්‍රතිත්‍යාසමුපාද ධර්ම ගැණ නැවතත් විකක් මතක් කරවා හරිත්ව කැමතිය. විකක්, භයනිසා නාමරූප සෑදෙනවාය නාමරූප නිසා ආයතනභය සෑදෙනවාය ආයතනභය නිසා ස්ඵර්ෂීය සෑදෙනවාය එසේ එකක් නිසා එකක් සෑදීමෙන් ගොස් භවයනිසා ජාතිය සෑදෙනවායයි කියනවාය. විකක්, භයනිසා කියන්නේ ඇස් කන් නාසා දිත්තේ විකක්, භයනිසා ආයතනයේ පහලවෙනවායයි කියනවාය. ආයතනය කියන්නේ ඇස් කන් නාසාදියයි. මේආකාර පටලාලුන් සහිත කීමක් වෙනත් තිබෙනවාද? මෙසේ එකිනෙකට විරුද්ධ කීමැති බුදුන්ගේ මේ ඉගැන්වීම කෙලෙසද කීවොත් “අප්පාතිසා ධ්‍රැතා උපදිනවාය ධ්‍රැතාතිසා අප්පා උපදිනවාය” කීවාහා සමානය.

සියලු මනුෂ්‍යයන්ට නොමැරෙණ ආත්මයක් තිබෙනවා සත්‍ය කය. එම ආත්මයම දිව්‍යලොකයට යනවාය! දිව්‍යලොකයේ සිටින්නේ අප්පාමර වාසනාවන්ත මනුෂ්‍යයෝමය.!!

තවද “ආදම් නිසා පාපයට වැටුනු සියල්ලෝම ක්‍රියාකාරීන්ගේ නිසා ජීවත්වනු ලබනවා ඇත” යන කීමත් ‘ක්‍රියාකාරීන්ගේ නිසා සියල්ලෝම ගැලවෙන්නේ නැත’ යන කීමත් බසිබලයේ මගේ මිතුරා පෙන්වාදුන් පදවල තිබෙනවා සත්‍ය කය. එසේද වුවත් මගේ මිතුරාට එබඳු තකීනයක් කරන්ට හිතුවේ ජීවත්වනු ලබනවාය යන කීම තේරුම්ගන්ට බැරිවෙලාවට කොහෙන් සැක නැත.

අරුපලොක ගැණ මගේ මිතුරා කීවේ ඒවා තේරුම්ගන්ට බැරි සියුම් ධර්මකොට්ඨාසයට අසිතිය කියාලාය. එසේනම් ඉතා සියුම්වූ ආත්මය කෙබඳු එකක්ද කියා අපෙන් ඇසුවක විහිලුවක් නොවේද?

තුන්පිටකය ගැණ මගේ මිතුරා කීවේ බුදුන් කාලයේදීත් රන් පත්‍රවල බණ ලිව්වාය කියාලාය. ඒ කීම ඒත්තුගන්ට බැරි කාරණා තිබේ. එනම් අටුවාසහිත සියලු බුද්ධවචනයන් බුදුන් පිරිනිව් භාර සිය පනස්වර්ෂීයක් වනතුරු මුඛපාඨයෙන්ම ගෙනාවාය කියාලා තිබෙන නිසාය. මගේ මිතුරාගේ ඒ උත්තරය නිසාරය ඒ උත්තරය සවිකරන්ටනම් මුඛපාඨයෙන් ගෙනාවේ මොනවාද කියා පෙන්වන්ට ඕනෑය.

මෝසෙස් මිනීමරුවෙකැයි කියාද ඒ මෝසෙස් විසින් ලිවූ දේව වාක්‍යය පිලිගන්ට බැරිය කියාද මගේ මිතුරා කීවා මෝසෙස් එයා කාර මිනීමරුවේ දෙවියන්වහන්සේ භාරගන්ට ඉස්සරියෙන්ය ඇරන් අපි මෝසෙස්ගේ සරණයන්නේ නැත එමනිසා මෝසෙස් කෙපමණ වැරද්දක් කලත් එයින් අපට ඕනෑකමක් නැත.

බුධාගමිකාරයෝ සරණ යන ඇත්තන්ගෙන් එක්කෙනෙක් අභුලිමාලයෝය ඔහු මිනිස්සු නවසිය අනුනවදෙනෙක් මරාලා තිබෙනවාය මේතරම් කෘෂි පුද්ගලයා බුදුන් එකපාරට මහණරජ සම්පදකලා පමණක්නොව රහත්වුන්ගේ කියාත් බුධාගමිකාරයෝ කියනවාය අභුලිමාල පිරිතෙයි කියා මේ ඇත්තාගේ නමින් පිරිත කුත් සාදාගණ බුධාගමිකාරයෝ කියනවාය.

ආලවකයන්ගේ අවිරුද්ධදෙලකක් මුළුල්ලේ දවසකටඑකාබැගින් මිනිස්සු ගාරදස් තුන්සියකට වඩා මරාකෑ කෙනෙක්ය නමුත් ඔහු සෝවාන්උතාස කියා බුධාගමිකාරයෝ සරණයනවාය

බුදුන් බොධිසඬු කාලයේදී ගෙවත් වෙසසනතර රජව උපන් කාලයේදී තමන්ගේ සත්‍රී බමුණෙකුට දීලා නිබ්බේ බොධිසඬුගේ තමාගේ සත්‍රී කිසිවෙකුට අමුකමට දුන්නේනැතැයි අපේ මිතුරා කීවාය. නමුත් අපේ මිතුරාගේ ආගමේ පොත්වල “නොකනොටි සහසානංගරීයචායදාසිමං” යනාදී ගාථාව තිබේ මේ ගාථාව කියා තිබෙන්නේ යශෝදරා සච්චිරි මිහිත්ය. මේවා කුදුගොත් සහිත පෙරපදනකට කියා තිබේ ඉහතකී ගාථාවට අහිප්‍රාවනම් “නොගෙක් කෙලසගඹුචාරවල අනුන්ට අමුකමට මා දුන්නාය ඒත් මම නුඹවගන්ගේට අමනාපයක් වුනේනැත” යනුයි. මේ අන්දමේ බුධාගමේ පොත්වල තිබෙන කියමන් අනික් අතට පෙරලන්ට මේ පිරිවරාගණ ඉන්කු සමමියෝත් සමග එකතු වෙලා සිටින බව කවුරුන් දැනගනිත්වා.

තවද “ආගතාගතානංයාවකානං” යනාදී පාඨයෙන් පෙනෙන්නේ “ඉල්ලා එනඑන තැනැත්තන්ට හිසගසාදුන්නාය ලේබො න්නට දුන්නාය ඇස්උගුලා දුන්නාය දුරුවන් දුන්නාය ගායනාව දුන්නාය මාවිසින් නුදුන් දුන්නාය නැත” කියා බුදුන් කියා තිබෙනවාය. ඉතින් මේවා නැතකියන්නන් සමග කරණ වාදය මොකද?

ඉතින් මෙතැන්පටන් මේ ‘බුධාඛිකුර’ගේ ලක්ෂණ පෙන්වාදෙමි. ‘අඛිකුරය’ කියන්නේ පැලෑටිය බුදුවෙන පැලෑටියේ හැටි පෙන්වා දෙන්නට ජාතක දෙකක් තුනක් පෙන්වාදෙමි ඒ අසුචමැනව. පරන්තප ජාතකය බලනු එම ජාතකයේ බුධාඛිකුර රාජකුමාරයෙක්ව තමාගේ පියාට විරුඛව කැරලිගැසුවාය පියරජ තමන් බිසවත් ‘පරන්තප’ නම් දසයන් සමග වල්වැදුනාය. එහිදී පරන්තපය, බිසවට එකතු වෙලා පියරජා මැරුවාය. දෙවනු උපන් කුමාරයා පරන්තපයා මැරුවාය. මේ සියලු අනතුරු සිඛලනේ බුධාඛිකුරකල ද්‍රෝහිකම නිසාය. මේ බුදුවෙන්ට ලොකුවේගණ එන තැනැත්තා කළුවැඩිය.

සුසන්නදිය ජාතකය ඒ ජාතකයේදී බෝධිසත්වයෝ ගුරුලෙක,
ඕහු සුදුකෙලියට රජගෙයකට ගොස් ඒ රජුරුවන්ගේබිසව ගොර
කම්කරගණ පැන්නාය, මේ ක්‍රියා ලොකුවේගණ බුදුවීමටඑන අතර
කළ වැඩේය. මේවා බුදුවීමට කරණ වැඩනම් බුදුබව පහන අතින්
අසටන් ආදායීයට ගන්ට නොදය.

බුදුවුනායින්පසු සමුදායාඥනයක් තබා මේ කාලයේදී උමයෙ
කුන්ට ඇතිතරමේ ඝරුණාක් නොතිබුනු බවට වැදගත් කාරණා
වලින් සාක්ෂිදෙමි. අබේනාතතර සහිතේ සපාසුයෙයීද්ගමනසුත්‍රයෙහි

“සිනෙරුහිකබවෙ පබ්බතරාජා වතුරාසීභියොජන සහසානි
ආයාමෙන”

යනාදි පාඨයෙන් පෙන්නවා තිබෙන්නේ මහමෙර කියන පවිත
රයෙහි උසමහත සහ කල්පවිනාසයේදී සුයයීයන් හන්දෙනෙක් පාඨන
අන්දමය “සිනෙරු පවිතරාජයා අයමින් අසුභාරදාසක් යොදුන වින
රින් අසුභාරදාසක් යොදුන අසුභාරදාසක් යොදුන් මහාසමුද්‍රයෙහි
ගිලිවිබෙන්නේය. එපමණ මහාසමුද්‍රයෙන් උස්ව නැගෙය’ කියා එම
පාඨයෙන් පෙනේ. ඉතින් මෙපමණ උසමහතඇති මේ පවිතරත්
යා තිබෙන්නේ මේ ලොකයේ කොතනද? ඒක මනුෂ්‍යයන්ගේ ඇසට
නොපෙනෙතිබෙන්නේ කොහොමද? (මෙහිදීලොකසංඛානබෝලයක්
පෙන්වා) මේ ලෝක බෝලයේ වටපුරාණයනම් හැතැක්ම විසිපන්
දහය, ඒබව ලොකයේ ඝරුණාවනන පවිත සියල්ලන් විසින් පිලිගෙ
ණ තිබේ. ඉතින් ඉහතකී තරමේ විසාල පවිතයක් මෙපමණ කුඩා
ලෝකයක තිබෙන්නට බැරිය. ඇරත් ලොකයේ මේආකාර එකක්
තිබෙනවාද? කියා සහිගණනාකදී දැනගන්නට ලොකය වටේ යාත්‍රා
කරන්නට පුළුවන. එබඳු නැව් යාත්‍රාකරණ කොසිපවිතයෙකුටවත්
මෙබඳු පවිතයක් තිබෙන බවට ලකුණක් ලැබීනැත. එමනිසා මෙබඳු
පවිතයක් ඇතකියා දෙශනාකළ බුදුන්ට ගාත්පසින්ම සමුදායාඥන
යක් නැත. එබඳු කෙනෙක් සියල්ල දන්නවාය කියා පිලිගෙණ දූග
ලීම නිෂ්ඵලය.

තවද ඉන්මලොකවල උපදින්නට පතාගණ මාතර උන්නාන්
සේලාවගයක් පිස්සුඅල්ලනකල් බ්‍යාන භාවනාකළවගක් පසුගියකා
ලයේ අපට සැලය. ඒවාගේ පිස්සන්ට මේ ධර්මවල් ගොදවාමිස නැන
වතුන්ට ගොදනැතුවා සන්නකය.

තවද බුදුන්ගේ ගෝලයෝ බුදුන් ජීවත්ව සිටිද්දීම අනන්ත
පාපක්‍රියාකරලා තිබෙන බව පාරාජිකාපොතේ පෙනේ ඒවා මේ
මේවායයි විසාරවගයෙන් මෙබඳු සභාවල කියාදෙන්නටබැරිය. නමුත්
ආලයක් කියමි.

මකකටිකාවසනුආදි වසනුවලින් “තෙනවොපන සමයෙන අසුසදහරොභිකඛු සිවපිකං ගන්තියොගුයොන බාසිතං සරීරංපසසි නා මෙදුකධමමංපතිසෙව්” යනාදියෙන් පෙනේ.

මේ ආර බුදුන්ගේ මරණය ගැණ මදක් කියමි බුදුන් මැරුණේ චූඤ්ඤාමි නාපසයා විසින් දෙනලද සුකරමදුවය අනුභවකොට ලොභිතපකඛංදිකානම් රෝගයෙන්ය. එනම් ලේඅතිසාර රෝගයෙන්ය. ඒ රෝගය අල්ලා නොයෙක් දුක්විද තැන්තැන්වල යන්ව බැරුව ඉද ඉද කුසිනාරානුවරව ගියබව මහාපරිනිච්ඡාණ සුත්‍රයෙහි පෙනේ. මේ දුක්විදීමේදී බුදුන්ට නිබ්බානය කියන ඉර්ධියක්වත් දිව්‍යවුත්මයන්ගෙන් උපකාරයක්වත් ඇතිබව නොපෙනේ. මෙයින් පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ බුදුන් සලකනව කියාතිබෙන කියමන අඤ්ඤානායන් රචවන්ට කියාතිබෙන ප්‍රලාප බවය.

මේකීම් නොසිතූවිටනත් අපි සියල්ලන්ම මවාආරක්‍ෂාකරන්නා වූ සජීවරාක්‍රමයානන්වගන්සේත් උන්වගන්සේගේ ඒකජාන පුත්‍රයා මනා අපේ පව්වලට දුක්විදවූ සේසුස්සුසනුස්වගන්සේත් විශ්වාස නොම අපේ ගැලවීම ලබාගන්ට ඕනෑය. ඉතින් අප විසින් බුබාගමට පිරුබව ගෙණගැරදක්වූ කාරණාවලින් එකම කාරණයකටවත් අපේ මිත්‍රයා උග්‍රත් නුදුන් බවත් ක්‍රියානියානි ආගමට පිරුබව ඇසු වාමු සියල්ලට අප විසින් උග්‍රත් දුන් බවත් මේ සියල්ලම හින්වල තබාගත්තමෙන්ද ඉල්ලනවාය. මගේ කථාව මෙයින් නවත්වමි.

(කියා දැවින්ද සිල්වා පාදිලිඋන්නාන්සේගේ කථාව අත්හිටවන්ට යෙදුනාය.)

(වර්ෂ 1873 ක්වූ අගෝස්තු මස 28 වෙනිදින සවස 4 පටන් 5 දක්වා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උන්නාන්සේ විසින් ක ල ක ථා ව.)

මේ පාදිලිතැන මිට ඉහත කථාකරද්දී මව “විරුබකාරයාය” කියාත් මාවිසින් ඒගැණ කාරණාකිවාසින් පසු “මිත්‍රයාය” කියාත් ව්‍යවහාරකලාය. එයින් ඔහුගේ වැරද්ද ඔහුටම තේරුම්ගිය බව පෙනේ. එමනිසා ඒගැණ යමක් කියන්ට ඕනෑකරන්නේ නැත.

පසුගිය අභගරුවාද උදයවරුවේ මේ පාදිලිතැන කල කථාවේදී ‘මනුෂ්‍යයන් මාගයන්ට සමානකරලා බුබාගමේ නිබ්බනවාය’ යි කීවා ය එබඳුඉගැන්වීමක් බුබාගමේ පොත්වල නැත. මනුෂ්‍යයන් මාගයන් ම සමානකරලා තිබෙන්නේ ක්‍රියානියානි ආගමේය, ඒබව මිට ඉහත

බයිබලයෙන්ම වරක් මාවිසින් ඔප්පුකලා. ය නමුත් ඒ කාරණාවම තවවරක් ඔප්පුකරමු. මක්නිසාද ඒ ප්‍රසථාවට ඒකථාව අහඹේ නොසිටිය වැදගත් උදව්‍ය දැනට පැමිණිනිටින නිසාය. දෙසතාසාත්‍යයාගේ 1 වෙනි පොතේ 3 වෙනි පරිච්ඡේදයේ 19වෙනි පදේ මෙලෙස තිබේ. “මනුෂ්‍යපුත්‍රාන්ට සිදුවෙන දේ මාගයන්ටත් වන්නේය. එකමදෙයක් ඔවුන්ට සිදුවේ. එකෙක් නසිනහැටියේ අනිකා නසින් නේය ඔවුන් සැමටම එක හුස්මක මාගයෙකුට වඩා මිනිසෙකුට කිසි උතුම්කමක් නැත” ඉතින් මනුෂ්‍යයන් මාගයන්ට සමානකරලා තිබෙන බව මෙයින් පැහැදිලිව ඔප්පුවේ. “මනුෂ්‍යයන් මාගයන්ට සමානකරලා තිබෙනබව ක්‍රිස්තියානි ආගමෙන් ඔප්පුකරන්ට බැරිය” කියා මේ පාදිලිතැන කීනමුත් “ඔවුන් සැමටම එක හුස්මක” යන්න බයිබලයේ තිබෙන වචනවලින් මාගයන්ගේද, මනුෂ්‍යයන්ගේද වෙනසක් නැතිබව ඔප්පුවේ.

ප්‍රතිත්‍යාසමුප්පාද බමිය තේරුම්ගැනීමේ අමාරුව ප්‍රකාශකිරී මසිණිස බුඩසොස තෙරුන් නාන්සේවිසින් දක්වන්නේ “වගකුකාමෝ අහං අප්ප්” යනාදි ගාථාවේ අතිප්‍රාව මාවිසින් කියාදී ඉන්පසු මගේ දුනුමපමණින් ප්‍රතිත්‍යාස සමුප්පාද බමිය තේරුම්කරදුන්නා ඇත. එම නිසා බුඩසොස තෙරුන් නාන්සේව වඩා මම සමථියෙක්! වෙන්නේ නැත. එබන්දක් මාවිසින් ඇගෙව්වෙත් නැත. මෙලෙස නිවරදිව කලාවූ මගේ ඒකථාවට මේ පාදිලිතැන දෙස්කීවේ මේ පාදිලිතැන ගේ පාලිදුනීමේ තරම මාවිසින් මේ සමූහයාට පෙන්නා කල කථාවට ඊෂ්ඨාවෙන්ය කියා සිත්මි. එමනිසා මේගැණ මිටවඩා යමක්කියන්ට මිනූනොකරමි.

තවද මේ පාදිලිතැන ප්‍රතිත්‍යාසමුප්පාද බමිය ගැණ නැවතත් කියාදෙනවාය කියා පවත්ගෙණ කාටවත් නොතේරෙණ ගැල්ලක් කියාගණගොස් “බුදුන්ගේ ඉගැන්වීම අවුල්සනිතය” කියාද, “එකකට එකක් විරුඛය” කියාද, තින්ද්‍රකලාය. මේ පාදිලිතැන කීලෙස ප්‍රතිත්‍යාසමුප්පාද බමියෙහි අවුල්කවත් එකකට එකක් විරුඛකමක් වත් ඇත්තේනැත. මේ පාදිලිතැනට උත්පතති විසූඤ්ඤා විභ්‍යාසයන් ඇස් කත් නාසාදින් සම්බකවපවතින වසුර්විසූඤ්ඤාණාදින්ගෙන් වෙනස තේරෙන්නේ නැත, එසේ තේරෙණවානම් “ප්‍රතිත්‍යාසමුප්පාද බමිය අවුල්ය එකකට එකක් විරුඛය” කියන්නේ නැත. උත්පතති විසූඤ්ඤා විභ්‍යාසයන් වසුර්විසූඤ්ඤාණාදින්ගෙන් වෙනස දැන ගැණීමට සැගෙන තරමට මිට ඉහත වරක් මාවිසින් කාරණා කියා දුන්නාය එමනිසා මෙහිදී ඒගැණ වඩා විස්තරනොකරමි මේ පාදිලි

තැන “අප්පානිසා පුතාද පුතානිසා අප්පාද උපදිනවාය නිවාක්මෙත් ප්‍රතිත්‍යසමුපපාද ධම්මද අවුල්ය”යි කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත එමනිසා ඒ ගැණ යමක් නොකියාම බැරිය “අප්පානිසා පුතාද පුතානිසා අප්පාද උපදිනවාය” කීවාම ඒ උත්පත්තියේ වටකුරු ගතියක් කීවේ. එබඳු වටකුරු උත්පත්තියක් ක්‍රියානීයානි ආගමේ තිබේ, ඒ කසේද යෙහෝව: ච්ඡිත් ක්‍රියාකූලයේ මැනියෝවන මර්‍යා මැව්නිසා යෙහෝව: මර්‍යාගේ පියාවේ, මර්‍යා යෙහෝව:ගේ දුවේ, සුඛාත්මය මර්‍යාගේ බවේ පිළිසිදුගත්තියා යෙහෝව: මර්‍යාගේ පුතාවේ, මර්‍යා යෙහෝව:ගේ මව්වේ, ක්‍රියාකූල මර්‍යාගේ පුතානිසා යෙහෝව: මර්‍යාගේ පුරුෂයාවේ, මර්‍යා යෙහෝව:ගේ සත්‍රීවේ, ඉතින් මෙසින් පෙණෙන්නේ එකම මර්‍යා එකවරකට යෙහෝව:ගේ දු! බවත් එකවරකට යෙහෝව:ගේ මව්!! බවත් එකවරකට යෙහෝව:ගේ සත්‍රී!!! බවත්ය. මෙබඳු තීන්දිත උත්පත්තියක් ක්‍රියානීයානි ආගමේ තිබේදදී ප්‍රතිත්‍යසමුපපාද ධම්මව “අප්පානිසා පුතාද පුතානිසා අප්පාද උපදිනවාය” යන උපමාව කීවා කොතෙත් හරිනැහ. අප්පානිසා පුතාද පුතානිසා අප්පාද උපන්නාය කීම ගාත්පසින්ම ක්‍රියාකූලයේ උත්පත්තියට කීවා නම් හරිය. එමනිසා මේ ගැණ මිව්වඩා යමක් කියන්නට ඕනැ කරන්නේ නැත.

ඉන්පසු මේ පාදිලිතැන “දිව්‍යලෝකයේ සිටින්නන් මනුෂ්‍යයෝය”යි කීවා මේ පිරිසට ඇසෙන්නට ඇත. “දිව්‍යලෝකයේ සිටින්නේ මනුෂ්‍යයෝය”යි මේ පාදිලිතැන කියනවාමිස මොනගම් ශාස්ත්‍රාගමක වත් කියාලා නැත. මුත්තැගේගේ මේ කියමන අළුත් කියමනක්ය ‘පරලොවට ගමන්කරණ ආත්මයක් ඇත’ කියන මුත්තැගේලොව අත්දැමේ ජලාප නොදෙඩා බැරිය. බොරු දෘෂ්ටිය සවිකරන්ව කියන්ට ඕනැ බොරුමය! මිථ්‍යාදෘෂ්ටිගේ කියමන්වල තිබෙන නිසාරකම මෙසින් දැනගැනීමට “මෙලොවින් පිටත්ව පරලොවට ආත්මයක් ගමන්කරණවානම් දිව්‍යලෝකයේ සිටින්නන් මනුෂ්‍යයෝ වෙන්නට ඕනැය” කියා මව්සින් ඇසූ ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්නට බැරිකමනිසා “දිව්‍යලෝකයේ සිටින්නන් මනුෂ්‍යයෝය” කියා දඟල නබව මේ කථාවලින් පෙනේ. මේ අත්දැමේ ගැරුණු ගැරුණු අතට උත්තරදෙන ගමන්ගේම ආගමටත් විරුඬවන කියමන් කියන මුත්තැගේලො සමග වාදකරණවාට වඩා නිකන්හිදීම යුතුය. දිව්‍යලොක වල මනුෂ්‍යයෝ නැති බවත් ඒවායේ ආනුභාසමපන්න දෙවියන් වහන්සේලා සිටින බවත් මේ සියල්ලගේ හින්වල ඇදීහිබෙන ඇත්තක් කියා ඒ ගැණ වැඩිය යමක් කියන්ට ඕනැ කරන්නේ නැත.

“ජීවත්වනු ලබනවා ඇත” යන වචනය “මට තේරෙන්නේ නැතැ”යි කීවාමිස මේ පාදිලිතැනටත් ඒගැණ අමුතු තේරුමක් කෙළේනැත. “ආදම්කරණකොටගණ සියල්ලෝම මරණයට පැමිණෙන්නාක්මෙන් ක්‍රියාකාරීවන්නේ කුරුණකොටගණ සියල්ලෝ ජීවත්වනු ලබනවා ඇත” කියා බිබිලියේ තිබේ. ඒගැණ මීට ඉහත විඥානකොට කීම්. එමනිසා මෙහිදී ඒගැණ බිබිලිය පෙරලන්නේ නැත. මෙලොව ජීවත්වීමට “ජීවත්වනු ලබනවා ඇත” කීවානම් ක්‍රියාකාරීව ගැලවුම්කාරයා කියනට මිනැකරන්නේ නැත, ක්‍රියාකාරීව ගැලවුම්කාරයාට වැඩකුත් නැත.

මෙලොවත් පරලොවට ගමන්කරණ ආත්මය ඉතා සියුම්කිසා ඒකේ ආකාර කියනට බැරිම. එසේ සියුම්කම් පරලොවට ගමන් කොට බව දැනගන්නේ කොතොමද? අරුපලොකවල උපදින සත්වයන්ගේ චිත්තලක්ෂණයන් කියාදීමට “කාලයමදිබැඳි” කීවාමිස “කියනට බැරිය”යි නොකීවෙමි. අරුපලොකවල ඉපදීසිටින මුත්මයන්ගේ ආත්මන් මුත්තැහේලා කියනලෙස ගමන්යන්නේ නැත. මුත්තැහේලා එබඳු මුත්මලොකවල් ඇතකියා විශ්වාසකරන්නෙන් නැත. එමනිසා මුත්තැහේලා කියන ආත්මය ඊට සමානකලා වැරදිය.

අද උදයවරුවේ කථාකල සිරිමාන්න කතීසේරුවැන විසින් බුඩාගමේ දෙස් දක්වීම පිණිස කල කථාවක් මේපාදිලිතැන විසින් ගෙනගැරදුක්වුවා එනම් “බුදුන් පිරිනිවන්පාලා අවුරුදු 453 කට පසු බුඩාගමේ ධර්මය පොත්වල ලිවුවාය” යන කීමය. ඒ කීමත්ම මවිසින් තිසි උතතර ඒලග පැයේදී දුක්නාඇත. එබැවින් මේදී යේදී ඒගැණ වැඩියමක් නොබියමි. නමුත් “සමයසංග්‍රහව” කියන පත්‍රයේ 4 වෙනි කලාපයෙහි ඒගැණ විඥාන කියමන් තිබේ. එමනිසා ඒ සංග්‍රහව මුත්තැහේලාට භාරදීම ඊට උතතරවේ (කියා “ඒ සංග්‍රහව” ක්‍රියාකාරී පණයට භාරදන්නා ඇත)

තවද මේ පාදිලිතැන මෝසෙස්ගේ උතතමකම හඟවනට උන්සාහකලා ඒ උත්සාහය සඳහා කරනට අතිසයිත්ම බැරිය. මක්නිසාද මෝසෙස් මිනීමරා රටගැරගිය තක්කඩියෙක්ය, “මහු යෙහෝවෑ භාරගත්තායිත් පසු එලෙස තක්කඩිකම් කෙළේ නැතැ”යි කියා මේ පාදිලිතැන කීනමුත් බිබිලියේ තික්මයාමේ පොත කියවාබලන කාටනමුත් පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ මෝසෙස් මැරෙණතුරුම මිනි මැරූ බවය. එබැවින් මෝසෙස් කොයිකාලයකවත් ධර්මයට පුද්ගලයෙක් නොවේ බව මේ සියල්ලන් විසින් තේරුම් ගනින්නා. මෝසෙස්

වැනි මිනීමරුවෙක් විසින් ලියනලද “බසිබලය සැබෑවූ පොතක් හ ඒ පොතේ කියමන් විශ්වාසකොට පරලොව ගැලවෙන්නට පුළුවනැ” යි සිහිම වැලිමිරිකා හෙළගන්ටි කරණ උත්සාහයක් වැනිය. මේආදී අනන්ත කාරණාවලින් ක්‍රියානියානි ආගම සැබෑනොවන බව ඔප්පුවේ එමනිසා ක්‍රියානියානි ආගම දුරින්ම දුරුකටයුතු.

“අගුලිමාල තෙරුන් නාන්සේ මිනීමරුවෙකු” යි මේ පාදිලිකෑන කීවා. ඒ කීම හාත්පසින්ම බොරුය, අගුලිමාල තෙරුන් නාන්සේ කිසිකලක මිනිසෙක් මැරීම නබා කුහුඹුවෙක් පමණක් මැරුවේ නැත. එබන්දක් මේ පාදිලිකෑනට බුඩාගමේ පොතකින් පෙන්වත් වත් බැරිය. “අගුලිමාල තෙරුන් නාන්සේ” යන නාමය උන්ව හන්සේට ලැබුනේ මහණව රහත්වුවායින් පසුවය. බුඩාගමිකාර යෝ වැදුම් පිදුම් පවත්වන්නෙන් එම රහතන්වහන්සේටය. මහ ණව රහත්වෙන්නට මත්තෙන් වැරදිකෙළේ ඒ රහතන්වහන්සේ නොවේය, ඒ වැරදිකෙළේ පෘථජ්ජන පුද්ගලයෙක්ය. ඒ පුද්ගලයා උතතමයෙකැයි අපි කියන්නේ නැත. ‘අගුලිමාල’ නම් කෙලෙස් සහිත ගෘහස්ථ පුද්ගලයෙක් සිටියා සත්තකය. ඒ පුද්ගලයා කළ වැරදි ආසාදි පුද්ගලයෙක් පිටට හෙළන්නට උත්සාහකලාට ඒක පුළු වන් වැඩක් නොවේය. කරන්තික ආලවක ගැණත් දෙන උතතර එහෙයමය. එමනිසා ඒ ගැණ මගේ කාලය මිඬුකරන්නේ නැත.

තවද මේ පාදිලිකෑන වෙසසනතර රජ්ජුරුවන්ගේ දුනාබ්‍යාඝ්‍යට නිත්දකරණු කැමතිව කථාවක් කලාය. අද උදය වරුවේ සිරි මාන්න කතිසේරුනැන විසින් කළ කථාවන් මේ කථාවමය. එම නිසා සිරිමාන්න කතිසේරුනැනගේ ඒ කථාවට මවිසින් දුන් උත්තරම මේ කථාවට උතතරවේ. එබැවින් මේ පාදිලිකෑන වෙසසනතර රජ්ජුරුවන් ගැණ කී කථාවට උත්තර ඒවාම බව සැලකියයුතු. නමුත් මේ පාදිලිකෑන “පෙර්අපදන” යෙහි නිබෙන ගාථාකෑබලි කීපයක් කීවා එනම් “නෙකකොට්ඨසහසානං හරියථායදාසිමං” යනාදියය. මේ ගාථාකෑබලි කීවේ බෝධිසත්වයෝ තමන්ගේ සත්‍රි අඹු කමට අනුන්ට පාවාදුන්සු බව ඔප්පුකරන්නටය. ඒ ගාථාවලින් එබන්දක් ඔප්පුවෙන්නේ නැත. මක්නිසාද වෙසසනතර රජ් ඝක්‍රවාග්ම ණයාට මන්ද්‍රිදේවි පාවාදුන්තා සත්තකය. ඒ දීමට “හරියථායදාසි මං” නොකියා බැරිය. නමුත් ඒ බ්‍රාහ්මණයා මන්ද්‍රිදේවි අඹුකමට තබාගත්තේ නැත. එම වෙස්සන්තර රජ්ජුරුවන්ටම එම කණයේ දීම ආපසු හාරදී ගිය බව වෙස්සන්තර ජානකයෙහි පෙනේ. එමනි

සා ඒ භාවිතවලින් එබන්දක් ඔප්පුනොවේ “බෝධිසත්වයෝ තමාගේ සත්‍රී අඹුකමට දුන්නාය” කියා ඔප්පුකරන්ට නම් එසේ දීප්‍රකාශයෙහි සත්‍රීකොට තබාගණ උන්හු නැතක් පොතකින් පෙන්වන්ට ඕනෑය, එසේ පෙන්වන්ට මේ පාදිලිතැනගේ සමජීකම වදිය. මේ ගැණ උන්තර මෙපමණ සැඟහ නිසා මෙහින් නවත්වමි.

තවද මේ පාදිලිතැන “ආගතාගතානං” යනාදි පාලි වාසගම් කැබැල්ලක් කීවා ඒ වාසගම බුඩ්දේශනාවය කියාලත් බොහොම උඩපැන්තා එබඳු පාලි වාසගම් කැබැල්ලක් බුඩ්දේශනාවේ කොත නකවත් ඇත්තේනැත. එසේ ඇතුළුවානම් දේශනාපොතකින් පෙන්වියයුතු. ඒ පෙන්වන්ට බැරුවා සත්‍යකය බෝධිසත්වයෝ දන් පිණිස ඇස්, ඉස්, මස්, ලේ, අමු, දරුවන් දුන්නා සත්‍යකය, බුඩ්දාය ලෝකෝත්තම පදවියක් නිසා එබඳු ආඥාවකින් දැනාධ්‍යායක් ඇතිකෙනෙකුන්ට මිස නැතිකෙනෙකුන්ට ලබන්ට බැරිය. මෙහිණත් මිට ඉහත මවිසින් කාරණා පෙන්වා දුන් නිසා මිට වැඩිකයමක් කියන්ට ඕනෑකරන්නේ නැත.

තවද මේ පාදිලිතැන බුදුරජානන්වහන්සේට නිත්‍යකිරිමපිණිස පරන්තපජාතකයද, සුසාන්දීපජාතකයද, යන ජතකදෙක ගෙණ ගැර දක්වා එහිදී බෝධිසත්වයෝ වැරදිකලබව කීවා මේ ඇත්තන්ට ඇසෙන්ට ඇත. එහින් බුදුරජානන්වහන්සේටවත් බුඩ්දාගමටවත් කිසි අපනාසයක් නැත. මක්නිසාද කෙලෙස්සහිත පුද්ගලයෝ වැරදි කරණවා සත්‍යකය. කෙලෙස් සහිත පුද්ගලයෙක් වැරදිකලාහි නික්කෙලසිවූ බුදුන්ට එහින් කිසිඅපහාසයක් නැත. “බෝධිසම්මාරගපුරණ බෝධිසත්වයන් වහන්සේලා වැරදිකරන්නේ නැත” කියා අපි කියන්නේ නැත. බුදුරජානන්වහන්සේකිසි වැරදිදක් කෙලේනැත. බුඩ්දාගම්කාරයෝවන අපි සරණයන්සේ අදහන්සේ වදින්නේ පුදන්නේ බුදුන්ටය. බෝධිසත්වයන් සරණයමක් අපේ නැත. එහිනිසා බෝධිසත්වයෝ කලදෙමයක් ගෙණගැරදුන් විම නිෂ්ඵලය තවද “බුඩ්දාබිකුර” කියන්නේ “පාලවේගණයන බුදුන්ය” කියා මේ පාදිලිතැන කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්ට ඇත. එබඳු අභියක් බුඩ්දාබිකුර යන වචනයට කියන්ට බැරිය. මේ පාදිලි තැනගේ තිබෙන නුගන්කම නිසා ඔය අන්දමේ ප්‍රලාප දෙබවිවා මිස උගතෙක්නම් දෙබවන්සේ නැතුවා සත්‍යකය.

තවද “බුදුන්ට සමීඤ්ඤානායක්තබා ලමයෙකුන්ට ඇති නුවණක්වත් නැත” කියා මේ පාදිලිතැන කීවා, ඒ බව පෙන්වන්ට ‘සිතො

රුකිකඩවෙ පබ්බතරාජා” යනාදී පාඨයක් ගෙණගැරදුක්වුවා ඒ ප්‍ර
 සා නෙණගැරදුක්වුවේ “මහමෙරුපඵතය කිතා පඵතයක් ඇතැයි
 ඉඳුන්ගේ දේශනාවේ තිබෙනවා’ යයි පෙන්වත්වය. මහමෙර නැති
 බව පෙන්වන්නට මේ පාදිලිනැන ඉදිරියට ගෙණාවේ ඉංග්‍රීසි භූමිකා
 සත්‍රයය. ඒ ඉංග්‍රීසි භූමිකාසත්‍රය ඉපදෙව්වේ “සර් චේසෙක් නිව්ටන්”
 යන ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයාය. ඒ පණ්ඩිතයා ඉපදෙව් භූමිකාසත්‍රයට විරු
 ඛව “ආර්. ජේ. මොරියොන්” කියන ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයා පොතක්
 සාදන්නේ. ඒ පොත දැනට මාලග තිබේ. ඒ පොතේ කියා තිබෙන
 කියමන්වල හැටියට නිව්ටන්ගේ භූමිකාසත්‍රය බොරුව බව ඔප්පුවේ.
 මේ පාදිලිනැන සරණකොටගත් නිව්ටන්ගේ භූමිකාසත්‍රයේ අන්දමට
 රැදවල් වෙන්ගේ පොළොව කරකැවීමෙන්ය. නමුත් මොරියොන්
 ගේ කියමන්වල හැටියට ඉර ගමන්කරණ බවත් පොදුව නිශ්චලව
 තිබෙන බවත් පෙනේ. ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයන් අතරේ පවා මෙලෙස
 එකසත්කමක් නැතුව වාදවිවාදව තිබෙන භූමිකාසත්‍රයන්ත් බුබුධමි
 ය බොරුකරන්නට ආචක කෙපමණ ලාමකද? මේ පාදිලිනැන බෝ
 ලයක් දික්කලාව කාටත් පෙනෙන්නට ඇත. ඒ පෙන්වුවේ නිව්ටන්
 ඉපදෙව් භූමිකාසත්‍රයේ අන්දමට සාදපු බෝලයක්ය. ඒ බෝලය
 ඉතා ඉක්මනින් විසිකරමි ගෙනෙසේද—මොරියොන් කියන්නෙන්
 වැදගත් ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයෙක්ය. ඔහු පොළොව කරනොකැවෙන
 බවට අනන්ත සාක්ෂිදීලා තිබේ. (ඒවා දැනගැනීමට ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂ
 යට ඒ පොත භාර දුන්නාය.) එසින් ඉහතපෙන්වූ බෝලය විසිවුනා
 සත්‍යකය. තවද මේ පාදිලිනැන පෙන්වාහිටිය භූමිකාසත්‍රය ගැණ
 ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයන් අතරේද “සුය්සිඩානන” ආදී පොත්කල සංස්
 කාණ පණ්ඩිතයන් අතරේද, කිසිකලක නිශ්චයකට පැමිණිලා නැත.
 ඉංග්‍රීසි පණ්ඩිතයන් නිතරම භූමිකාසත්‍රය ගැණ වාදවිවාද කරති.
 මේ අන්දමෙන් නිශ්චයකට නොපැමිණ තිබෙන අවලඟු ශාස්ත්‍රය
 කින් කාණේ පෙන්වා බුබුධමි ය බොරුකරන්නට ආචක මගත් විහිළු
 විය. මේ පාදිලිනැනගේ බෝලයද විසිවිය. තවද “මහමෙර” කියා
 විහාල පඵතයක් උතුරුදිශාවේ තිබෙන බවට වැදගත් සාක්ෂි තිබේ.
 එනම් ‘කොන්පාස් එකය’ එම කොන්පාස් එකේ කාන්දම් බැඳි
 කොන නිතර උතුරටම හැරීසිටී වෙනදිසාවකට ඒ කටුව කොසිකල
 කමත් හැරීසිටීන්ගේනැත. එසින් කාන්දම අදින වස්තුවක් උතුරු
 දිශාවේ තිබෙන බව ඔප්පුවේ. “මහමෙර තිබෙන්නෙන් සතරමග
 මිහසවම උතුරෙන්ය” කියා බුබුධගමේ පොත්වල තිබේ. එමනිසා
 මහමෙරට කාන්දම අදිනවා මෙන්ම මිනැවා සත්‍යකය. එසේනො

වේනම් කොන්පාස්ඵකේ කාන්දම් බැදී කොන වෙනදිසාවලවන් ඇදීසිවින්ට ඕනෑය. වෙන කොසිදිසාවකවවන් ගැරිසිටින්නේ නැහැ ව එම කටුව උතුරටම ගැරිසිටිනනිසා වෙනදිසාවල නැති වසනුවක් උතුරේ තිබෙන බව ඔප්පුවේ. ඒ වසනුවනම් අපි කියන මහමෙර ය. මහේ මේ කියමන බිදගෙලන්ට කිසිවෙකුන්ට බැරුවා සත්තකය. එමනිසා මහමෙර ඇතිබව මෙසින් ඔප්පුවේ. නුවද කොන් පාස්කටුවේ කාන්දම් බැදී කොන උතුරට අදින්නේ මේනිසායකියා කොසියම් ඉංග්‍රීසි පණතිනයෙක්වත් සොයාලා තිබේද? සොයාලා තිබෙනවානම් කියන්ට හොඳ. ඒගැණ යමක් මේ හිටික කිසිවෙකුන්ට කියන්ටබැරුවා සත්තකය. මහමෙර සමාන විසාලපඵතයක් ලොකයේ වෙන නැත්තෝය. එමනිසා ඒ පඵතය තිබෙන දිසාමටි කාන්දම් කටුව අදින්නේය. නවද ලෝකයේ වට මහන ගැනැත්ම විසිපන්දහක් බවද මහමෙර ජලයෙන් උඩට අසුභාරදහක් තිබෙන බවද කියා එපමණ ලොකු පඵතයක් මෙපමණ පුංචි ලෝකයකු තිබෙන්නට බැරිබව ඔප්පුකරන්නට මේ පාදිලිතැන උත්සාහකලා ඒ උත්සාහයන් ඉතා නිෂ්ඵලය මක්නිසාද ලෝකයේ ප්‍රමාණය කියා දුන්නෙන් නිව්ටන්ගේ ශාස්ත්‍රයේ ගැටියටය, වෙන ඉංග්‍රීසි පණතිනයන් දෙස්කියන අසිරිශාස්ත්‍රයෙන් ගණගැරපැ ලෝකයේප්‍රමාණය ඒත්තුගන්ට බැරිය. මේ ඇර දඹදිව පණතිනයන් අතරේ යොදුන් වල ප්‍රමාණය ගැණ නානාමඟ තිබේ. ඉන්නිසා බුඩාගමේ පොත් වල ජේණ යොදුන් ප්‍රමාණය එසින් කොසිප්‍රමාණයට එකතුයි මේ පාදිලිතැන දන්නවාද? ඉතින් මහමෙර ගැණ මේ පාදිලිතැන කල කථාවට දියයුතු උත්තර මෙපමණ සැහෙන හෙයින් මෙයින් නව තිම්. නමුත් මහමෙරක් ඇතිබවට මවිසින් ගණගැරදක්වූ කාරණාවල තිබෙන සපිරකමත් මේ පාදිලිතැන මහමෙරක් නැතිබවම ගණගැරදක්වූ කාරණාවල තිබෙන අසිරිකමත් එපමණින් මේ සමුහයාව වැටගෙන්ට ඇතකියා සිතම්.

මේලඟට පාදිලිතැන කථාකෙළේ මාතරදිසාවේ උත්තාන්ගේ කෙනෙකුන්ට ඇල්ලු පිස්සුවක් ගැණය. උත්තාන්ගේකෙනෙකුන්ට ලේඛක් ඇල්ලීම බුඩාගමට තිත්දවක් නොවේ. බුඩාගමේ තිබෙන භාව නායුමය නොදන දස්සිලව හිටගණ භාවනාවේ යෙදෙන අයට පිස්සුඅල්ලන බව බුඩාගමේ පොත්වල තිබේ ඒනිසා එසින් බුඩාගමට කිසි පඵදුවක් නැත. නවද මේ පාදිලිතැන බුදුන් ජීවත්ව සිටිය කාලයේ හිටිය කෙලෙස්සහිත පාපිභව හිඤ්ඤත් කල වැරදි කීවා පාපිභව පුද්ගලයන් වැරදිකරන්නේ නැතකියා අපි කියන්නේනැත මේ කාලයේද එසේම වැරදිකරණ හිඤ්ඤත් හිටිනවා සත්තකය

එසින් බුඩ්ධාගමට කිසි දෙයක් ඇත්තේ නැත. ශික්ෂාපද පැණෙව්වා තීන්පසු වැරදිකළ හිඤ්ඤන් බුදුන් විසින් නියමකළ දඬුවම්වලට යටත්වීමට සික්ෂාපද පණවන්ට මත්තෙන් වැරදිකළ හිඤ්ඤන්ට දඬුවමක් පණවා ඇත්තේ නැත, යම් රජකෙනෙක් ආඥාවක් පැණෙව් වොත් ඒ ආඥාව කඩකළ ඇත්තන්ට දඬුවම්කරණවා මිස ආඥාවට ප්‍රථම ඒ ක්‍රියාවට යමෙකුට දඬුවම් දෙන සිරිතක් ඇත්තේ නැත. එමෙන්ම විනයධර්මයෙහි ආදිකර්මකයාට දඬුවමක් නියමකළ බව පෙනෙන්නේ නැත. වැරදිකළ හිඤ්ඤන්ට අවිච්ඡිදුන්තේ නැතැයි කියා මේ පාදිලිතැන කීවේ මේ කාරණාව හේරුමිතන්ට බැරි අඤ්ඤාකම් නිසා අසවල් හිඤ්ඤ අසවල් වැරද්ද කළාය ඒ නැණ මෙනම් අවිච්ච නියමකළාය යනාදී වසයෙන් ඒ ඒ වැරදිකළ හිඤ්ඤන්ගේ නම්ද ඒවා නැණ නියමකළ ශික්ෂාපදද විනයෙහි පැහැදිලිව පෙනේ. එසේ හිඤ්ඤන් බුද්ධිමයෙහි තිබෙන නිමිලකම ඔප්පුවේ. මේ පාදිලිතැන එබඳු නිමිල චිතය ධර්මයෙහි දෙස්දක්වීම පිණිස ඒවා ප්‍රකාශකළාට එසින් බුඩ්ධාගමට කිසිම කිසිවක් නැත. දරුගැබක් හෙලන්ට උපකු මයෙදු පාපිණිට ශ්‍රමණයෙක් ශාසනයෙන් තුරන්කළ බව විනයෙහි පෙනේ. ඒ ශ්‍රමණයාට “දුස්කටආපත්තියන් නියමකළාය”යි මේ පාදිලිතැන බොරුවක් කීවා එබන්දක් විනයධර්මයෙන් මොහුට පෙන්වන්ට බැඳුවා සත්තකය. බුද්ධිමයේ නැතිකරුණු ඇතැයි කියාද ඇති කරුණු නැතැයි කියාද මිථ්‍යාවචන කියන්නේ මේ පාදිලිතැන ගේ තිබෙන නුගත්කම නිසාමය.

“වුඤ්ඤාමි භාපසයෙක් බුදුන්ට සුකරමාංසයක් දුන්න” බවක් මේ පාදිලිතැන කීවා එබන්දක් බණපොතක ඇත්තේ නැත. වුඤ්ඤාමි කමාරපුත්‍රයාය කියා කෙනෙක් බුදුන් පිරිනිවන්පාන දවසේ සුකරමඤ්ඤාමයක් සහිත දානයක් දුන්න බව බණපොත්වල පෙනේ. එම දානය වැලඳ නිසා ඒ ආබාධය බුදුන්ට වැලඳුනා නොවේ. ඒ දානය ඒදවසේ වැලඳුවේ නැතත් බුදුරජානන්වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑම ඒදවසේ වෙනවා සත්තකය. බුදුන් පිරිනිවන්පෑ දවසේ වැලඳු දානය කීවමිස ඒ දානය නිසා බුදුරජානන්වහන්සේට ඒ ආබාධය සෑදුනු බවක් පෙන්වන්ට කීවා නොවේය, ඒදවසේ බවනදෙයක් වැලඳුවත් ඒත් ඔහු අන්දමටම කියනවා ඇත. එමනිසා මේ ගැණ වැඩිය කාරණාකියන්ට ඔහු නොකරමි.

මේ පාදිලිතැන විසින් බුඩ්ධාගමට විරුඛව ගෙනහැරදක්වූ කාරණාවලට උතතර මෙපමණ සැහෙන නිසා මෙසින් නවනිමි, අද උදෙසා වුරුවේ කථාකළ කඩසේරුවාන විසින් බුඩ්ධාගමට විරුඛව ගෙනහැරදක්වූ කාරණාවලින් උත්තරතොදී ඉතුරුව තුනක් තිබේ.

එනම් තුන්සරණය ගැණද උපසම්පදවාදය ගැණද, ආලාරකාලාම උද්දකාරාම යන දෙදෙනා ගැණද, කලු කථාතුන්‍ය. ඒගැණ කීවේ බුදුන් ජීවත්ව නැතිනිසා ඒ බුදුන්ගේ සරණයාමෙන් එලක්නැති එ බුදුන්ගේ මරණය ගැණ මේ කතිසේරුවැන යමක් නොදන්නා බව මොහුගේ කථාවෙන්ම පෙනේ හෙතෙසේද—

බුදුන්ගේ මරණය කාලතුනකව වේ. එයින් පළමුවෙනි මරණය නම් කෙලෙස පරිනිවෘණය—දෙවෙනි මරණය සකකිපරිනිවෘණය—තුන්වෙනි මරණය ධාතුපරිනිවෘණය—එයින් පළමුවෙනි මරණය වූ කෙලෙසපරිනිවෘණය බුදු වූ දවසේ බොධිමූලයෙහිදී වූයේය එනම් සියළු කෙලෙස න්‍යා සමීඤ්ඤාභ්‍යාසට පැමිණීමය. සකකිපරිනිවෘණය මල්ලව රජදරුවන්ගේ සල්ලයනෙහිදී වූයේය එනම් පවසකකිය නිරුඛවීමෙන් නිවණට පැමිණීමය. ධාතුපරිනිවෘණය බුදුන් දිරිනිවැන්පටත් අවුරුදු පන්දහක් ගියනැත බුදුන්ගේ සියලු ධාතු දඹදිව ජයමඟා බෝධිදාම මූලයට පැමිණ එයින් ජීවමාන බුදුන්ගේ බුබුරුපයක් නිර්මිතව සවල්පකාලයක් දෙවියන්ට බණ කියා ඉන්පසු ධාතු ආදාහනයවීමය ඒ ධාතු ආදාහනයවීමට තව අවුරුදු දෙදහස් පන්සියගණනක් තිබේ.

ඒකාලය යනතුරු බුදුන්ගේ ධාතු තිබෙන නිසා බුදුන්ගේ පිරිනිවීමේ සම්පූර්ණතා තීන්දුව වෙන්වේ නැත. එමනිසා බුදුන්ගේ පැවැත්ම දැනට ලෝකයේ නැතැයි කියා මේ කතිසේරුවැන කීවා වැරදිය. සභාව ඇති අයට ජීවමාන බුදුන්ට වැද පුදුලබන ආනිසංස සධාතුක වෛතසාදියට වැද පුදුලත් ලබාගන්ට පුළුවන. තවද බුදුන්ගේ භූතශරීරය සිහිකරන්ට පුළුවන් අය යම්පමණ කාලයක් ඇතුළු සිටිනවා නම් එපමණ කල් නැතිවෙන්නේ නැත. ධර්මයේ සරණයන වාය කියන්නේ බණපොත්වල සරණයාම නොවේ. ධර්මය කියන්නේ බුදුන් වදාළ නවලෝකොඤ්ඤා ශ්‍රීසංවරන්තයටය ඒ ධර්මය බුදුන්ටත් ගුරුවේ. ඒ ධර්මය යමෙක් විශ්වාසකරණවා නම් එලෙස පිළිපදිනවා නම් එයින් පරලොව ගැලවීම ලැබේ. ධර්මයේ සරණයාමේ අදහස මෙයින් තේරුම්ගැනිය යුතුය. “සංඝං සරණං ගව්‍යාමි” යන පදයට ඇතුළත්වෙන්නේ දුන්තිවන මේ සංඝයා නොවේ. සංඝයා වනාහි “ආයඨිසංඝයාය, සම්මුතිසංඝයාය” කියා කොටස දෙකක් වේ. එයින් ආයඨිසංඝයාය කියන්නේ සතරමග සතරඵලයට පැමිණී අභ්වායඨිපුද්ගල සංඝරත්නයය. සම්මුතිසංඝයාය කියන්නේ වතුර් විධි විනයකමීයට ඇතුළත් උපසම්පද සංඝයාය. මෙකී විප්‍රකාර සංඝයා අතුරෙන් ආයඨිසංඝයා සරණගැණීමට ඇතුළත්වේය. එබඳු උත්තමයන් විශ්වාසකරීමෙන්ද උත්තමයන්ගේලාට වඤ්ඤාමානාදිය කිරීමෙන්ද අනන්ත පින්ලැබේ. සංඝයාගේ සරණයාමේ අදහසද මෙයින් දැනගැනිය යුතුය.

තවද මේ කතිසේරුහැන සියම අමරපුර යන සමාගම්දෙකේ සමකයාට දෙස්නිම ගැණ ලකිරිවිසරය පත්‍රමාගියෙන් කරණ උපස මපදාදාය ගෙනහැරදක්වුවාය. ඒ වාදයට සියම අමරපුර යන සමාගම් දෙකේ හිටින වාදගත් සමකයා වහන්සේලා බැඳී නැත. ඒ වාදයෙන් එයට බැඳීහිටින දෙදෙනාගේ මොකක්ද අදහසක් ඉන්ට කරගැනීමට හරනම්වලින් ඉදිරියට නැවිත් සැඟවිලා හිටගණ කරණ මිච්චාදායක්බව පෙනේ. සමුද්‍රකාරයෙන්ම ඒබව ඔප්පුකර ත්ට පුළුවන. එමනිසා ඒ වාදයකිරීමෙන් අපේ මේ සමාගම්දෙකේ සමකයාට කිසිම කිසිවක් නැත. එබැවින් ඒගැණ කරණ කථාවද මෙහිත් නවත්වමි.

ආලාරකාලාම උද්දකාරාම යන දෙදෙනා ගැණ මේ කතිසේරු හැන කළ කථාවට නිසි උත්තර මිට පුළුම අපි දෙපක්‍ෂය අතරේ කළ බද්දේගම වාදයේදීද වෙනත් වාදවලදීද දීලාඇත. ඒ ගැණ අම්බුකහපු පොත්පවා දැනට මාලග තිබේ. එහිත් පොතක් ක්‍රියානියා නිආගම්ට භාරදීම ඊට උත්තරවේය. නමුත් මට ලැබීහිඹෙන පැය තව ඉකුත්නොවූ බැවින් ඒගැණ මදක් කාරණා කියමි.

බුදුන්ට නිතර පේණ ඥානයක්ඇත්තේනැත උන්වහන්සේගේ සම්මානඥානය ආවර්ජනාව පිලිබදය, එනම් උන්වහන්සේට යමක් බලන්ට මිනෑවූවිටක දිව්‍යඥානය නමැති ඇස ඇරබැලීමය. එසේ බැවෑකල්හි ඒ සිතල්ල පේණවෑය. මේ මනුෂ්‍යයන්ගේ ඇස්වලට නමුත් යමක් පෙනෙන්නේ ඇස් ඇර බැඵවෑමය. ඇස ඇර නො බැඵ යමක් හුදුමුටට ඇස් තිබෙන කෙනෙකුන්ට ඇස් නැත නිම වැරදිය. ආලාරකාලාම උද්දකාරාම යන තව්සන් දෙදෙනාට බණ කියන්ට බුදුන් කල්පනාකලා මිස දිව්‍යඥාන නමැති ඇස ඇරබැඵ වේ නැත. එකල ඒ දෙදෙනා මැරීලා බව දේවතාවෙක්විසින් කිවෑය ඉක්පසු දිව්‍යඥානයෙන් බලා ඒ දෙදෙනා උපන්නැත් පවා දැනගත් බව මුබද්දෙනාවේ හිබේ. ඒ දෙදෙනාට බණකියන්ට බුදුන් හිතුවේ ඔවුන් ආශ්‍රයකරලා අනුනන නිසාය. නිතර සියල්ල පෙණි පෙණි තිබෙන ඥානයක් යමෙකුන්ට ඇතුළානම් ඒඇත්තාට ඒක තරකාදී දුකක් හා සමානවේය. එබඳු ඥානයක් බුදුන්ට නැත. “ගෙහෝව්‍යට එබඳු ඥානයක් තිබෙනවාය”යි ක්‍රියානියානිකාරයෝ කියති. එබඳු නිතර පෙනෙන ඥානයක් ගෙහෝව්‍යට තිබෙන නිසා මේ ලෝකයේ මනුෂ්‍යයන් අතරේ පවතින ඇහැට දකිත්ට අප්‍රියවූ මලමුහුකිරීමආදී තන්දිග දේ පෙණිපෙණි ඉන්නවා සන්තකය. එසේ නින්දිතදේ

පෙණිපෙණි ඉන්න යෙහෙව්වට ඇති දුක නරකාදී දුකක් හා සමානයි. බුදුරජානන්වහන්සේට එබඳු දුකක් ඇත්තේ නැත. මක්නිසාද නිහර සියල්ල පේණ ඥානයක් උන්වහන්සේට නැතිනිසාය. සඵඤ්ඤාඥානය ආචර්ජනාව පිළිබඳය යෙහෙව්වගේ නිහර පේණ ඥානය අවාසනාවන්ත ඥානයක් බවත් ආචර්ජනාව සහිත බුදුන්ගේ ඥානය වාසනාවන්ත ඥානයක් බවත් මෙසින් මජ්ඣමේ. ආලාරකාලාම උද්දකාරාම යන දෙදෙනා ගැණ ඇසූ ප්‍රශ්නයට මේ උත්තර ඕනෑවාටත් වැඩිනිසා මෙසින් නවතිමි.

මිත්‍රවරුනි, මට කථාකරන්ට බලේ තිබෙන පැයෙන් තව සවිලස කාලයක් ඉතිරිව තිබේ. ඒ කාලය අතර ක්‍රිස්තියානි ආගමේ තනි පෙත්වීම පිණිස මදක් කාරණා කියමි, ඒ යහපත්ව ඇසිය යුතු

ක්‍රිස්තියානිකාරයෝ මැවුන්කාරයා කවිදකියා අදහන්වන්නාන ඒ බවට සාක්ෂි බයිබලයෙන්ම මට පෙන්වන්ට පුළුවන “දෙවියන් වහන්සේගේ ඉස්ත්‍රිතුව ජලමතුයෙහි හැසුරුනේය” කියා බයිබලයෙහි මුලම තිබේ. ඒ වචනය ලිව්වා වූ බයිබල්කාරයන් එපමණ මෝඩයෙක් නොවේය. මක්නිසාද ඉස්ත්‍රිතුව ජලමතුයෙහි හැසිරෙන්නේ නැතුව යමක් හට ගන්ට ගෙවත් මැවෙන්නට බැරිනිසාය. ඒ බව හොඳට වැටහෙන්නට වැදගත් සාක්ෂියක් පෙන්වමි.

මේ පොල්ගස්වල තිබෙන පොල්ගෙහි මාස දෙලහක් පමණ ගහේ තිබෙනවාය, ඒ ගෙහියේ වතුර තිබෙන නමුත් ඒ වතුරේ පනුවෝ නැත, එම පොල්ගෙහිය හිල්කරලා කිපදවසක් තිබෙන්නට ඇරයොත් එහි පනුවෝ උපදිනවා සත්තකය, පොල්ගෙහිය හිල්කරන්ට මත්තෙන් පනුවෝ හුපදින්නෙන් හිල්කලාහින් පසු පනුවෝ උපදින්නෙන් මක්නිසාදකියා කල්පනාකටයුතු. කෙසේම කාලයක් නමුත් හුලග කොවදින්නට වතුර තිබෙන්නට පුළුවන්නමි පනුවෙක්වත් වෙන මොනායමි සතෙක්වත් එහි හටගන්නේ නැත. හුලග වදින ලොස විකදවසක් වතුර යම්කැනක තිබුනොත් එහි පනුවෝ හට ගනී. මක්නිසාද වායෝ තෙපෝ ආපෝ යන ධාතුතුන එකට සංගම වන නිසාය. “දෙවියන්වහන්සේගේ ඉස්ත්‍රිතුව ජලමතුයෙහි හැසුරුනාය” කියා බයිබල්කාරයා ලිවේ යමක් හටගැනීමට ඕනෑකරන් නාවූ හේතුව පෙත්වීම පිණිස වාට කොහෙන් සැකනැත. “වායෝ තෙපෝ ආපෝ” කියන හුලගත් හිතීන් වතුරත් යන ධාතුතුන සියල්ල හටගන්නවා සත්තකය, එවැනිසා මේ ධාතුතුන මැවුන්කා

රයෝ වේය. මේ බාහුන්සේ ආධාරය නැතුව ලෝකයේ කිසිදෙයක් පවතින්ට බැරිය. එබැවින් සියල්ල රක්ෂාකරන්නාවූ ආරක්ෂාකාර යොත් මේ බාහුම වේය. තවද මෙකියනලද බාහුත්‍රය සියළුතැන පැතිරී තිබේ. එමනිසා “සියළුතැන පිරි වැඩසිටිනවාය” කීමටත් කොහෙත් වැරද්දක් නැත. තවද මේ බාහුත්‍රයට පවත්ගැන්මක් වත් අන්තීමයක්වත් නැතිනිසා “සදුකාලිකය” කීමටත් වැරද්දක් නැත. ඇරත් මේ බාහුතන නිතරම එකාබඩම පවතී හෙකෙසේද වායෝබාහුවෙහි ආපෝ ගුණයද, තේජෝ ගුණයද දෙකම පවති එම නිසා මේ තුන්දෙනාට “එක්කෙතාය” කීමටත් වැරද්දක් නැත මෙකියනලද බාහු තුනට “පිතා පුත්‍ර ඉස්ප්‍රිතුසාන්තු” කියා අමුතු නම් තුනක් දමාගත් “එකම දෙවියෝය” කියා ක්‍රිස්තියානි ආගම උපදවා තිබේ. මේ බාහුත්‍රයට “බ්‍රහ්ම විෂණු මහෙශ්වර” කියා හෝ “පිතා පුත්‍ර ඉස්ප්‍රිත්තු” කියාහෝ කොසි කොසි නාමයක් ව්‍යවහාර කළත් මැවුණකාරයෝ නම් මුන්වහන්සේලා තුන්දෙනාමය. වෙන මැවුණකාර දෙව්කෙනෙක් ඇත්තේ නැත.

තවද බසිබලයේ කියාතිබෙන තහනම් ගහන් ඒ ගහේ ගෙඩි කෑමත් ඒ ගෙඩි කෑමට උපක්‍රම යෙදූ සපීයන් ඒ ගෙඩි කෑ වැරද්දට දුන් අවිච්චන් මොකද කියා ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ පවා දන්නේ නැත. දන්නවා නම් “සියලු මනුෂ්‍යයන් මවන්තේ දෙවියෝය” කියා විච්චාස කරන්නේ නැත තහනම් ගහන් ගෙඩිකෑමත් සපීයන් යනමේ ආදිය හේරුම්ගන්ට බැරිකමෙන් “මනුෂ්‍යයන් මවන්ට දෙව්කෙනෙක් ඇත” කියා විච්චාසකරති එමනිසා ඒ ගැණ මදක් කාරණා කියමි. ඒ මනා කොට ඇසියයුතු. තහනම් ගහනම් ආදමය ගෙඩිකෑමට උපක්‍රම යෙදූ සපීයානම් ඒවගේ හිතේ පැවති රාගහිතය. ගෙඩිකෑවායකිවේ නම් ඒ දෙදෙනාගේ එකතුවීමටය මගේ මේ අභිප්‍රාච මෙලෙසම බවට තිබෙන වැදගත් සාක්ෂියනම් ඒව ගෙඩිකෑ වැරද්දට ඇට ලැබුන අවිච්චය. ඒ අවිච්චනම් “ගභීබැරීමේ දුකත් දුකින් දරුවන් වැදීමත් ඒවට සහ ආසිත් පැවතෙන සියළු සත්‍රින්ට ලැබුනාය” කියා බසිබලයේ ලියාතිබීමය. දැනට නමුත් ඔය ගෙඩිය කෑමෙන් සත්‍රින්ට ලැබෙන්නේ ගභීනිවීමත් දුකින් දරුවන් වැදීමත් යන දෙක පමණය. මුලින් බසිබලය ලිවී තැනැත්තා මේ සියලු මනුෂ්‍යයන් දෙදෙ මනුෂ්‍යගෙන් පැවතළු භවායකිසා සිතාගෙන මුලට “ආදම් ඒව” කියා දෙන්නෙක් නියමකොට ඒ දෙදෙනාගේ සංසඟියෙන් බෝවිල්ලවන බව හඟවන්ට ලිවී ලියවිල්ලක් බව නැතවත් ලොකයාට තේරුම්

ගත්ව ප්‍රච්චන. එසේ නොවේනම් තහනම් ගනේ ගෙඩිකැටාට ගනී දුර්මත් දුකින් දැවන් වැදීමත් නියමකරන්ට කොතොත් ඕනෑකරන්හේ නැත. පුනල් හොරා කරන්ගේ අදුනන්ට ප්‍රච්චන්වා වාගේම ඒවට දුන් අවිච්චවෙන්ම තහනම් ගනන් සපීයන් ගෙඩිකැටෙන් මොකද කියා නැතවත් අයට තේරුම්ගන්ට ප්‍රච්චන. මනුෂ්‍යයන්ගේ බෝවී ලේල පෙත්වීම පිණිස බසිබලයේ තිබෙන උපමා කථාව තේරුම්නොගෙණ මැවුන්කාර දෙවිකෙනෙක් ඇතකියා ක්‍රියානියානිකාරයෝ මුලාව සිටිති. ඒ මුලාවෙන් දුරුවීම පිණිස මින්ඉගත දුක්වුකාරණා ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වේ. මේආදී කාරණාවලින් ක්‍රියානියානි ආගම සැබෑ නොවන ආගමක් බවත් පරලොව ගැලවීම පිණිස විශ්වාසකරන්ට යුතුනැති බවත් මෙහි රැස්වහිටින සමුහයා විසින් තේරුම්ගනීන්වා තවද මට කථාකරන්ට ලැබිතිබෙන අන්තිම ශාසන තවම කෙළවර උනේ නැත. තව සමල්ප කාලයක් කථාකරන්ට මට බලය හිඹේ. ඒ කාලයතුළ තුන්ලොකාග්‍රවු බුදුරජානන්වහන්සේගේ උතතමකම ඔප්පුකිරීමට නිමවන්නාවු වැදගත් කාරණාවලින් සමල්පයක් ගෙණ ගැරදක්වමි. මේ සභාවේ හිටින සියල්ලන් විසින් එය මනාසකාව ඇසියයුතු මෙලොව ප්‍රයෝජනය ලැබීම පිණිස කරන්නාවු සියල්ලටම වඩා පරලොව ගැලවීම පිණිස කරන්නාවු වැඩේ ඉතා ප්‍රවේශ මෙන් කටයුතුය මක්නිසාද පරලොව වැඩසිබකරගැනීම පිණිස කරණ ක්‍රියාවනම් සැබෑවු ආගමක් සොයාගණ ඇදහීමය සැබෑවු ආගමක් අදහා මිස වෙන මොනසම් දෙයක් කරලාවත් පරලොව වැඩක් සිඩකරගන්ට බැරිය. එමනිසා සැබෑවු ආගමක් සොයාගැනීම අප සියල්ලන්ටම යුතුය. රත්රන් බඩු මිලේට ගන්න අප රන් කරුවන් ලවා පරීක්ෂාකරවා ඒවායේ වටිනාකම දැන මිලේට ගනිති. එසේ කරන්නේ ඒ බඩු ගන්නා තැනැත්තාට එයින් අලාභයක් පැමිණේද යන හසින්ය. ඒවාගේම ආගම්වල සත්‍යසත්‍යකම පරීක්ෂාකිරීම පිණිස පළමුකොට පණ්ඩිතයන්ට භාරදීම යුතුය. පුරාණ නිව්ස ඉර්ෂිවරයන්වහන්සේලා නම් මහපොලව සමාන විකාලවු ප්‍රශ්න වකින් යුක්තවු සියලු ලෝකයා විසින් ගරුකටයුතුවු සියලු ශාස්ත්‍රයෙහි කෙළවරට පැමිණියාවු උතතමයන්වහන්සේලාය. ඒ උතතමයන් වහන්සේලාගේ යටිපතුලෙහිතැවරුණොවුධ්‍රවිල්ලකට සමානකරන්ට ප්‍රච්චන්වු පණ්ඩිතයෙක් දැනට ලෝකයේ නැත්තේය. එමනිසා උන් වහන්සේලා දැනට ලෝකයේ ජීවත්ව නැති නමුත් උන්වහන්සේලා විසින් කරපු පොත්පත් තවමතිබේ. එබැවින් ඒ පොත්වලින් කොසි ආගම සැබෑදැයි කියා පරීක්ෂාකිරීම යුතුය. පුරාණ ඉර්ෂි වහන්සේ

ලා විසින් කරණලද වේද පුරාණ වෛද්‍ය නායකයාදී නොයෙක් පොත් තිබේ එයින් හඟවත් පුරාණය කියන පොත වේදව්‍යාස කියන උතතම ඉර්මින් විසින් කරණලද පොතක්ය. ඒපොත දැනට මාලග තිබේ. ඒ පොත මෙන් මෙ පොතේ මෙලෙස කියා තිබේ.

“අඵකලෙඝසංප්‍ර වාදෙන සමමාහාය සුරවිමාමි
බ්‍රහ්මානාමනාජිතසුතා කිකටෙඤ්ඤවිමසති”

මේ පොත කරණලද ව්‍යාස ඉර්මින්වගන්සේ ජීවත්වගිලා තිබෙන්නේ මේ දැන් පවතින කලියුගයට ප්‍රථම තිබුනු වාපරයුගයේ දීය. ඒ වාපරයුගයේදී ජීවත්ව ගිටිය ව්‍යාසඉර්මි විසින් කියන්නේ කලියුග වර්ෂ පැමිණිකල්හි ගයාසිතීයෙහි බුදුකෙනෙක් පහලවන බවත් බුදුන් බුදුවෙන්ව බොහෝ අවිරුදු දහස්ගණනකට ප්‍රථම බුදුන් කියා ලෝකොත්තම කෙනෙක් පහලවෙන බව මෙබඳු උතතම යන්පවා කියා තිබේ. මේ හඟවත්පුරාතේ කියන මේ පොත බණ පොතක් නොවේය. මේ පොත ඉර්මිවාක්‍යායක්ය මෙබඳු උතතම ඉර්මිවාක්‍යවලින් පවා බුදුකෙනෙක් ලෝකයේ පහලවුව බව ඔප්පු වේය. “සෙහෝවෑ කියා මා වුන්කාර දෙවියෙක්” වත් “ක්‍රියතුස්භියා ගැලවුම්කාර දේවපුත්‍රයෙක්වත්” ලෝකයේ ගිටින බවක් මෙබඳු සෘෂිවාක්‍යයකින් තබා පුරාණ මොනගම් පණ්ඩිතවාක්‍යයකින්වත් ඔප්පුකරන්ට බැරිය. ඔය දෙදෙතා ගැණ යමක් ඔප්පුකරණවානම් පුළුවන්කම තිබෙන්නේ මස්කඩවල තිබෙන හරක් එළවත් මැරු ගණන ලියාගිබෙන ගණන්පොතක්වැනි හරක් එළ බැටළු කොබෙ සි පරෙසි ආදී සතුන් මැරීමේ නණන ලිවීමෙන්ම පිරිහිබෙන බව බලිකබල පමණය. මේ බයිබලිකබල “සැබෑ පොතක්ය” කියා දැන් ගිටින එරෝපාකාර කොයියම් පණ්ඩිතයෙක්වත් ඒත්තුගන්නේ නැත. බයිබලය හොදට බලාලා පුරුදු ඒරොපාකාර පණ්ඩිතයෝ පවා ඒත්තුකොයන්නාවූ ක්‍රිස්තියානි ආගම අපරට වාසින්ට ඒත්තු ගන්ට ඒබෙන යුතුකම මොකද? කිසිත් යුතුකමක් නැත්තේය. එමනිසා ක්‍රිස්තියාන ආගම දුරින්ම දුරුකටයුතු.

තවද වෛද්‍යශාස්ත්‍රය වනාහි ලොකසාව කරුණාවෙන් පුරාණ සිටිය සෘෂින් චූසින් උපදවාපු ශාස්ත්‍රයක්ය. එම ශාස්ත්‍රයෙන්පවා බ්‍රිඩාගම උතුම්කම ප්‍රකාශවේ. තෙකෙසේද—

“පිප්ඵලිවෑමිහිමනෙඝමං ධනියාසසතිතංශ්‍රතංපයා
පිගනකාගමිමමුරංපයෙන් ජාතිදුකබම්ම සොගතාගමං”

යනමේ ලොකය හොඳින් කල්පයෙහි කාමරොගවිකිත්සාවේ තිබේ.

මෙහි අහිප්‍රාව භික්ෂුලී වංඤාපල බුච්චි ඉගුරු කසාඹලියා යන මෙයින් කකාරණලද කසායෙන් පිතකකායයද විමලචන්ද නැතික රත්තේ කෙසේද කීවොත් සංසාරදුක බුඩාගම ඇදහීමෙන් නැතික රත්තාක්මෙහි යනුයි. මේආදී ශාස්ත්‍රපොත්වල පවා බුඩාගමේ ලකුම්කම සදහන්වේ මේ ඇර ජොතිශශාස්ත්‍රයද ප්‍රශස්ත සාහිත්‍ය විසින් කරණලද ශාස්ත්‍රාත්මය ඒ ශාස්ත්‍රයෙන්ද බුඩාගමේ සැබෑකම ඔප්පුවේ. තෙකෙසේද—

කේන්ද්‍රවල ග්‍රහයන් හිටින අන්දමින් පුළුච්චියද ඒ ජාතිකයන් කලාවු සුවරිත දුශ්චරිතදෙකද මෙහිදී කරණලද පින්පව්ද කියන්ට පුළුවන ඊට සාක්ෂි :—

“පුත්‍රාදිත්‍යාචලත්තප්‍රමායතෙ ආදිත්‍යභවතෙපණී මාතෘසාතපරාභීවොරකුතමුත් පාදෙවපුමේතිරෙ”

යනාදී කියමන්ය. මෙයින්ද ඔප්පුවෙන්නේ යමෙක් උපන් ලත්තයෙහි ගනිද සිංහරාශියෙහි රාහුද සිටියොත් ඔහු පුළුච්චියෙහි හිදී මව්මරා අනුන්සතු වංඤාව සොරකම්කොට තරකාදියෙහි සිටින බවය, මෙහිදීද එසේම පව්කොට දෙවනුත් රෙගව තරකාදියෙහි උපදින බවය, ඉතින් මේඅන්දමට සාහිත්‍යවලින්පවා පුළුච්චියක් තිබුනු බව ඔප්පුවෙන හෙයින් පුළුච්චියක්ඇතකියන බුඩාගම සත්‍යාගමක් බවත් පුළුච්චියක් නැතකියන ක්‍රියන්තාති ආගමි බොරු ආගමක් බවත් මේ සියල්ලත් විසින්ම දැනගනින්නවා.

තවද දකුණු මාරවර්ත කාව්‍යදහියදී මහාග්‍රන්ථයන්කලාවු දැනට නම් මහාකව්‍ය විසින් කරණලද කාව්‍යදහියෙහි “සත්‍යමෙවංගුණනා සංකාරානවිනසවරං” යන්නෙන් සජ්ඣන්වහන්සේ සත්‍යම වදාල බව කියා තිබේ. එම ටීකාවෙහි “සත්‍යමෙවංගුණනා සංකාරානවිනසවරං” යනාදියෙන් බුඩාගමේ ප්‍රශස්ත භාවයද කියනලදී. සජ්ඣන්වහන්සේගේ දේශනාවේ තිබෙන සත්‍යකම මේආදී අනන්ත කාරණාවලින් ඔප්පුවේ. එමනිසා බුඩාගම ඒකාන්ත සත්‍යවූ ආගමක් වන්නේය. එබැවින් ක්‍රියන්තාති ආගම අත්හරින්නටත් සුබවූ ඒකාන්ත සත්‍යවූ බුඩාගම පිළිගන්නටත් මෙහි දැක්වූ කාරණා ඇතැයි කියා සිතමි.

තවද මේ පාදිලිතැන “ නැව් යාත්‍රාකරන්නන්ට කිසිකලකවත් මහමෙර දකින්නට නොලැබුණු නිසා එබඳු පළිතයක් නැතැ”යි කීවා මේ කාටත් ඇසෙන්නට ඇත දකින්නට නොලැබුණදේ නැතැයි කීම පශ්චාත්තොවර කියමනක්නම් කිසිවෙක් කිසිකලක නුදුටු තහනම් ගහන් නැතැයි කීම යුතුය. බොහෝදුරට කාරණා සොයන ඉංග්‍රීසි කාරයෝවත් තහනම්ගහ තිබෙන තැන සොයාලා දැනගන්නාද? නැත්තේමය. එමනිසා මේ පාදිලිතැන මහමෙර නැතිබව ඔප්පුකරන්නට ගණහැරදුක්වූ කාරණා නිෂ්ඵල බව දෙවනුව මේසියල්ලන් විසින් දැනගනින්නට. මීට ඉහත මාවිසින් කලාවූ කථාවලදී “ ආන්මය, ප්‍රාණය,” කියා ව්‍යවහාරයක් කලානම් ඒ ව්‍යවහාරය දැනට පවතින සමමතයට එකගකොට කලබවත් මේ සියල්ලන් විසින්ම දැනගනින්නට (කියා ඉක්පසු) ගතපතක් දුටුතැන එය තදින් අල්ලාගැනීම නුවනැත්තන්ගේ වාරග්‍රාහකයක් නිසා සැබෑවූ බුබුකම පිලිගෙන සසරදැකිත් මිදී උතුම්වූ නිව්‍යාණසමපත් සිඛකරගැනීමට සියල්ලන් විසින් උත්සාහ කටයුතුය. (කියා මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උත්තාන්තේශේ අන්තිම පැයේ කථාව අත්හිටවන්නට යෙදුනාඇත) එකල එහි රැස්වසිටිය දසදහසක් පමණ සේනාවෙන් ටිකදෙනෙක් ගැර බුබුපක්‍ෂයෙහිද ක්‍රිස්තියානි පක්‍ෂයෙහිද රැස්වසිටිය දෙසෙනග අතර මහත් ලොකු සාඩුකාර අබ්දයක් පැවැත්වූවාය. ඊට ක්‍රිස්තියානිකාර සමහරදෙනෙක් කෝපවූ බවද පෙනුණි. නමුත් ඒ ගැණ කිසිම කොලාහලයක් වූහේ නැත. ඒ කොලාහලය වේගණ යන අතර බුබුපක්‍ෂයට කථාකල මොහොට්ටිවත්තේ ගුණානන්ද උත්තාන්තේ විසින් ඒ සමූහයා දෙස බලා “සියල්ලම නිශ්චලවියයුතුය”යි කියනවා සමගම ඒ මහත් සමූහයාගේ වංචලභාවය නැතිවූනා සත්‍යතාවය. ඉක්පසු බුබුගමිකාර සමූහයා මහත් ප්‍රීතියකින්ද ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ මහත් ද්‍යුමිතසකින්ද විසිරගියෝය.)

(නි මි.)

